

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1224/2009

20. november 2009

millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽³⁾,

võttes arvesse Euroopa Andmekaitseinspektori arvamust ⁽⁴⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Ühise kalanduspoliitika eesmärk, nagu on sätestatud nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruses (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta), ⁽⁵⁾ on tagada vee-elusressursside kasutamine säästvates majandus-, keskkonna- ja sotsiaalsetes tingimustes.

⁽¹⁾ 22. aprilli 2009. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ 15. mai 2009. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ ELT C 211, 4.9.2009, lk 73.

⁽⁴⁾ ELT C 151, 3.7.2009, lk 11.

⁽⁵⁾ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

(2) Kuna ühise kalanduspoliitika edukus on seotud tõhusa kontrollisüsteemi rakendamisega, püütakse käesolevas määruses sätestatud meetmetega luua kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega globaalse ja integreeritud läheneemisviisiga ühenduse kontrolli-, inspektiooni- ja rakendussüsteem kõigi ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, et kanda hoolt vee-elusressursside säästva kasutamise eest, hõlmates kõnealuse poliitika kõiki aspekte.

(3) Nõukogu 12. oktoobri 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2847/93 (millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem) ⁽⁶⁾ kohaldamisest saadud kogemus on näidanud, et praegune kontrollisüsteem ei ole enam piisav ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks.

(4) Praegu sisalduvad kontrollisätted mitmetes kattuvates ja keerukates õigustekstides. Mõnda kontrollisüsteemi osa on liikmesriigid rakendanud puudulikult, mille tulemuseks on ebapiisavad ja lahknevad meetmed ühise kalanduspoliitika eeskirjade eiramise puhul, takistades seeläbi võrdsete võimaluste loomist kaluritele kogu ühenduses. Seetõttu tuleks kehtivat korda ja kõiki kohustusi selles konsolideerida, rationaliseerida ja lihtsustada, eriti topeltreguleerimiste ja halduskoormuse vähendamise kaudu.

⁽⁶⁾ EÜT L 261, 20.10.1993, lk 1.

- (5) Silmas pidades mereressursside ammendumise ulatust on ülioluline, et Euroopa Ühendus võtaks vastu vajalikud meetmed, et arendada ühise kalanduspoliitika eeskirjade ning säästva arengu teemalisel tippkohtumisel 2002. aastal kehtestatud ja ka Euroopa Ülemkogu säästva arengu strateegia eesmärkide järgimise tava kõigi käitajate seas. Selle eesmärgi saavutamiseks tuleb kindlustada, ühtlustada ja ka tugevdada kalavarude kaitse- ja majandamismeetmete, struktuurimeetmete ja turu ühist korraldust käsitlevate meetmete kontrolli-, inspeksiooni- ja rakenduseeskirju.
- (6) Võttes arvesse, et nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1005/2008 (millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks) ⁽¹⁾ kohustab liikmesriike võtma asjakohaseid meetmeid igasuguse ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi ja sellega seotud tegevuse vastase võitluse tõhususe tagamiseks, ning arvestades, et nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 1006/2008 (milles käsitletakse ühenduse kalalaevadele loa andmist püügiks ühenduse vetest väljaspool ning kolmandate riikide laevade juurdepääsu ühenduse vetele) ⁽²⁾ nähakse ette sätted lubade kohta ühenduse kalalaevadele tegeleda püügitegevusega ühenduse vetest väljaspool ja lubade kohta kolmandate riikide kalalaevadele tegeleda püügitegevusega ühenduse vetes, peaks käesolev määrus olema täienduseks nendele määrustele ning tagama, et ei esineks diskrimineerimist liikmesriikide ja kolmandate riikide kodanike vahel.
- (7) Käesolev määrus ei tohiks mõjutada rahvusvaheliste lepingute või piirkondlike kalandusorganisatsioonide raames kohaldatavaid erisätteid ega ühtegi sellist riiklikku kontrollisätet, mis kuulub määruse reguleerimisalasse, kuid ületab kõnealuse määruse miinimumnõudeid sisaldavaid sätteid, tingimusel et sellised riiklikud sätted on kooskõlas ühenduse õigusega.
- (8) Tuleks kasutada tänapäevaseid tehnoloogiaid, nagu laevaseiresüsteem, laevade tuvastamise süsteem ja automaatse identifitseerimise süsteem, kuna need võimaldavad tõhusat seiret, kiiret süstemaatilist ja automatiseeritud ristkontrolli ning hõlbustavad haldusmenetlusi nii riiklike ametiasutuste kui ka käitajate jaoks ja võimaldavad seega kogu asjakohase kontrolliteabe varajasi riskianalüüsi ja globaalseid hindamisi. Kontrollisüsteem peaks seega võimaldama liikmesriikidel ühendada erinevate kontrollivahendite kasutamist tõhusaima kontrollimeetodi tagamiseks.
- (9) Tuleks kasutusele võtta uus ühine lähenemisviis kalanduskontrollile, mis sisaldab püügi laiaulatuslikku seiret, et tagada kalandussektoris võrdsed võimalused, mille puhul võetaks arvesse erinevusi laevastiku eri segmentide vahel; sel eesmärgil tuleks luua ühised kriteeriumid kalanduskontrolli rakendamiseks ning eelkõige kehtestada standarditud ja koordineeritud inspeksioonimenetlused merel, maismaal ning kogu turuahelas. Osana uuest lähenemisviisist tuleb liikmesriikide, komisjoni ja Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuuri vastavad kohustused muuta selgemaks.
- (10) Kalavarude majandamine ühenduse tasandil rajaneb eelkõige lubatud kogupüügil (TAC), kvootidel, püügikoormuse reguleerimise korral ja tehnilistel meetmetel. Tuleks astuda asjakohased sammud tagamaks, et liikmesriigid võtaksid vajalikud meetmed kõnealuste majandamismeetmete tõhusaks rakendamiseks.
- (11) Kontrollitegevus ja -meetodid peaksid põhinema riskijuhitmisel, mille käigus liikmesriigid kasutavad süstemaatiliselt ja terviklikult ristkontrolli menetlusi. Vajalik on ka asjakohase teabe vahetus liikmesriikide vahel.
- (12) Ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise edendamiseks tuleks tugevdada koostööd ja koordineerimist liikmesriikide vahel, komisjoniga ning Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuuriga.
- (13) Tagamaks, et püügitegevus toimub üksnes kooskõlas ühise kalanduspoliitikaga, peaks sellise tegevuse suhtes kohaldama kalalaevatunnistuse nõuet ning eritingimuste korral kalapüügiloa nõuet. Samuti tuleks kohaldada kalalaevade ja nende püügivahendite märgistamise ja identifitseerimisega seotud eeskirju.
- (14) Tõhusa kontrolli tagamiseks peaksid liikmesriigid kasutama laevaseiresüsteemi ning kalalaevad, mille kogupikkus on 12 meetrit või rohkem, peaksid olema varustatud seadmega, mis võimaldaks liikmesriikidel nende asukohta automaatselt kindlaks määrata ja neid identifitseerida. Lisaks peaksid kalalaevad olema varustatud automaatse identifitseerimise süsteemiga vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2002. aasta direktiivi 2002/59/EÜ (millega luuakse ühenduse laevaliikluse seire- ja teabesüsteem) ⁽³⁾ sätetele ning liikmesriigid peaksid sellise süsteemi andmeid kasutama ristkontrolli otstarbel.

⁽¹⁾ ELT L 286, 29.10.2008, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 286, 29.10.2008, lk 33.

⁽³⁾ EÜT L 208, 5.8.2002, lk 10.

- (15) Tugevdada tuleks ühenduse asutuste omavahelist ja liikmesriikide asutuste omavahelist koostööd. Sel eesmärgil peaks olema võimalik edastada laevaseiresüsteemi, automaatse identifitseerimise süsteemi ja laevade tuvastamise süsteemi andmeid ühenduse ametitele ja liikmesriikide pädevatele ametiasutustele, kes osalevad järelevalvetoimingutes mereturvalisuse ja meresõiduohutuse, piirikontrolli, merekeskkonna kaitse ning õiguskorra tagamise eesmärgil.
- (16) See peaks olema nõukogu otsustada, kuidas edaspidi kasutada elektroonilisi seireseadmeid ja jälgimisvahendeid, nagu geneetilist analüüsi ja muid kalanduskontrolli tehnoloogiaid, kui sellise tehnoloogia abil saab kulutasuval viisil ühise kalanduspoliitika eeskirju paremini täita.
- (17) Liikmesriigid peaksid jälgima oma kalalaevade tegevust nii ühenduse vetes kui ka neist väljaspool. Selliste ühenduse kalalaevade kaptenid, mille kogupikkus on kümme meetrit või rohkem, peaksid tõhusa seire hõlbustamiseks olema kohustatud pidama püügipäevikut ning esitama lossimis- ja ümberlaadimisdeklaratsioone. Tänapäevase tehnoloogia kasutamise eesmärgil peaks selliste kalalaevade püügipäevik, mille kogupikkus on 12 meetrit või rohkem, olema elektroonilises vormis ning lossimis- ja ümberlaadimisdeklaratsioonid tuleks esitada elektrooniliselt.
- (18) Kalalaevade püügipäevikutes sisalduvat teavet tuleks kontrollida lossimise ajal. Seetõttu peaks kalade ja kalandustoodete lossimise ja turustamisega tegelevad isikud olema kohustatud deklareerima lossitud, ümberlaaditud, müügis pakutud või ostetud kogused.
- (19) Väikestele, alla kümne meetrise kogupikkusega kalalaevadele oleks püügipäeviku pidamise või lossimisdeklaratsiooni täitmise kohustus nende püügivõimsust arvestades liiga koormav. Kõnealuste laevade üle piisava tasemega kontrolli tagamiseks peaksid liikmesriigid jälgima nende tegevust, võttes kasutusele proovivõtukava.
- (20) Ümberlaadimisi merel ei suuda nõuetekohaselt kontrollida ei laevade lipuriigid ega rannikuriigid ning seega on käitajatel võimalus vedada ebaseaduslikku saaki. Kontrolli parandamiseks peaksid ümberlaadimistoimingud ühenduses olema lubatud vaid ettenähtud sadamates.
- (21) Liikmesriikide ametiasutustel peab olema võimalik jälgida lossimist oma sadamates. Sel eesmärgil peaksid mitmeaastaste kavadega hõlmatud kalavarude püügiga tegelevad kalalaevad, kes peavad andmed püügipäevikusse registreerima elektrooniliselt, olema kohustatud ametiasutusi eelnevalt teavitama oma kavatsusest nende sadamates lossida. Liikmesriikidel peaks olema võimalik keelata kalalaevadel sadamasse siseneda, kui nõutav teave ei ole täielik.
- (22) Kuna kalaressursside majandamise aluseks on kalapüügi-võimalused, tuleks tagada, et saak ja kasutatud püügikoormus oleksid täpselt registreeritud ning et saak ja kasutatud püügikoormus arvestataks maha antud lipuliikmesriigile eraldatud kvootidest ja püügivõimalustest. Kalapüük tuleb keelata, kui eraldatud kvoot või püügivõimalus on ammendatud.
- (23) Silmas pidades ühenduse kalalaevastiku püügivõimsuse nõudeid, mis on sätestatud nõukogu määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklis 13, nõukogu 30. märtsi 2004. aasta määruses (EÜ) nr 639/2004 ühenduse äärepoolseimates piirkondades registreeritud kalalaevastike haldamise kohta, ⁽¹⁾ komisjoni 12. augusti 2003. aasta määruses (EÜ) nr 1438/2003, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 2371/2002 III peatükis määratletud ühenduse laevastikupoliitika rakenduseeskirjad, ⁽²⁾ ning komisjoni 9. detsembri 2004. aasta määruses (EÜ) nr 2104/2004, millega sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 639/2004 üksikasjalikud rakenduseeskirjad, ⁽³⁾ tuleks kasutusele võtta vahendid laevastiku püügivõimsuse kontrolliks, mille hulka peaks kuuluma mootorivõimsuse ja püügivahendite kasutamise seire. Seetõttu peaksid liikmesriigid võtma meetmeid tagamaks, et kalalaevatunnistusele märgitud koguvõimsus ei ületa maksimaalset võimsustaset ning et kalalaevade peajõuseadme võimsus ei ületa nende sertifitseeritud mootorivõimsust. Liikmesriigid peaksid sel eesmärgil sertifitseerima selliste kalalaevade peajõuseadme võimsuse, mille peajõuseadme võimsus on üle 120 kW, ning samuti proovivõtukava alusel kontrollima mootorivõimsuse kooskõla muu kättesaadava teabega.
- (24) Mitmeaastaste kavade puhul tuleks asjaomaste kalavarude ühe kaitsevormina kohaldada konkreetseid meetmeid. Mitmeaastase kavaga hõlmatud liikide ümberlaadimist tuleks lubada ainult määratud sadamates ja ainult siis, kui selline saak on kaalutud.
- (25) Tuleks ette näha erisätteid, et kasutatakse üksnes lubatud püügivahendeid ja et kaotatud püügivahendid otsitakse üles.
- (26) Erieeskirju tuleks kohaldada püügikeelualade suhtes. Tuleks selgelt ette näha püügipiirkondade reaajas sulgemise kehtestamise ja tühistamise menetlus.

⁽¹⁾ ELT L 102, 7.4.2004, lk 9.

⁽²⁾ ELT L 204, 13.8.2003, lk 21.

⁽³⁾ ELT L 365, 10.12.2004, lk 19.

- (27) Kuna harrastuskalapüügil võib kalavarudele olla suur mõju, peaksid liikmesriigid tagama harrastuskalapüügi kooskõla ühise kalanduspoliitika eesmärkidega. Taastamiskavaga hõlmatud varude kohta peaksid liikmesriigid koguma harrastuskalapüügi andmeid. Kui harrastuskalapüük avaldab ressurssidele märkimisväärset mõju, peaks nõukogul olema võimalik otsustada majandamise erimeetmete üle.
- (28) Tervikliku kontrollisüsteemi loomiseks peaks selline süsteem hõlmama kogu tootmisahelat ja turustamist. See peaks sisaldama ühtset jälgitavussüsteemi, täiendades Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määruses (EÜ) nr 178/2002 (millega sätestatakse toiduainete õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused)⁽¹⁾ sisalduvaid sätteid ja tootjaorganisatsioonide tõhustatud kontrolli. Samuti peaks see kaitsma tarbijate huve, andes teavet toote nimetuse, tootmismeetodi ja püügipiirkonna kohta kõikidel turustetappidel, nagu on sätestatud komisjoni 22. oktoobri 2001. aasta määruses (EÜ) nr 2065/2001, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 104/2000 üksikasjalikud rakenduseeskirjad tarbijate teavitamise kohta kalandus- ja akvakultuuritoodetest⁽²⁾. Kõnealune süsteem peaks tagama tootjaorganisatsioonide jälgimise vastavalt komisjoni 15. novembri 2000. aasta määrusele (EÜ) nr 2508/2000, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 104/2000 üksikasjalikud rakenduseeskirjad kalandussektori tegevuskavade kohta⁽³⁾.
- (29) Kogu püügi nõuetekohase kontrolli eesmärgil peaksid liikmesriigid tagama, et kõikide kalandustoodete esmatrustus toimub või need registreeritakse enampakkumiskeskuses registreeritud ostjatele või tootjaorganisatsioonidele. Kuna saagi täpset kaalu on vaja teada kvootide kasutamise jälgimiseks, peaksid liikmesriigid tagama, et kõik kalatooted kaalutakse, välja arvatud juhul, kui on olemas ühisel meetodikal rajanevad proovivõtukavad.
- (30) Registreeritud ostjad, registreeritud enampakkumiste korraldajad või muud liikmesriikide volitatud asutused või isikud peaksid esitada müügitaitised, et saaks jälgida saagi liikumist ja kontrollida selle kooskõla püügiandmetega. Kui kalandustoodete esmamüügi aastakäive on üle 200 000 euro, tuleks müügitaitised edastada elektrooniliselt.
- (31) Et tagada ühenduses kehtivate kaitse- ja kaubandusmeetmete täitmine, tuleks võtta meetmeid nõudmaks, et kõikide kalandustoodetega, mille kohta ei ole esitatud müügitaitist ega ülevõtmisdeklaratsiooni ning mis on transporditud mujale kui lossimispaika, oleks kaasas nende liiki, päritolu ja kaalu tõendav veodokument, välja arvatud juhul, kui veodokument on enne transportimist edastatud elektrooniliselt.
- (32) Liikmesriigid peaksid tootjaorganisatsioone regulaarselt kontrollima, et tagada õigusaktidest tulenevate nõuete täitmine. Nad peaksid kontrollima ka hinnakorraldust ja sekumiskorda.
- (33) Liikmesriigid peaksid sooritama järelevalvet ühenduse vetes ning võtma vajalikud meetmed, kui märkamine või tuvastus ei vasta neile kättesaadavale teabele.
- (34) Kontrolliülesandega vaatlejate tegevuspõhimõte ja ülesanded peaksid olema tulevaste kontrolli- ja vaatluskavade jaoks selgelt kindlaks määratud. Samal ajal tuleks kehtestada inspeksioonide tegemise eeskirjad.
- (35) Järjepidevaks ja tõhusaks rikkumiste menetlemiseks tuleks lisada säte, mis võimaldab komisjoni ametnike, ühenduse inspektorite ja liikmesriikide ametnike koostatud inspekteerimis- ja järelevalvearuandeid kasutada samamoodi nagu siseriiklikke aruandeid. Samal ajal peaksid liikmesriigid looma elektroonilised andmebaasid nende ametnike koostatud inspekteerimis- ja järelevalvearuandetest.
- (36) Ühenduse vetes ühtsel tasemel kontrolli tõhustamiseks tuleks luua ühenduse inspektorite nimekiri ning tuleks täpsustada inspektorite ülesandeid ja volitusi. Samal põhjusel peaks kalalaevade inspekteerimine olema teatud tingimustel võimalik inspekteeriva liikmesriigi vetest väljaspool.
- (37) Rikkumise korral tuleks tagada asjakohaste meetmete võtmine ning et rikkumise suhtes saaks võtta tõhusalt järelemeetmeid sõltumata sellest, kus see aset leiab. Teatavate tõsiste rikkumiste puhul peaks kasutama tõhustatud järelemeetmeid, et võimaldada rikkumise kohest uurimist. Liikmesriigid peaksid samuti olema kohustatud võtma asjakohaseid meetmeid, kui ühenduse inspektor on avastanud rikkumise. Teatavatel tingimustel peaks olema võimalik menetluse üleandmine lipuliikmesriigile või liikmesriigile, kelle kodanik rikkuja on.

⁽¹⁾ EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 278, 23.10.2001, lk 6.

⁽³⁾ EÜT L 289, 16.11.2000, lk 8.

- (38) Tuleks ära hoida ühise kalanduspoliitika eeskirjade eiramised liikmesriikide kodanike poolt. Kuna nende eeskirjade rikkumise järel võetavad meetmed erinevad liikmesriigiti suuresti, põhjustades seega kalurite jaoks diskrimineerimist ja ebaõiglaseid konkurentsieeskirju, ning arvestades, et hoiatavate, proportsionaalsete ja tõhusate karistuste puudumine teatavates liikmesriikides vähendab kontrolli efektiivsust, on asjakohane võtta kasutusele halduskaristused koos punktisüsteemiga tõsiste rikkumiste korral, et pakkuda tõelist hoiatusvahendit.
- (39) Endiselt esineb arvukalt ühise kalanduspoliitika eeskirjade tõsiseid rikkumisi, mis pannakse toime ühenduse vetes või ühenduse käitajate poolt, ning see tuleneb suuresti sellest, et kõnealuste eeskirjade tõsise rikkumise eest siseriiklikus õiguses sätestatud karistused ei ole piisavalt hoiatava mõjuga. Seda nõrkust suurendab omakorda liikmesriikide karistuste suuresti erinev tase, mis õhutab seadust rikkuvaid käitajaid tegutsema selliste liikmesriikide vetes või territooriumil, kus karistuste tase on madalaim. Seetõttu on asjakohane täendada määruse (EÜ) nr 1005/2008 artiklis 44 sätestatud ühise kalanduspoliitika eeskirjade tõsiste rikkumiste puhul ette nähtud karistuste maksimummäärasid hoiatavate karistustega, võttes arvesse tekitatud kahju iseloomu, tõsise rikkumise toimepanemise teel saadud kalandustoodete väärtust, rikkuja majanduslikku seisut ja rikkumiste kordumist. Tuleks ette näha ka vahetud täitemeetmed ja täiendavad meetmed.
- (40) Karistuste kehtestamist tuleks täendada tõsiste rikkumiste eest määratava punktisüsteemiga, mille alusel tuleks kalalaevatunnistus peatada, kui tunnistuse omanikule on pärast tõsiste rikkumiste eest karistuste määramist antud teatud arv punkte. Kui kalalaevatunnistus on selle süsteemi kohaselt viis korda peatatud ning taas määratakse teatav arv punkte, tuleks tunnistus tühistada. Liikmesriigid peaksid kõik ühise kalanduspoliitika eeskirjade rikkumised kandma riiklikku andmebaasi.
- (41) Ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamise tagamiseks peaks komisjonil olema võimalik võtta tõhusaid parandusmeetmeid; sel eesmärgil tuleks tugevdada komisjoni haldussuutlikkust ning tema võimet sekkuda võrdeliselt sellega, kui suurel määral on liikmesriik sätted täitmata jätnud. Komisjon peaks olema volitatud algatama inspeksioone ette teatamata ning sõltumatult, et kontrollida liikmesriikide pädevate asutuste kontrollitoiminguid.
- (42) Ühenduse finantshuvide kaitseks ja esmaste huvide tagamiseks kalavarude kaitsmisel tuleks nõukogu 27. juuli 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1198/2006 (Euroopa Kalandusfondi kohta) ⁽¹⁾ ja nõukogu 22. mai 2006. aasta määruse (EÜ) nr 861/2006 (millega kehtestatakse ühenduse finantsmeetmed ühise kalanduspoliitika rakendamiseks ja mereõiguse valdkonnas) ⁽²⁾ raames antav rahaline abi seada sõltuvusse sellest, kas liikmesriigid täidavad oma kohustusi kalanduskontrolli valdkonnas, ning seega tuleks ette näha kõnealuse rahalise abi peatamine või tühistamine juhtudel, kui liikmesriigid ei rakenda ühise kalanduspoliitika eeskirju adekvaatselt, mis avaldab mõju rahastatavate meetmete tulemuslikkusele.
- (43) Komisjonile tuleks anda volitused kalapüük keelata, kui liikmesriigi kvoot või liikmesriigi lubatud kogupüük on ammendatud. Lisaks tuleks komisjonile anda volitus arvata kvootidest ja eraldatud püügikoormusest maha, et tagada püügi võimaluste piirangutest täielik kinnipidamine. Komisjoni pädevuses peaks olema ka erakorraliste meetmete võtmine, kui esineb tõendeid, et liikmesriigi püügitegevus või meetmed õonestavad majandamiskavade kaitses ja majandamismeetmeid või kahjustavad mere ökosüsteemi.
- (44) Tuleks tagada teabe elektrooniline vahetamine teiste liikmesriikide ja komisjoni või tema määratud asutusega. Komisjon või tema määratud asutus peaks pääsema vahetult ligi liikmesriikide kalandusandmetele, et oleks võimalik kontrollida, kas liikmesriigid täidavad oma kohustusi, ning sekkuda, kui tuvastatakse ebakõlasid.
- (45) Parema teavitamise eesmärgil peaksid liikmesriikide pädevad asutused looma veebisaidid, mille avalikul osal on kättesaadav üldine teave ning turvalisel osal operatiivteave. Tuleks samuti tagada, et käesoleva määruse rakendamise eest vastutavad liikmesriikide pädevad asutused teevad koostööd omavahel, komisjoni ja tema määratud asutusega ning kolmandate riikide pädevate asutustega.
- (46) Määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽³⁾. Kõik käesoleva määruse rakendamiseks komisjoni poolt võetud meetmed peaksid vastama proportsionaalsuse põhimõttele.

⁽¹⁾ ELT L 223, 15.8.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 160, 14.6.2006, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

(47) Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuuri volitusi tuleks kohandada ja laiendada, et toetada ühise kalanduspoliitika kontrolli süsteemi ühtlast rakendamist, tagada operatiivkoostöö korraldamine, abistada liikmesriike ning võimaldada tal rajade erakorraline üksus, kui tuvastatakse tõsine risk ühisele kalanduspoliitikale. Agentuuril peaks olema võimalik ka hankida vajalik varustus ühiskasutuskavade rakendamiseks ning teha koostööd ELi integreeritud merenduspoliitika elluviimisel.

(48) Käesoleva määrusega seoses kogutud ja vahetatud andmeid tuleks käsitleda kooskõlas kohaldatavate konfidentsiaalsuseeskirjadega. Liikmesriigi poolt käesoleva määruse kohaldamisel isikuandmete töötlemise suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta ⁽¹⁾. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta) ⁽²⁾ peaks reguleerima komisjoni teostatud isikuandmete töötlemist käesoleva määruse kohaldamisel.

(49) Ühenduse õigusaktide vastavusse viimiseks käesoleva määrusega tuleks muuta teatavaid määrusi, mis käsitlevad kontrollisätteid.

(50) Kuna käesolev määrus kehtestab uue igakülgse kontrollisüsteemi, tuleks tunnistada kehtetuks määrus (EMÜ) nr 2847/93, nõukogu 27. juuni 1994. aasta määrus (EÜ) nr 1627/94 (millega nähakse ette kalapüügilube käsitlevad üldsätted) ⁽³⁾ ning nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1966/2006 (kalapüügi elektroonilise registreerimise ja aruandluse ning kaugseirevahendite kohta) ⁽⁴⁾.

(51) Selleks et anda liikmesriikidele vajalikku aega kohanemiseks mõnede käesolevas määruses sätestatud uute kohustustega, on sobiv liikata edasi teatavate sätete kohaldamise kuupäeva,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

⁽¹⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

⁽²⁾ EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 171, 6.7.1994, lk 7.

⁽⁴⁾ ELT L 408, 30.12.2006, lk 1.

I JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva määrusega luuakse ühenduse kontrolli, seire ja rakendamise süsteem (edaspidi „ühenduse kontrollisüsteem“), et tagada ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimine.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse mis tahes ühise kalanduspoliitikaga reguleeritud toimingute suhtes, mis viiakse läbi liikmesriikide territooriumil või ühenduse vetes või mida viivad läbi ühenduse kalalaevad või, lipuliikmesriigi esmavastutust piiramata, liikmesriikide kodanikud.

2. Toiminguid asutamislepingu II lisas nimetatud ülemeremaade ja -territooriumite mereakvatooriumis käsitatakse nii nagu kolmandate riikide mereakvatooriumis läbi viidavaid toiminguid.

Artikkel 3

Suhe rahvusvaheliste ja riiklike sätetega

1. Käesolev määrus ei piira nende sätete kohaldamist, mis on ühenduse ja kolmandate riikide vahel sõlmitud kalanduskokkulepetes või kohaldatavad piirkondlike kalandusorganisatsioonide või samalaadsete kokkulepete raames, milles ühendus on lepingusoline või koostööd tegev mitteosaline.

2. Käesoleva määruse kohaldamine ei piira miinimumnõudeid ületavate siseriiklike kontrollimeetmete võtmist tingimusel, et need järgivad ühenduse õigusakte ning on kooskõlas ühise kalanduspoliitikaga. Komisjoni taotlusel teatavad liikmesriigid nendest kontrollimeetmetest.

Artikkel 4

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 2371/2002 sätestatud mõisteid. Samuti kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „püügitegevus“ – kalade otsimine, püügivahendite vettelaskmine, paigaldamine, vedamine ja haalamine, saagi pardale võtmine, ümberlaadimine, pardal hoidmine, pardal töötlemine, kalade ja kalandustoodete üleandmine, sumpadesse paigutamine, nuumamine ja lossimine;

- 2) „ühise kalanduspoliitika eeskirjad” – ühenduse õigusaktid vee-elusressursside kaitse, majandamise ja kasutamise, vesiviljeluse ning kalandus- ja vesiviljelustoodete töötlemise, transpordi ja turustamise kohta;
- 3) „kontroll” – seire ja järelevalve;
- 4) „inspeksioon” – igasugune inspektorite tehtud kontroll seoses ühise kalanduspoliitika eeskirjade täitmisega, mis märgitakse ära inspekteerimisaruandes;
- 5) „järelevalve” – kalapüügi jälgimine inspeksioonilaevade või järelevalve õhusõidukite poolse märkamise alusel ning tehnilise tuvastamise ja identifitseerimise meetodid;
- 6) „ametnik” – isik, kelle riiklik ametiasutus, komisjon või Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuur on volitanud inspeksiooni tegema;
- 7) „ühenduse inspektorid” – liikmesriigi, komisjoni või selle määratud asutuse ametnikud, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 79 sätestatud loetelus;
- 8) „kontrolliülesandega vaatleja” – isik, kelle riiklik asutus on volitanud jälgima ühise kalanduspoliitika eeskirjade rakendamist;
- 9) „kalalaevatunnistus” – ametlik dokument, mis annab selle omanikule õiguse kasutada riiklike eeskirjade kohaselt teatavat püügivõimsust vee-elusressursside töõnduslikul eesmärgil kasutamiseks. See sisaldab miinimumnõudeid seoses ühenduse kalalaeva identifitseerimise, tehniliste näitajatega ja seadistamisega;
- 10) „kalapüügiluba” – ühenduse kalalaeval lisaks kalalaevatunnistusele väljastatud kalapüügiluba, mis annab laevale õiguse teha konkreetsetel tingimustel konkreetseid püügitoiminguid kindla ajavahemiku jooksul teatavas piirkonnas ja/või teatud kalaliikide suhtes;
- 11) „automaatne identifitseerimise süsteem” – automaatne ja pidev laeva identifitseerimise ja seire süsteem, mis võimaldab laevadel vahetada elektrooniliselt teiste lähedal asuvate laevadega ning kaldal asuvate ametiasutustega laeva andmeid, sealhulgas identifitseerimisandmeid ning andmeid asukoha, kursi ja kiiruse kohta;
- 12) „laevaseiresüsteemi andmed” – andmed kalalaeva identifitseerimise, geograafilise asukoha, kuupäeva, kellaaja, kursi ja kiiruse kohta, mis edastatakse kalalaeva pardale paigaldatud satelliitseireseadmete teel lipuliikmesriigi kalapüügi seire keskusele;
- 13) „laevade tuvastamise süsteem” – satelliitsidel põhinev kaugseire tehnoloogia, mille abil saab laevu identifitseerida ja teha kindlaks nende asukoha merel;
- 14) „püügikeeluala” – liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluv mis tahes mereala, mille on kindlaks määranud nõukogu ja kus püügitegevus on kas piiratud või keelatud;
- 15) „kalapüügi seire keskus” – lipuliikmesriigi loodud operatiivkeskus, mis on varustatud arvuti riist- ja tarkvaraga, mis võimaldab andmete automaatset vastuvõtmist, töötlemist ja andmete elektroonilist edastamist;
- 16) „ümberlaadimine” – kõigi või osade kalalaeval olevate kalandus- või vesiviljelustoodete laadimine teisele kalalaevale;
- 17) „risk” – sellise sündmuse juhtumise tõenäosus, mis rikuks ühise kalanduspoliitika eeskirju;
- 18) „riskijuhtimine” – riski süstemaatiline kindlaksmääramine ja kõikide ohutegurite ilmumise vähendamiseks vajalike meetmete rakendamine. See sisaldab rahvusvahelistel, ühenduse ja siseriiklikel allikatel ning strateegiatel põhinevaid tegevusi, nagu andmete ja teabe kogumine, riski analüüsimine ja hindamine, meetmete määramine ja võtmine ning protsessi ja selle tulemuste korrapärane jälgimine ja läbivaatamine;
- 19) „käitaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes käitab või kellele kuulub mis tahes ettevõtte, mis tegeleb mis tahes tegevusega, mis on seotud kalandus- ja vesiviljelustoodete tootmise, töötlemise, turustamise, levitamise ning jaemüügi mis tahes etapiga;
- 20) „partii” – samal viisil esitatud teatavat liiki kalandus- ja vesiviljelustoodete kogus, mis on saadud samast asjakohasest geograafilisest piirkonnast ja samast kalalaevast või kalalaevalade rühmast või samast vesiviljeluse tootmisüksusest;
- 21) „töötlemine” – protsess, mille kaudu jõuti kala esitamise viisini. Selle hulka kuuluvad fileerimine, pakkimine, konservimine, külmutamine, suitsutamine, soolamine, kuumtöötlus, marineerimine, kuivatamine või kala mõnel muul viisil turuks ette valmistamine;
- 22) „lossimine” – kalandustoodete mis tahes koguse esialgne laadimine kalalaevalt kaldale;
- 23) „jaemüük” – vee-elusressurssitoodete käitlemine ja/või töötlemine ning hoiustamine müügikohas või tarnimine lõpptarbijale, sealhulgas laialivedu/turustamine;

- 24) „mitmeaastased kavad” – taastamiskavad, millele viidatakse määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklis 5, majandamiskavad, millele viidatakse määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklis 6 ning samuti muudes ühenduse sätetes, mis on vastu võetud Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 37 põhjal ning milles on sätestatud konkreetsed majandamismeetmed teatavate kalavarude jaoks mitmeks aastaks;
- 25) „rannikuriik” – riik, kelle jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes või kelle sadamates toiminguid tehakse;
- 26) „jõustamine” – mis tahes toiming ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks;
- 27) „sertifitseeritud mootorivõimsus” – liikmesriigi ametiasutuste või klassifikatsiooniühingute või nende poolt määratud muude asutuste väljastatud sertifikaadi kohane mootori maksimumvõimsus pideval töörežiimil, mida mõõdetakse väljundvõlli äärikult;
- 28) „harrastuspüük” – mittetööstuslikud püügitoimingud, mille puhul vee-elusressurssi kasutatakse meelelahutuslikul, turismi ja sportlikul eesmärgil;
- 29) „ümberpaigutamine” – püügitoimingud, mille puhul kogu saak või selle osa viiakse üle või paigutatakse ühisest püügivahendist laevale või kalalaeva lastiruumist või selle püügivahendist, et hoida võrku, konteinerit või sumpa, kus saaki hoitakse kuni lossimiseni, väljaspool laeva;
- 30) „asjakohane geograafiline piirkond” – mereala, mida käsitatakse kalapüügi geograafilise klassifitseerimise eesmärgil ühikuna ning mis on väljendatud viitega FAO alapiirkonnale, rajoonile ja alarajoonile, või vajaduse korral ICESi statistiline ruut, majandustsoon või -piirkond, mis on piiritletud geograafiliste koordinaatidega;
- 31) „kalalaev” – laev, mille seadmestik on ette nähtud vee-elusressursside kaubanduslikuks kasutamiseks;
- 32) „kalapüügivõimalus” – koguseliselt kindlaks määratud kalapüügivõime, väljendatuna saagis ja/või püügikoormuses.

II JAOTIS

ÜLDPÕHIMÕTTED

Artikkel 5

Üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid kontrollivad ühise kontrollipoliitika reguleerimisalas oma territooriumil ja jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes mis tahes füüsilise või juriidilise isiku tehtavaid toiminguid, eelkõige püügitegevust, ümberlaadimisi, kalade üleviimist sumpadesse või vesiviljelusrajatistesse, sealhulgas nuumaseadmetesse, kalandus- ja vesiviljelustoodete lossimist, impordi, transpordi, töötlemist, turustamist ja ladustamist.

2. Liikmesriigid kontrollivad ka oma lipu all sõitvate ühenduse kalalaevade ja, piiramata lipuliikmesriigi esmavastutust, oma riigi kodanike juurdepääsu vetele ja kalavarudele ning kontrollivad tegevust ühenduse vetest väljaspool.

3. Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid, jaotavad piisavalt rahalisi vahendeid, inimressursse ja tehnilisi vahendeid ning loovad kõik vajalikud haldus- ja tehnilised struktuurid ühise kalanduspoliitika reguleerimisalas tehtavate toimingute kontrolli, inspeksiooni ja jõustamise tagamiseks. Nad teevad oma pädevatele asutustele ja ametnikele kättesaadavaks kõik asjaomased vahendid, mis võimaldaksid neil oma ülesandeid täita.

4. Iga liikmesriik tagab, et kontroll, inspeksioon ja jõustamine toimub mittediskrimineerival viisil seoses sektorite, laevade või isikutega ja riskijuhtimise põhjal.

5. Igas liikmesriigis peab üks ametiasutus koordineerima kõigi riiklike kontrolliasutuste kontrollitegevust. Ta vastutab ka püügitegevusega seotud teabe kogumise, töötlemise ja kinnitamise koordineerimise eest ning aruannete ja teabe edastamise eest komisjonile, kooskõlas määrusega (EÜ) nr 768/2005⁽¹⁾ asutatud Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuurile, teistele liikmesriikidele ning vajaduse korral kolmandatele riikidele, samuti koostöö eest nimetatutega.

6. Kooskõlas artiklis 103 sätestatud menetlusega sõltuvad määruse (EÜ) nr 1198/2006 alusel Euroopa Kalandusfondist saadav rahaline toetus ja määruse (EÜ) nr 861/2006 artikli 8 punktis a osutatud meetmete puhul antav ühenduse finantsabi sellest, kuidas liikmesriigid täidavad oma kohustust tagada ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimine ja jõustamine seoses rahastatavate meetmetega või nende mõjuga ning kuidas nad tagavad sel eesmärgil tõhusa kontrolli-, inspeksiooni- ja rakendussüsteemi toimimise.

7. Komisjon ja liikmesriigid tagavad vastavalt oma pädevusele, et käesoleva määruse eesmärgid seoses ühenduse finantsabi haldamise ja kontrollimisega täidetakse.

III JAOTIS

VETELE JA VARUDELE JUURDEPÄÄSU ÜLDTINGIMUSED

Artikkel 6

Kalalaevatunnistus

1. Ühenduse kalalaeva võib kasutada vee-elusressursside tööstuslikul eesmärgil kasutamiseks vaid juhul, kui tal on kehtiv kalalaevatunnistus.

⁽¹⁾ ELT L 128, 21.5.2005, lk 1.

2. Lipuliikmesriik tagab, et kalalaevatunnistusel sisalduv teave on täpne ning kooskõlas määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklis 15 osutatud ühenduse kalalaevastiku registris sisalduva teabega.

3. Lipuliikmesriik peatab ajutiselt kalalaevatunnistuse laeval, mille suhtes rakendatakse ajutist peatamist, mille kohta on teinud otsuse kõnealune liikmesriik või mille kalapüügiluba on peatatud vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1005/2008 artikli 45 lõikele 4.

4. Lipuliikmesriik võtab jäädavalt ära kalalaevatunnistuse laevalt, mille suhtes rakendatakse määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 11 lõikes 3 viidatud püügivõimsuse korrigeerimise meetet või mille kalapüügiluba on ära võetud vastavalt määruse (EÜ) nr 1005/2008 artikli 45 lõikele 4.

5. Lipuliikmesriik väljastab kalalaevatunnistuse, haldab seda ja võtab selle tagasi kooskõlas üksikasjalike eeskirjadega, mis on vastu võetud vastavalt artiklis 119 sätestatud menetlusele.

Artikkel 7

Kalapüügiluba

1. Ühenduse vetes tegutseval ühenduse kalalaeval on lubatud teha konkreetseid püügitoiminguid vaid juhul, kui need on märgitud tema kehtivale kalapüügiluale, kui püügi või püügipiirkondade suhtes, mille puhul nimetatud toimingud on lubatud, kohaldatakse

- a) püügikoormuse reguleerimise kava;
- b) mitmeaastast kava;
- c) püügikeeluala;
- d) teadusuuringute otstarbel toimuvat kalapüüki;
- e) muid ühenduse õigusaktidega ette nähtud tingimusi.

2. Kui liikmesriigil on riiklik kalapüügilubade süsteem, saadab ta komisjonile selle taotlusel kokkuvõtte loal sisalduvast teabest ning seotud püügikoormuse koondandmed.

3. Kui lipuliikmesriik on vastu võtnud riikliku kalapüügilubade süsteemi üksikutele laevadele ette nähtud kalapüügivõimaluste jaotamiseks, saadab ta komisjonile selle taotlusel teavet kalalaevade kohta, millel on lubatud teostada püügitegevust teatavas püügipiirkonnas, eelkõige teavet kalalaeva pardatähise, asjaomaste kalalaevade nime ning neile eraldatud individuaalsete kalapüügivõimaluste kohta.

4. Kalapüügiluba ei väljastata, kui asjaomane kalalaev ei ole saanud vastavalt artiklile 6 kalalaevatunnistust või kui tema kalalaevatunnistus on peatatud või ära võetud. Kalapüügiluba tühistatakse automaatselt, kui laevale vastav kalalaevatunnistus on jäädavalt ära võetud. Luba peatatakse, kui kalalaevatunnistus on ajutiselt peatatud.

5. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 119 osutatud korras.

Artikkel 8

Püügivahendite märgistamine

1. Kalalaeva kapten järgib kalalaevade ja nende püügivahendite märgistamise ning identifitseerimisega seotud tingimusi ja piiranguid.

2. Kalalaevade ja nende püügivahendite märgistamise ning identifitseerimise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 119 osutatud korras.

Artikkel 9

Laevaseiresüsteem

1. Liikmesriigid kasutavad satelliitsidel põhinevat laevaseiresüsteemi, et jälgida tõhusalt oma lipu all sõitvate kalalaevade püügitegevust, hoolimata nimetatud kalalaevade asukohast, ning liikmesriikide vetes toimuvat püügitegevust.

2. Ilma et see piiraks mitmeaastase kava konkreetsete sätete kohaldamist, on sellise kalalaeva pardale, mille kogupikkus on 12 meetrit või rohkem, paigaldatud täielikult toimiv seade, mis võimaldab laevaseiresüsteemi kaudu automaatselt määrata laeva asukohta ning laeva identifitseerida, edastades regulaarselt asukohta andmeid. Samuti peab see võimaldama lipuliikmesriigi kalapüügi seire keskusel kalalaeva kohta andmeid küsida. Kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on 12 meetrit või rohkem ja mille kogupikkus on alla 15 meetri, kohaldatakse käesolevat artiklit alates 1. jaanuarist 2012.

3. Kui kalalaev on teise liikmesriigi vetes, teeb lipuliikmesriik kättesaadavaks kõnealuse laeva seiresüsteemi andmed, edastades need automaatselt rannikuliikmesriigi kalapüügi seire keskusele. Laevaseiresüsteemi andmed tehakse taotluse korral kättesaadavaks ka liikmesriigile, kelle sadamates kalalaev tõenäoliselt lossib oma saagi või kelle vetes kalalaev tõenäoliselt jätkab oma püügitegevust.

4. Kui ühenduse kalalaev tegutseb kolmanda riigi vetes või avamerel, kus kalavarusid majandab rahvusvaheline organisatsioon, ning kui leping asjaomase kolmanda riigiga või asjaomase rahvusvahelise organisatsiooni kohaldatavad eeskirjad näevad nii ette, tehakse need andmed kättesaadavaks ka asjaomasele riigile või organisatsioonile.

5. Liikmesriik võib alla 15meetrise kogupikkusega ühenduse kalalaevad vabastada nõudest olla varustatud laevaseiresüsteemiga, kui nad

- a) tegutsevad üksnes lipuliikmesriigi territoriaalmeredel või

b) ei viibi merel kunagi rohkem kui 24 tundi alates väljumisajast kuni sadamasse jõudmiseni.

6. Kolmanda riigi kalalaevade puhul, mille kogupikkus on 12 meetrit või rohkem, ja kolmanda riigi abikalalaevade puhul, mis osalevad püügitegevuse kõrvaltegevuses, kui sellised laevad tegutsevad ühenduse vetes, peab nende pardale olema paigaldatud täielikult toimiv seade, mis võimaldab laevaseiresüsteemi kaudu automaatselt määrata laeva asukohta ning laeva identifitseerida, edastades regulaarselt asukohta andmeid nii nagu ühenduse kalalaevade puhul.

7. Liikmesriigid rajavad kalapüügi seire keskused, mis jälgivad püügitegevust ja püügikoormuseid, ning haldavad neid. Konkreetse liikmesriigi kalapüügi seire keskus jälgib oma lipu all sõitvaid kalalaevu, ükskõik mis vetes need tegutsevad või mis sadamas need asuvad, ning samuti teiste liikmesriikide lipu all sõitvaid ühenduse kalalaevu ja kolmandate riikide kalalaevu, mille suhtes kohaldatakse laevaseiresüsteemi ja mis tegutsevad selle konkreetse liikmesriigi jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes.

8. Iga lipuliikmesriik määrab pädevad asutused, kes vastutavad kalapüügi seire keskuse eest, ning võtab asjakohased meetmed tagamaks, et tema kalapüügi seire keskusel oleks nõuetekohased personaliressursid ning nad oleksid varustatud arvuti riist- ja tarkvaraga, mis võimaldavad andmete automaatset töötlemist ning elektroonilist edastamist. Liikmesriigid näevad ette varundamis- ja taastamisprotseduurid süsteemis tekkinud häire korral. Liikmesriigid võivad kasutada ühist kalapüügi seire keskust.

9. Liikmesriik võib kohustada või volitada iga oma lipu all sõitvat kalalaeva varustama laeva laevaseiresüsteemiga.

10. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 119 sätestatud korras.

Artikkel 10

Automaatne identifitseerimise süsteem

1. Vastavalt direktiivi 2002/59/EÜ artikli II lisa I osa punktile 3 on üle 15meetrise kogupikkusega kalalaev varustatud automaatse identifitseerimise süsteemiga ning hoiab seda kasutuses ning see süsteem vastab Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni 1974. aasta SOLAS konventsiooni V peatüki eeskirja 19 jaotises 2.4.5 sätestatud nõuetele.

2. Lõiget 1 kohaldatakse

a) alates 31. maist 2014 ühenduse kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on 15 meetrit või rohkem, ja kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 18 meetri;

b) alates 31. maist 2013 ühenduse kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on 18 meetrit või rohkem, ja kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 24 meetri;

c) alates 31. maist 2012 ühenduse kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on 24 meetrit või rohkem, ja kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 45 meetri.

3. Liikmesriigid võivad kasutada automaatse identifitseerimise süsteemi andmeid, kui need on kättesaadavad, riskikontrolliks muude kättesaadavate andmetega vastavalt artiklitele 109 ja 110. Sel eesmärgil tagavad liikmesriigid, et automaatse identifitseerimise süsteemi andmed nende lipu all sõitvate kalalaevade kohta oleksid nende riiklikele kalanduskontrolli ametiasutustele kättesaadavad.

Artikkel 11

Laevade tuvastamise süsteem

Kui liikmesriikidel on selgeid tõendeid, et see on kalalaevade tuvastamisel võrreldes tavapärase kontrollivahenditega kulutasuvam, kasutavad nad laevade tuvastamise süsteemi, mis võimaldab neil ühitada kaugkujutiste abil saadud positsioone, mille on koos laevaseiresüsteemilt või automaatselt identifitseerimissüsteemilt saadud andmetega maale saatnud satelliidid või muud samalaadsed süsteemid, et hinnata kalalaevade viibimist konkreetses piirkonnas. Liikmesriigid tagavad, et nende kalapüügi seire keskustel on tehnilised võimalused laevade tuvastamise süsteemi kasutamiseks.

Artikkel 12

Andmete edastamine järelevalvetoiminguteks

Käesoleva määruse raames kogutud laevaseiresüsteemi, automaatse identifitseerimise süsteemi ja laevade tuvastamise süsteemi andmeid võib edastada ühenduse ametitele ja liikmesriikide pädevatele ametiasutustele, kes osalevad järelevalvetoimingutes mereturvalisuse ja meresõiduohutuse, piirikontrolli, merekeskkonna kaitse ning õiguskorra tagamise eesmärgil.

Artikkel 13

Uued tehnoloogiad

1. Nõukogu võib Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 37 põhjal otsustada kohustuse üle kasutada elektroonilisi seireseadmeid ja jälgitavussüsteeme, näiteks geneetilist analüüsi. Kasutatava tehnoloogia hindamiseks viivad liikmesriigid kas omal algatusel või koostöös komisjoni või selle määratud asutusega enne 1. juunit 2013 ellu katseprojektid jälgimisvahendite, näiteks geneetilise analüüsi kohta.

2. Nõukogu võib Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 37 põhjal otsustada muude uute kalanduse kontrolli tehnoloogiate kasutusele võtmise üle, kui sellise tehnoloogia abil saab kulutasuval viisil ühise kalanduspoliitika eeskirju paremini täita.

IV JAOTIS

KALAPÜÜGI KONTROLL

I PEATÜKK

Kalapüügivõimaluste kasutamise kontroll

1. jagu

Üldsätted

Artikkel 14

Püügipäeviku täitmine ja esitamine

1. Ilma et see piiraks mitmeaastaste kavade konkreetsete sätete kohaldamist, peavad ühenduse kalalaevade puhul, mille kogupikkus on 10 meetrit või rohkem, nende kaptenid püügipäevikut laeva toimingute kohta, märkides konkreetset ära kõik püütud ja pardal hoitud kogused liikide kaupa, kui kogus on suurem kui 50 kg eluskaalu ekvivalenti.

2. Lõikes 1 osutatud püügipäevik sisaldab eelkõige järgmist teavet:

- a) kalalaeva pardatähis ja nimi;
- b) iga liigi FAO kolmetäheline kood ning asjakohane geograafiline piirkond, kust saak saadi;
- c) saagi saamise kuupäev;
- d) sadamast lahkumise ja sadamasse saabumise kuupäev ning püügireisi kestus;
- e) püügivahendi tüüp, võrgusilma suurus ja mõõtmed;
- f) iga liigi hinnanguline kogus kilogrammides, väljendatuna elusakaalus, või vajaduse korral isendite arv;
- g) püügitoimingute arv.

3. Püügipäevikusse kantud hinnanguliste koguste ja pardal asuva saagi kilogrammides mõõdetud koguste vaheline lubatud kõikumine on 10 % kõigi liikide puhul.

4. Ühenduse kalalaevade kaptenid registreerivad püügipäevikus samuti kõik hinnangulised vette tagasi lastud kogused üle 50 kg eluskaalu ekvivalenti mis tahes liikide puhul.

5. Püügi puhul, mille suhtes rakendatakse püügikoormuse reguleerimise kava, peavad ühenduse kalalaevade kaptenid püügipäevikusse registreerima piirkonnas veedetud aja ja esitama järgmised andmed:

- a) seoses veetavate püünistega:
 - i) antud piirkonnas asuvasse sadamasse sisenemine ja sealt lahkumine;
 - ii) iga sisenemine merepiirkonda, kus kohaldatakse vetele ja kalavarudele juurdepääsu käsitlevaid erieeskirju, ja lahkumine sellisest merepiirkonnast;

- iii) pardal hoitud saak eluskaalu kilogrammides liikide kaupa kõnealusest piirkonnast väljumise või selles piirkonnas asuvasse sadamasse sissesõidu ajal;

b) seoses seisevpiüünistega:

- i) antud piirkonnas asuvasse sadamasse sisenemine ja sealt lahkumine;

- ii) iga sisenemine merepiirkonda, kus kohaldatakse vetele ja kalavarudele juurdepääsu käsitlevaid erieeskirju, ja lahkumine sellisest merepiirkonnast;

- iii) kõnealustes piirkondades seisevpiüüniste paigaldamise või ümberpaigutamise kuupäev ja kellaaeg;

- iv) seisevpiüünistega kalapüügi lõpetamise kuupäev ja kellaaeg;

- v) pardal hoitud saak eluskaalu kilogrammides liikide kaupa kõnealusest piirkonnast väljumise või selles piirkonnas asuvasse sadamasse sissesõidu ajal.

6. Ühenduse kalalaevade kaptenid edastavad püügipäeviku võimalikult kiiresti ning mitte hiljem kui 48 tundi pärast lossimist

- a) oma lipuliikmesriigile ja
- b) asjaomase sadamaliikmesriigi pädevatele asutustele, kui losimine on aset leidnud mõne teise liikmesriigi sadamas.

7. Säilitatud või töödeldud kala kaalu ümberarvestamisel eluskaaluks kohaldavad ühenduse kalalaevade kaptenid vastavalt artiklis 119 osutatud korrale kindlaks määratud ümberarvestegurit.

8. Ühenduse vetes tegutsevate kolmandate riikide kalalaevade kaptenid registreerivad käesolevas artiklis viidatud teabe nii nagu ühenduse kalalaevade kaptenid.

9. Püügipäevikusse registreeritud andmete täpsuse eest vastutab kapten.

10. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 119 sätestatud korras.

Artikkel 15

Püügipäeviku elektrooniline täitmine ja edastamine

1. Ühenduse selliste kalalaevade kaptenid, mille kogupikkus on 12 meetrit või rohkem, registreerivad elektrooniliselt artiklis 14 osutatud andmed ning saadavad need elektroonilisel teel lipuliikmesriigi pädevale asutusele vähemalt korra päevas.

2. Ühenduse selliste kalalaevade kaptenid, mille kogupikkus on 12 meetrit või rohkem, saavad artiklis 14 osutatud andmed ka lipuliikmesriigi pädeva asutuse taotlusel ning edastavad igal juhul asjaomased püügipäeviku andmed pärast viimast püügitoimingut ning enne sadamasse sisenemist.

3. Lõiget 1 kohaldatakse

- a) alates 1. jaanuar 2012 ühenduse kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on 12 meetrit või rohkem, ja kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 15 meetri;
- b) alates 1. juulist 2011 ühenduse kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on 15 meetrit või rohkem, ja kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 24 meetri, ja
- c) alates 1. jaanuarist 2010 ühenduse kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on 24 meetrit või rohkem.

4. Liikmesriik võib tema lipu all sõitvate alla 15meetrise kogupikkusega ühenduse kalalaevade kaptenid vabastada lõikest 1, kui nad

- a) tegutsevad üksnes lipuliikmesriigi territoriaalmeredel või
- b) ei viibi merel kunagi rohkem kui 24 tundi alates väljumisajast kuni sadamasse jõudmiseni.

5. Ühenduse kalalaevade kaptenid, kes registreerivad ja kannavad ette elektrooniliselt oma püügitegevuse andmed, vabastatakse kohustusest täita paber kandjal püügipäevikut, lossimisdeklaratsiooni ja ümberlaadimisdeklaratsiooni.

6. Liikmesriigid võivad sõlmida kahepoolseid lepinguid elektrooniliste aruandlussüsteemide kasutamise kohta nende lipu all sõitvatel laevadel nende suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes. Selliste lepingute kohaldamisalasse kuuluvad laevad vabastatakse paber kandjal püügipäeviku täitmise kohustusest kõnealustes vetes.

7. Liikmesriik võib alates 1. jaanuarist 2010 kohustada või volitada oma lipu all sõitvate kalalaevade kaptenid elektrooniliselt registreerima ja edastama artiklis 14 osutatud andmed.

8. Rannikuliikmesriigi pädevad asutused aktsepteerivad lipuliikmesriigilt saadud elektroonilisi aruandeid, mis sisaldavad lõigetes 1 ja 2 osutatud kalalaevadelt edastatud andmeid.

9. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 119 sätestatud korras.

Artikkel 16

Kalalaevad, mille suhtes ei kohaldata püügipäeviku nõudeid

1. Iga liikmesriik jälgib proovivõtu alusel nende kalalaevade tegevust, mille suhtes ei kohaldata artiklites 14 ja 15 kindlaks määratud nõudeid, tagamaks et kõnealused laevad täidavad ühise kalanduspoliitika eeskirju.

2. Lõikes 1 osutatud jälgimise eesmärgil kehtestab iga liikmesriik komisjoni poolt artiklis 119 osutatud korras vastu võetud meetodika põhjal koostatud proovivõtukava ning edastab selle igal aastal 31. jaanuariks komisjonile, näidates ära kõnealuse kava kehtestamiseks kasutatud meetodid. Proovivõtukavad peavad olema ajalise lõikes võimalikult stabiilsed ning asjakohaste geograafiliste piirkondade lõikes võimalikult standarditud.

3. Liikmesriigid, kes nõuavad oma lipu all sõitvatelt kalalaevadelt, mille kogupikkus on alla 10 meetri, artiklis 14 osutatud püügipäeviku esitamist vastavalt oma siseriiklikule õigusele, vabastatakse käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 sätestatud kohustusest.

4. Erandina käesoleva artikli lõigetest 1 ja 2 tunnustatakse artiklite 62 ja 63 kohaselt esitatud müügiteatise kui alternatiivset meetodit proovivõtukavadele.

Artikkel 17

Eelteatis

1. Ühenduse selliste kalalaevade, mille kogupikkus on 12 meetrit või rohkem ning mis tegelevad mitmeaastaste kavadega hõlmatud kalavarude püügiga, kaptenid, kellele on vastavalt artiklile 15 kohustuslik täita püügipäevikut elektrooniliselt, teatavad oma lipuliikmesriigi pädevatele asutustele vähemalt neli tundi enne eeldatavat sadamasse jõudmist järgmise teabe

- a) kalalaeva pardatähis ja nimi;
- b) sihtsadamani nimi ja külastuse eesmärgid, nagu lossimine, ümberlaadimine või juurdepääs sadamateenustele;
- c) püügireisi kuupäevad ning asjakohased geograafilised piirkonnad, kust saak püüti;
- d) eeldatav sadamasse saabumise kuupäev ja kellaeg;
- e) püügipäevikusse kantud kogused liikide kaupa;
- f) lossitavad või ümberlaaditavad kogused kalaliikide kaupa.

2. Kui ühenduse kalalaev kavatseb siseneda sadamasse mõnes muus liikmesriigis kui lipuliikmesriigis, saavad lipuliikmesriigi pädevad asutused elektroonilise eelteatise selle kättesaamisel kohe edasi selle rannikuliikmesriigi pädevatele asutustele.

3. Rannikuliikmesriigi pädevad asutused võivad anda loa sadamasse varem sisenemiseks.

4. Artiklis 15 osutatud elektroonilised püügipäeviku andmed ja elektroonilise eelteatise võib saata ühe elektroonilise edastusena.

5. Elektroonilises eelteatises esitatud andmete täpsuse eest vastutab kapten.

6. Komisjon võib artiklis 119 osutatud korras teha ühenduse teatavat liiki kalalaevadele erandi lõikega 1 ette nähtud kohustusest teatavaks ajaks, mida saab pikendada, või kehtestada uue teatamistähtaja, võttes muu hulgas arvesse kalandustoodete liiki ning kaugust püügipiirkondade, lossimiskohtade ja sadamate vahel, mille registrisse laevad on kantud.

Artikkel 18

Teises liikmesriigis lossimise eelteatis

1. Kalalaevade kaptenid, kellel ei ole kohustust täita püügipäevikut elektrooniliselt sõltuvalt artikli 15 lõike 3 sätete jõustumisest ning kes soovivad kasutada muu rannikuliikmesriigi kui oma lipuliikmesriigi sadamat või lossimisrajatisi, esitavad rannikuliikmesriigi pädevatele asutustele vähemalt neli tundi enne eeldatavat sadamasse jõudmist artikli 17 lõikes 1 esitatud teabe.

2. Rannikuliikmesriigi pädevad asutused võivad anda loa varem sisenemiseks.

Artikkel 19

Sadamasse sissesõidu luba

Rannikuliikmesriigi pädevad asutused võivad keelata kalalaevadel sadamasse siseneda, kui artiklites 17 ja 18 osutatud teave ei ole täielik, välja arvatud vääramatu jõu korral.

Artikkel 20

Ümberlaadimistoimingud

1. Ümberlaadimised merel on ühenduse vetes keelatud. Need on lubatud vaid loa alusel ja käesolevas määruses sätestatud tingimustel selleks määratud liikmesriikide sadamates või rannikuäärsetes paikades ning vastavalt artikli 43 lõikes 5 sätestatud tingimustele.

2. Kui ümberlaadimine katkestatakse, võidakse nõuda loa olemasolu ümberlaadimise taasalustamiseks.

3. Käesoleva artikli kohaldamisel ei loeta ümberlaadimiseks ümberpaigutamist, paaristraalide kasutamist ning püügitoiminguid, mis hõlmavad kahe või enama ühenduse kalalaeva ühistegevust.

Artikkel 21

Ümberlaadimisdeklaratsiooni täitmine ja esitamine

1. Ilma et see piiraks mitmeaastaste kavade konkreetsete sätete kohaldamist, peavad ümberlaadimises osalevate ühenduse kalalaevade puhul, mille kogupikkus on 10 meetrit või rohkem, nende kaptenid täitma ümberlaadimisdeklaratsiooni, märkides konkreetset ära kõik ümber laaditud või vastu võetud kogused liikide kaupa, kui kogus on suurem kui 50 kg eluskaalu ekvivalenti.

2. Lõikes 1 osutatud ümberlaadimisdeklaratsioon peab sisaldama vähemalt järgmist teavet:

- a) nii ümberlaadiva kui ka vastuvõtva kalalaeva pardatähis ja nimi;
- b) iga liigi FAO kolmetäheline kood ning asjakohane geograafiline piirkond, kust saak saadi;
- c) iga liigi hinnanguline kogus toote massina kilogrammides, toote esitamise viisi lõikes, või vajaduse korral isendite arv;
- d) vastuvõtva laeva sihtsadam;
- e) määratud ümberlaadimissadam.

3. Ümberlaadimisdeklaratsiooni kantud hinnanguliste koguste ja ümberlaaditud või vastuvõetud saagi kilogrammides mõõdetud koguste vaheline lubatud kõikumine on 10 % kõigi liikide puhul.

4. Nii ümberlaadiva kui vastuvõtva kalalaeva kapten esitavad ümberlaadimisdeklaratsiooni võimalikult kiiresti ning hiljemalt 48 tundi pärast ümberlaadimist

- a) oma lipuliikmesriigile/-riikidele ja
- b) asjaomase sadamaliikmesriigi pädevatele asutustele, kui ümberlaadimine on aset leidnud mõne teise liikmesriigi sadamas.

5. Nii ümberlaadiva kui ka vastuvõtva kalalaeva kaptenid on mõlemad vastutavad nende ümberlaadimisdeklaratsiooni kantud andmete täpsuse eest.

6. Komisjon võib artiklis 119 osutatud korras teha ühenduse teatavat liiki kalalaevadele erandi lõikega 1 ette nähtud kohustusest teatavaks ajaks, mida saab pikendada, või kehtestada uue teatamistähtaja, võttes muu hulgas arvesse kalandustoodete liiki, kaugust püügipiirkondade, ümberlaadimiskohtade ja sadamate vahel, mille registrisse laevad on kantud.

7. Ümberlaadimise deklareerimise kord ja vormid määratakse kindlaks artiklis 119 osutatud korras.

Artikkel 22**Ümberlaadimisdeklaratsiooni elektrooniline täitmine ja edastamine**

1. Ühenduse sellise kalalaeva kapten, mille kogupikkus on 12 meetrit või rohkem, registreerib elektrooniliselt artiklis 21 osutatud andmed ning saadab need elektrooniliselt teel lipuliikmesriigi pädevale asutusele 24 tunni jooksul pärast ümberlaadimise lõpetamist.

2. Lõiget 1 kohaldatakse

- a) alates 1. jaanuar 2012 ühenduse kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on 12 meetrit või rohkem, ja kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 15 meetri;
- b) alates 1. juulist 2011 ühenduse kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on 15 meetrit või rohkem, ja kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 24 meetri, ja
- c) alates 1. jaanuarist 2010 ühenduse kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on 24 meetrit või rohkem.

3. Liikmesriik võib tema lipu all sõitvate kuni 15meetrise kogupikkusega ühenduse kalalaevade kaptenid vabastada lõikest 1, kui nad

- a) tegutsevad üksnes lipuliikmesriigi territoriaalmeredel või
- b) ei viibi merel kunagi rohkem kui 24 tundi alates väljumisajast kuni sadamasse jõudmiseni.

4. Rannikuliikmesriigi pädevad asutused aktsepteerivad lipuliikmesriigilt saadud elektroonilisi aruandeid, mis sisaldavad lõigetes 1 ja 2 osutatud kalalaevadelt edastatud andmeid.

5. Kui ühenduse kalalaev laadib ümber oma saagi liikmesriigis, mis ei ole tema lipuliikmesriik, edastavad lipuriigi pädevad asutused viivitamata pärast ümberlaadimisdeklaratsiooni andmete saamist need elektrooniliselt selle liikmesriigi pädevatele asutustele, kus saak ümber laaditi ja kuhu saak saadetakse.

6. Liikmesriik võib alates 1. jaanuarist 2010 kohustada või volitada oma lipu all sõitvate kalalaevade kaptenid elektrooniliselt registreerima ja edastama artiklis 21 osutatud andmeid.

7. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 119 sätestatud korras.

Artikkel 23**Lossimisdeklaratsiooni täitmine ja esitamine**

1. Ilma et see piiraks mitmeaastaste kavade erisätete kohaldamist, peab sellise kalalaeva kapten, mille kogupikkus on 10 meetrit või rohkem, või tema esindaja täitma lossimisdeklaratsiooni, märkides konkreetselt ära kõik lossitud kogused liikide kaupa.

2. Lõikes 1 osutatud lossimisdeklaratsioon peab sisaldama vähemalt järgmist teavet:

- a) kalalaeva pardatähis ja nimi;
- b) iga liigi FAO kolmetäheline kood ning asjakohane geograafiline piirkond, kust saak saadi;
- c) iga liigi kogus toote massina kilogrammides, toote esitamise viisi lõikes, või vajaduse korral isendite arv;
- d) lossimissadam.

3. Ühenduse kalalaeva kapten või tema esindaja edastab lossimisdeklaratsiooni võimalikult kiiresti ning hiljemalt 48 tundi pärast lossimise lõpetamist

- a) oma lipuliikmesriigile ja
- b) asjaomase sadamaliikmesriigi pädevatele asutustele, kui lossimine on aset leidnud mõne teise liikmesriigi sadamas.

4. Lossimisdeklaratsiooni kantud andmete täpsuse eest vastutab kapten.

5. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 119 sätestatud korras.

Artikkel 24**Lossimisdeklaratsiooni elektrooniline täitmine ja edastamine**

1. Ühenduse sellise kalalaeva kapten, mille kogupikkus on 12 meetrit või rohkem, või tema esindaja registreerib elektrooniliselt artiklis 23 osutatud andmed ning saadab need elektrooniliselt teel lipuliikmesriigi pädevale asutusele 24 tunni jooksul pärast lossimise lõpetamist.

2. Lõiget 1 kohaldatakse

- a) alates 1. jaanuar 2012 ühenduse kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on 12 meetrit või rohkem, ja kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 15 meetri;
- b) alates 1. juulist 2011 ühenduse kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on 15 meetrit või rohkem, ja kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 24 meetri, ja
- c) alates 1. jaanuarist 2010 ühenduse kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on 24 meetrit või rohkem.

3. Liikmesriik võib tema lipu all sõitvate alla 15meetrise kogupikkusega ühenduse kalalaevade kaptenid vabastada lõikest 1, kui nad

- a) tegutsevad üksnes lipuliikmesriigi territoriaalmeredel või

b) ei viibi merel kunagi rohkem kui 24 tundi alates väljumisajast kuni sadamasse jõudmiseni.

4. Kui ühenduse kalalaev lossib oma saagi liikmesriigis, mis ei ole tema lipuliikmesriik, edastavad lipuriigi pädevad asutused viivitamata pärast lossimisdeklaratsiooni andmete saamist need elektrooniliselt selle liikmesriigi pädevatele asutustele, kus saak lossiti.

5. Ühenduse kalalaevade kaptenid või nende esindajad, kes registreerivad elektrooniliselt artiklis 23 osutatud teavet ning kes lossivad oma saagi muus liikmesriigis kui nende lipuliikmesriigis, vabastatakse kohustusest esitada rannikuliikmeriigile paberkanal lossimisdeklaratsioon.

6. Liikmesriik võib alates 1. jaanuarist 2010 kohustada või volitada oma lipu all sõitvate kalalaevade kapteneid elektrooniliselt registreerima ja edastama artiklis 23 osutatud andmeid.

7. Rannikuliikmesriigi pädevad asutused aktsepteerivad lipuliikmesriigilt saadud elektroonilisi aruandeid, mis sisaldavad lõigetes 1 ja 2 osutatud kalalaevadelt edastatud andmeid.

8. Lossimise deklareerimise kord ja vormid määratakse kindlaks artiklis 119 osutatud korras.

Artikkel 25

Laevad, mille suhtes ei kohaldata lossimisdeklaratsiooni nõudeid

1. Iga liikmesriik jälgib proovivõtu alusel nende kalalaevade tegevust, mille suhtes ei kohaldata artiklites 23 ja 24 kindlaks määratud lossimisdeklaratsiooni nõudeid, tagamaks et kõnealused laevad täidavad ühise kalanduspoliitika eeskirju.

2. Lõikes 1 osutatud jälgimise eesmärgil koostavad liikmesriigid komisjoni poolt artiklis 119 osutatud korras vastu võetud meetodika põhjal koostatud proovivõtukava ning edastavad selle igal aastal 31. jaanuariks komisjonile, näidates ära kõnealuse kava kehtestamiseks kasutatud meetodid. Proovivõtukavad peavad olema ajalisel lõikes võimalikult stabiilsed ning asjakohaste geograafiliste piirkondade lõikes võimalikult standarditud.

3. Liikmesriigid, kes nõuavad oma lipu all sõitvatelt alla 10meetrise kogupikkusega kalalaevadelt artiklis 23 osutatud lossimisdeklaratsiooni esitamist vastavalt oma siseriiklikule õigusele, vabastatakse käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 sätestatud kohustusest.

4. Erandina käesoleva artikli lõigetest 1 ja 2 tunnustatakse artiklite 62 ja 63 kohaselt esitatud müügiteatise kui alternatiivset meetodit proovivõtukavadele.

2. jagu

Püügikoormuse kontrollimine

Artikkel 26

Püügikoormuse seire

1. Liikmesriigid kontrollivad püügikoormuse reguleerimise korra täitmist geograafilistes piirkondades, kus kohaldatakse maksimaalset lubatud püügikoormust. Nad tagavad, et nende lipu all sõitvad kalalaevad viibivad geograafilises piirkonnas, mille suhtes kohaldatakse püügikoormuse reguleerimise korda, kui nad hoiavad pardal või, kui see on asjakohane, kasutavad selle püügikoormuse reguleerimise korraga hõlmatud püügivahendit või püügivahendeid või, kui see on asjakohane, tegelevad selle püügikoormuse reguleerimise korraga hõlmatud kalapüügi, ainult siis, kui ei ole jõutud neile eraldatud lubatud püügikoormuse maksimaalsele tasemele ning kui individuaalsele kalalaevale eraldatud püügikoormus ei ole ammendatud.

2. Ilma et see piiraks erieeskirjade kohaldamist, arvatakse juhul, kui laev, mis hoiab pardal või, kui see on asjakohane, kasutab püügikoormuse reguleerimise korraga hõlmatud püügivahendeid või tegeleb püügikoormuse reguleerimise korraga hõlmatud kalapüügi, läbib ühe päeva jooksul kaks või enam geograafilist piirkonda, mille suhtes kohaldatakse kõnealust püügikoormuse reguleerimise korda, kasutatud püügikoormus maha selliste püügivahendite või sellise kalapüügi ja sellise geograafilise piirkonnaga seotud maksimaalsest lubatud püügikoormusest, kus veedeti suurem osa päevast.

3. Kui liikmesriik on kalalaeval lubanud vastavalt artikli 27 lõikele 2 kasutada mitmesse püügivahendite rühma kuuluvat mitut püügivahendit, mille suhtes kohaldatakse püügikoormuse reguleerimise korda, teataval püügiretkel geograafilises piirkonnas, mille suhtes kohaldatakse seda püügikoormuse reguleerimise korda, arvatakse kõnealuse püügiretke kestel kasutatud püügikoormus iga püügivahendi või püügivahendite rühma ja geograafilise piirkonna puhul samal ajal maha kõnealuse liikmesriigi maksimaalsest lubatud püügikoormusest.

4. Kui püügivahendid kuuluvad püügikoormuse reguleerimise korraga hõlmatud samasse püügivahendite rühma, arvatakse kalalaevade kasutatud püügikoormus geograafilises piirkonnas, kui nad hoiavad selliseid püügivahendeid pardal, maha üksnes selliste püügivahendite rühmade ja sellise geograafilise piirkonna puhul lubatud maksimaalsest püügikoormusest.

5. Liikmesriigid reguleerivad oma laevastiku püügikoormust geograafilistes piirkondades, mille suhtes kohaldatakse püügikoormuse reguleerimise korda, kui nad hoiavad pardal või, kui see on asjakohane, kasutavad selle püügikoormuse reguleerimise korraga hõlmatud püügivahendit või püügivahendeid või tegelevad selle püügikoormuse reguleerimise kavaga hõlmatud kalapüügi, võttes asjakohaseid meetmeid, kui lubatud püügikoormus läheneb maksimaalsele tasemele, tagamaks et kasutatud püügikoormus ei ületaks kehtestatud piirnorme.

6. Piirkonnas viibimise päev on mis tahes katkematu 24tunnine ajavahemik (või osa sellest), mille kestel kalalaev viibib antud geograafilises piirkonnas ega ole sadamas või, kui see on asjakohane, kasutab oma püügivahendeid. Ajahetke, millest seda katkematut ajavahemikku mõõdta hakatakse, määrab kindlaks liikmesriik, kelle lipu all asjaomane laev sõidab. Sadamast äraoleku päev on mis tahes katkematu 24tunnine ajavahemik või osa sellest, mille jooksul kalalaev ei ole sadamas.

Artikkel 27

Püügivahenditest teatamine

1. Ilma et see piiraks erieeskirjade kohaldamist, teatab kalalaeva kapten või tema esindaja asjakohastes geograafilistes piirkondades, kus kehtib püügikoormuse reguleerimise kord, kus kohaldatakse püügivahendite piiranguid või kus erinevatele püügivahenditele või püügivahendite rühmadele on kehtestatud maksimaalsed lubatud püügikoormused, lipuliikmesriigi pädevatele asutustele enne ajavahemikku, mille suhtes kohaldatakse maksimaalset lubatud püügikoormust, millist püügivahendit või vajaduse korral püügivahendeid ta kavatses eelseisval ajavahemikul kasutada. Enne nimetatud teate esitamist ei tohi kalalaev kala püüda geograafilistes piirkondades, kus kehtib püügikoormuse reguleerimise kord.

2. Kui püügikoormuse reguleerimise kord lubab geograafilises piirkonnas kasutada mitmesse püügivahendite rühma kuuluvaid vahendeid, on püügiretkel mitme püügivahendi kasutamiseks vaja lipuliikmesriigi eelnevat luba.

Artikkel 28

Püügikoormust käsitlev aruanne

1. Kui nõukogu teeb vastava otsuse ühenduse kalalaevade suhtes, mis ei ole varustatud artiklis 9 osutatud toimiva laevaseiresüsteemiga või mis ei edastada püügipäeviku andmeid elektrooniliselt vastavalt artiklile 15 ja mille suhtes kehtib püügikoormuse reguleerimise kord, edastavad nende kalalaevade kaptenid teleksi, faksi, telefonisõnumi või e-kirja teel, mille vastuvõtja nõuetekohaselt salvestab, või raadioside teel ühenduse eeskirjade kohaselt heaks kiidetud raadiojaama kaudu oma lipuliikmesriigi pädevatele asutustele ja, kui see on asjakohane, rannikuliikmesriigile vahetult enne iga sisenemist selle püügikoormuse reguleerimise korraga hõlmatud geograafilisse piirkonda ja sealt väljumist püügikoormust käsitleva aruande vormis järgmise teabe:

- a) kalalaeva nimi, pardatähis, raadiokutsung ja kapteni nimi,
- b) kalalaeva geograafiline asukoht, millele teates osutatakse,
- c) antud piirkonda ja, kui see on asjakohane, selle osadesse sisenemise ning nendest väljumise kuupäev ja kellaeg,

d) pardal hoitud saak eluskaalu kilogrammides liikide kaupa.

2. Liikmesriigid võivad rakendada kooskõlas liikmesriikidega, kes on seotud nende laevade püügitegevusega, alternatiivseid kontrollimeetmeid püügikoormust käsitlevate aruandekohustuste täitmise tagamiseks. Sellised meetmed on sama tõhusad ja läbipaistvad kui lõikes 1 sätestatud aruandekohustused ning meetmetest teatatakse komisjonile enne nende rakendamist.

Artikkel 29

Erandid

1. Kalalaeval, mille pardal hoitakse püügivahendeid, mille suhtes kohaldatakse püügikoormuse reguleerimise korda, lubatakse geograafilisest piirkonnast, mille suhtes kohaldatakse seda püügikoormuse reguleerimise korda, läbi sõita, kui tal ei ole antud piirkonnas tegutsemiseks püügiluba või ta on oma pädevatele ametiasutustele ette teatanud oma kavatsusest läbi sõita. Kalalaeva viibimise ajal antud geograafilises piirkonnas peavad kõik püügivahendid, mille suhtes kohaldatakse seda püügikoormuse reguleerimise korda ja mida hoitakse pardal, olema soritud ja stooitud vastavalt artiklis 47 sätestatud tingimustele.

2. Liikmesriik võib otsustada maksimaalsest lubatud püügikoormusest mitte maha arvata sellise kalalaeva tegevust, mis tegeleb muu tegevusega kui kalapüük püügikoormuse reguleerimise korraga hõlmatud geograafilises piirkonnas, tingimusel et kõnealune kalalaev teavitab oma lipuliikmesriiki ette oma kavatsusest ja tegevuse laadist ning loobub kõnealuseks ajaks oma kalapüügiloast. Kõnealuste kalalaevade pardal ei tohi sellel ajal olla ühtegi püügivahendit ega kalaliiki.

3. Liikmesriik võib otsustada maksimaalsest lubatud püügikoormusest mitte maha arvata sellise kalalaeva tegevust püügikoormuse reguleerimise korraga hõlmatud geograafilises piirkonnas, mis viibis asjaomas geograafilises piirkonnas, kuid ei saanud kala püüda, sest aitas teist, hädaabi vajavat kalalaeva või transportis vigastatud inimest meditsiinilist hädaabi saama. Lipuliikmesriik teavitab sellest komisjoni ühe kuu jooksul pärast otsuse langetamist ja esitab tõendi osutatud hädaabi kohta.

Artikkel 30

Püügikoormuse ammendumine

1. Ilma et see piiraks artiklite 29 ja 31 kohaldamist, peab laev, mille pardal on püügikoormuse reguleerimise korraga hõlmatud püügivahend või püügivahendid, geograafilises piirkonnas, mille suhtes kohaldatakse seda püügikoormuse reguleerimise korda, jääma sadamasse või väljapoole seda geograafilist piirkonda kõnealuse püügikoormuse reguleerimise korra kohaldamise järelejäanud ajaks, kui

- a) ta on ammendanud sellise geograafilise piirkonnaga ja sellise püügivahendi või selliste püügivahenditega seotud temale eraldatud maksimaalse lubatud püügikoormuse osa või

b) sellise geograafilise piirkonna ja sellise püügivahendi või selliste püügivahenditega seotud ja tema lipuliikmesriigile eraldatud maksimaalne lubatud püügikoormus on ammendatud.

2. Ilma et see piiraks artikli 29 kohaldamist, ei tegele kalalaev geograafilises piirkonnas, kus kalapüügi suhtes kohaldatakse püügikoormuse reguleerimise korda, sellise kalapüügiga, kui

a) ta on ammendanud sellise geograafilise piirkonnaga ja sellise kalapüügiga seotud temale eraldatud maksimaalse lubatud püügikoormuse osa või

b) sellise geograafilise piirkonna ja sellise kalapüügiga seotud ja tema lipuliikmesriigile eraldatud maksimaalne lubatud püügikoormus on ammendatud.

Artikkel 31

Kalalaevad, mis on vabastatud püügikoormuse reguleerimise korra kohaldamisest

Käesolevat jagu ei kohaldata kalalaevade suhtes, kui nad on vabastatud püügikoormuse reguleerimise korra kohaldamisest.

Artikkel 32

Üksikasjalikud eeskirjad

Üksikasjalikud eeskirjad käesoleva jao kohaldamiseks võidakse vastu võtta artiklis 119 osutatud korras.

3. jagu

Liikmesriikidepoolne andmete registreerimine ja vahetamine

Artikkel 33

Püügi ja püügikoormuse registreerimine

1. Iga lipuliikmesriik registreerib kõik asjakohased andmed, eelkõige artiklites 14, 21, 23, 28 ja 62 osutatud andmed, kalapüügi võimaluste kohta vastavalt käesolevas peatükis viidatule väljendatuna nii lossimise kui ka vajaduse korral püügikoormuse suhtes ning säilitab nende andmete originaale kolm aastat või kauem vastavalt riiklikele eeskirjadele.

2. Ilma et see piiraks ühenduse õigusaktides sätestatud erieeskirjade kohaldamist, teatab iga lipuliikmesriik enne iga kuu 15. kuupäeva komisjonile või selle määratud asutusele elektrooniliselt koondandmed

a) kõikidest eelmise kuu jooksul lossitud kogustest, mis kuuluvad TACi või kvoodiga reguleeritavasse varusse või varude rühma, ja

b) eelmise kuu jooksul kasutatud püügikoormusest iga püügi piirkonna kohta, mille suhtes kohaldatakse püügikoormuse reguleerimise korda või, kui see on asjakohane, iga kalapüügi kohta, mille suhtes kohaldatakse püügikoormuse reguleerimise korda.

3. Erandina lõike 2 punktist a registreerivad 1. jaanuarist 2010 kuni 31. detsembrini 2010 lossitud koguste puhul teiste liikmesriikide poolt oma sadamates lossitud kogused liikmesriigid ja edastavad andmed koguste kohta kooskõlas käesolevas artiklis sätestatud korraga komisjonile.

4. Lipuliikmesriigid esitavad enne iga kvartali esimese kuu lõpu komisjonile elektrooniliselt koondandmed eelmise kvartali jooksul lossitud muude kalakoguste kohta, välja arvatud lõikes 2 mainitud kogused.

5. Kogu ühenduse kalalaevade püütud kvoodile alluva kalavaru või kalavarude rühma saak loetakse lipuliikmesriigile kõnealuse varu või varude rühma kohta kehtestatud kvootide osaks, olenemata lossimise kohast.

6. Kui teadusuuringute raames püütud saak, mis on turustatud ja müüdüd, ületab 2 % asjaomasest kvoodist, siis arvestatakse see maha lipuliikmesriigile kohaldatavast kvoodist. Nõukogu 25. veebruari 2008. aasta määruse (EÜ) nr 199/2008 (kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva ühenduse raamistiku loomise ning ühise kalanduspoliitikaga seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta) (¹) artikli 12 lõiget 2 ei kohaldata teadusuuringute eesmärgil tehtud merereiside suhtes, mille käigus selline saak püüti.

7. Ilma et see piiraks XII jaotise kohaldamist, võivad liikmesriigid koos komisjoni ja selle määratud asutusega viia kuni 30. juunini 2011 ellu katseprojekte, mis käsitlevad reaajas kaugjuurdepääsu vastavalt käesolevale määrusele registreeritud ja kontrollitud liikmesriikide andmetele. Andmetele juurdepääsu formaati ja menetlust tuleb käsitleda ja testida. Liikmesriigid teatavad komisjonile kavatsusest viia ellu katseprojekte enne 1. jaanuari 2011. Alates 1. jaanuarist 2012 võib nõukogu teha otsuse liikmesriikidelt komisjonile andmete edastamise erinevate võimaluste ja erineva sageduse kohta.

8. Kui ühenduse kalalaevad hoiavad pardal või, kui see on asjakohane, kasutavad püügivahendit või -vahendeid, mille suhtes kohaldatakse püügikoormuse reguleerimise korda, või kui nad tegelevad kalapüügiga, mille suhtes kohaldatakse püügikoormuse reguleerimise korda, geograafilises piirkonnas, mille suhtes kohaldatakse seda püügikoormuse reguleerimise korda, tuleb nende kalalaevade kogu kasutatud püügikoormus, välja arvatud püügikoormuse reguleerimise korra kohaldamisest vabastatud kalalaevade poolt kasutatud püügikoormus, arvata maha sellise geograafilise piirkonnaga ja sellise püügivahendi või selliste püügivahenditega seotud maksimaalsest lubatud püügikoormusest, mis kõnealusele lipuliikmesriigile on eraldatud.

(¹) ELT L 60, 5.3.2008, lk 1.

9. Kui kalalaev viibib geograafilises piirkonnas, mille suhtes kohaldatakse püügikoormuse reguleerimise korda, ning laeva pardal hoitakse püügikoormuse reguleerimise korraga hõlmatud püügivahendit või püügivahendeid või kui laev tegeleb püügikoormuse reguleerimise korraga hõlmatud kalapüügiga, arvatakse teadusuuringute raames kasutatud püügikoormus maha tema lipuliikmesriigile eraldatud maksimaalsest lubatud püügikoormusest, mis on seotud sellise püügivahendi või selliste püügivahendite või sellise kalapüügiga ja sellise geograafilise piirkonnaga, kui uuringute käigus püütud saak turustatakse ja müüakse ning ületab seejuures 2 % eraldatud püügikoormusest. Määruse (EÜ) nr 199/2008 artikli 12 lõiget 2 ei kohaldata teadusuuringute eesmärgil tehtud merereiside suhtes, mille käigus selline saak püüti.

10. Komisjon võib artiklis 119 osutatud korras kindlaks määrata käesolevas artiklis osutatud andmete edastamise vorme.

Artikkel 34

Andmed kalapüügivõimaluste ammendumise kohta

Liikmesriik teavitab viivitamatult komisjoni, kui ta tuvastab, et

- a) tema lipu all sõitvate kalalaevade püütud kvoodi alusel püütud kalavaru või kalavarude rühma püügid loetakse olevat ammendanud 80 % sellest kvoodist või
- b) 80 % püügivahendite või kalapüügiga ja geograafilise piirkonnaga seotud maksimaalsest püügikoormusest, mida kohaldatakse kõikide tema lipu all sõitvate kalalaevade või kalalaevade rühma suhtes, loetakse saavutatuks.

Sellisel juhul esitab liikmesriik komisjonile viimase nõudmisel üksikasjalikuma ja sagedasema teabe, kui on sätestatud artiklis 33.

4. jagu

Püügikeeld

Artikkel 35

Liikmesriikide kehtestatud püügikeeld

1. Iga liikmesriik määrab kindlaks kuupäeva, millest alates
 - a) tema lipu all sõitvate kalalaevade püütud kvoodi alusel püütud kalavaru või kalavarude rühma püügid loetakse olevat ammendanud vastava kvoodi;
 - b) püügivahendite või kalapüügiga ja geograafilise piirkonnaga seotud maksimaalne lubatud püügikoormus, mida kohaldatakse kõigi tema lipu all sõitvate kalalaevade või kalalaevade rühma suhtes, loetakse saavutatuks.

2. Lõikes 1 osutatud kuupäevast alates keelab asjaomane liikmesriik kõikidel või osadel tema lipu all sõitvatel kalalaevadel kvoodi ammendanud kalavaru või kalavarude rühma püügi asjakohase kalapüügi käigus või kui laeva pardal on asjakohased püügivahendid kõnealuses geograafilises piirkonnas, kus on saavutatud maksimaalne lubatud püügikoormus, eelkõige pärast nimetatud kuupäeva püütud kala pardale jätmise, ümberlaadimise, ümberpaigutamise ja lossimise, ning otsustab, millise kuupäevani on püükide ümberlaadimised, üleviimised ja lossimised ning lõplik deklareerimine lubatud.

3. Asjaomane liikmesriik avalikustab lõikes 2 osutatud otsuse ning sellest teatatakse viivitamatult komisjonile. See avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* (C-seeria) ja komisjoni avalikul veebisaidil. Alates kuupäevast, mil asjaomane liikmesriik avalikustas kõnealuse otsuse, tagavad liikmesriigid, et nende vetes ja nende territooriumil selle liikmesriigi lipu all sõitvad kalalaevad või laevade rühmad ei jäta pardale, laadi ümber, paiguta ümber ega lossi ühtegi asjaomast kala ega tee seda siis, kui nende pardal on asjakohased püügivahendid asjakohastes geograafilistes piirkondades.

4. Komisjon teeb vastavalt käesolevale artiklile saadud teatiseid liikmesriikidele elektrooniliselt kättesaadavaks.

Artikkel 36

Komisjoni kehtestatud püügikeeld

1. Kui komisjon avastab, et liikmesriik ei ole täitnud kohustust teatada igakuised andmed kalapüügivõimaluste kohta artikli 33 lõikes 2 sätestatud viisil, võib ta määrata kuupäeva, mil 80 % kõnealuse liikmesriigi kalapüügivõimalustest loetakse olevat ammendanud, ning ta võib määrata eeldatava kuupäeva, mil need kalapüügivõimalused loetakse olevat ammendanud.

2. Kui komisjon leiab artiklis 35 sätestatud teabe põhjal või omal algatusel, et ühendusele, liikmesriigile või liikmesriikide rühmale kättesaadavad kalapüügivõimalused loetakse olevat ammendanud, teavitab komisjon sellest asjaomaseid liikmesriike ning keelustab püügitegevuse antud püügitegevusega seotud vastava piirkonna, püügivahendite, kalavaru, kalavarude rühma või laevastiku jaoks.

Artikkel 37

Parandusmeetmed

1. Kui komisjon on keelanud kalapüügi liikmesriigile või liikmesriikide rühmale või ühendusele kättesaadavate kalapüügivõimaluste väidetava ammendamise tõttu ning selgub, et liikmesriik ei ole tegelikult oma kalapüügivõimalusi ammendanud, kohaldatakse käesolevat artiklit.

2. Kui enne kalapüügivõimaluste ammendumist püügikeelu saanud liikmesriigile tekitatud kahju ei ole korvatud, võetakse piirangust tulenevat kahju asjakohasel viisil korvavad meetmed artiklis 119 osutatud korras. Kõnealused meetmed võivad sisaldada mahaarvamisi rohkem püüdnud liikmesriigi kalapüügivõimalustest ning sellisel viisil maha arvatud püügikoguste asjakohast jaotamist liikmesriikide vahel, kes said püügikeelu enne oma kalapüügivõimaluste ammendamist.

3. Lõikes 2 osutatud mahaarvamisi ja nendest tulenevaid jaotamisi tehakse eelkõige neid kalaliike ja asjakohaseid geograafilisi piirkondi arvesse võttes, mille kohta on kehtestatud kalapüügivõimalused. Neid võib teha piirangu kehtestamise aasta või sellele järgneva aasta või aastate jooksul.

4. Käesoleva artikli kohaldamise ning eriti asjakohaste koguste määramise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 119 osutatud korras.

II PEATÜKK

Laevastiku haldamise kontroll

1. jagu

Püügivõimsus

Artikkel 38

Püügivõimsus

1. Liikmesriigid vastutavad vajaliku kontrolli tegemise eest, tagamaks et liikmesriigi väljastatud kalalaevatunnistustele vastav koguvõimsus kogumahutavuses ja kilovattides ei oleks mingil ajal suurem kui selle liikmesriigi maksimaalsed võimsustasemed, mis on kindlaks määratud vastavalt

- a) määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklile 13;
- b) määrusele (EÜ) nr 639/2004;
- c) määrusele (EÜ) nr 1438/2003 ja
- d) määrusele (EÜ) nr 2104/2004.

2. Üksikasjalikud eeskirjad käesoleva artikli kohaldamiseks ning eelkõige seoses

- a) kalalaevade registreerimisega;
- b) kalalaevade mootorivõimsuse kontrollimisega;
- c) kalalaevade mahutavuse kontrollimisega;
- d) püügivahendite liigi, arvu ja omaduste kontrollimisega

võib vastu võtta artiklis 119 osutatud korras.

3. Liikmesriigid teatavad komisjonile osana artiklis 118 osutatud aruandest kasutatud kontrollimeetodid ning käesoleva artikli lõikes 2 osutatud kontrollimise eest vastutavate asutuste nimed ja aadressid.

2. jagu

Mootorivõimsus

Artikkel 39

Mootorivõimsuse jälgimine

1. Keelatud on kalapüük kalalaevaga, mis on varustatud mootoriga, mille võimsus ületab kalalaevatunnistusel märgitud võimsust.

2. Liikmesriigid tagavad, et sertifitseeritud mootorivõimsust ei ületata. Liikmesriigid teatavad komisjonile osana artiklis 118 osutatud aruandest kontrollimeetmed, mida nad on võtnud sertifitseeritud mootorivõimsuse ületamise vältimiseks.

3. Liikmesriigid võivad mootorivõimsuse sertifitseerimisega kaasnevad kulud täielikult või osaliselt sisse nõuda kalalaevade käitajatel.

Artikkel 40

Mootorivõimsuse sertifitseerimine

1. Liikmesriigid vastutavad ühenduse kalalaevade, mille peajõuseadme võimsus on suurem kui 120 kilovatti (kW) – välja arvatud üksnes seisevpuiniseid või tragimisvahendeid kasutavate kalalaevade, abilaevade ja üksnes vesiviljeluses kasutatavate laevade – mootorivõimsuse sertifitseerimise ja mootori sertifikaadi väljastamise eest.

2. Lõikes 1 osutatud kalalaevade uue peajõuseadme, asenduspeajõuseadme ja tehniliselt muudetud peajõuseadme puhul sertifitseerivad liikmesriikide pädevad asutused ametlikult, et mootor ei suuda arendada suuremat maksimumvõimsust pideval töörežiimil, kui on määratud kalalaevatunnistusel. Selline tunnistus väljastatakse vaid juhul, kui mootor ei suuda arendada rohkem määratud mootori maksimumvõimsusest pideval töörežiimil.

3. Liikmesriikide pädevad ametiasutused võivad määrata mootorivõimsuse sertifitseerimise klassifikatsiooniühingutele või muudele käitajatele, kel on vajalik kompetentsus mootori võimsuse tehniliseks kontrolliks. Kõnealused klassifikatsiooniühingud või muud käitajad kinnitavad, et peajõuseade ei suuda ületada ametlikult määratud võimsust vaid juhul, kui ei ole mingit võimalust suurendada peajõuseadme talitlust üle sertifitseeritud võimsuse.

4. Keelatud on kasutada asjaomase liikmesriigi poolt ametlikult sertifitseerimata uut peajõuseadet, asenduspeajõuseadet ja tehniliselt muudetud peajõuseadet.

5. Käesolevat artiklit kohaldatakse selliste kalalaevade suhtes, mis on hõlmatud püügikoormuse reguleerimise korraga alates 1. jaanuarist 2012. Teiste kalalaevade suhtes kohaldatakse seda alates 1. jaanuarist 2013.

6. Käesoleva jao üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 119 sätestatud korras.

Artikkel 41

Mootorivõimsuse kontrollimine

1. Liikmesriigid teevad pärast riskianalüüsi andmete kontrolli vastavalt proovivõtukavale, mis on koostatud komisjoni poolt artiklis 119 osutatud korras vastu võetud metoodika alusel, et kontrollida mootorivõimsuse kooskõla, kasutades kogu haldusüksusele kättesaadavat teavet seoses asjaomase laeva tehniliste omadustega. Eelkõige kontrollivad liikmesriigid teavet, mis sisaldub

- a) laevaseiresüsteemi protokollides;
- b) püügipäevikus;
- c) mootorite põhjustatud õhusaaste vältimise rahvusvahelises (EIAPP) sertifikaadis, mis on mootori puhul välja antud kooskõlas MARPOLi 73/78 konventsiooni VI lisaga;
- d) klassifikatsioonitunnistuses, mille on väljastanud tunnustatud laeva inspeksiooni ja järelevalve organisatsioon direktiivi 94/57/EÜ tähenduses;
- e) proovisõidu tunnistuses;
- f) ühenduse kalalaevastiku registris ja
- g) kõikides muudes dokumentides, mis annavad asjakohast teavet laeva võimsuse või mõne muu asjaomase tehnilise omaduse kohta.

2. Kui pärast lõikes 1 osutatud andmete analüüsi selgub, et kalalaeva mootorivõimsus on suurem kui tema kalalaevatunnistusel määratud võimsus, jätkavad liikmesriigid mootorivõimsuse füüsilise kontrolliga.

III PEATÜKK

Mitmeaastaste kavade kontroll

Artikkel 42

Ümberlaadimine sadamas

1. Mitmeaastase kavaga hõlmatud ja kalapüügiga tegelevad kalalaevad ei tohi määratud sadamas või rannikuäärsetes paikades oma saaki mõne teise laeva pardale ümber laadida, kui saak ei ole kaalutud vastavalt artiklile 60.

2. Erandina lõikest 1 võivad kalalaevad määratud sadamates või rannikuäärsetes kohtades ümber laadida mitmeaastase kavaga hõlmatud pelaagilise püügi kaalumata saagi, tingimusel et vastuvõtva laeva pardal viibib kontrolliülesandega vaatleja või ametnik või et vastuvõtval laeval tehakse pärast ümberlaadimise lõpetamist ja enne lahkumist inspekteerimine. Vastuvõtva laeva kapten on kohustatud teavitama rannikuliikmesriigi pädevaid asutusi vastuvõtva laeva eeldatavast lahkumisest 24 tundi ette. Kontrolliülesandega vaatleja või ametniku määravad vastuvõtva laeva lipuliikmesriigi pädevad asutused. Kui vastuvõttev laev tegeleb enne või pärast sellise saagi saamist kalapüügiga, viibib vaatleja või ametnik laeva pardal vastuvõetud saagi lossimiseni. Vastuvõttev laev lossib vastuvõetud saagi selleks otstarbeks artikli 43 lõikes 4 sätestatud tingimuste kohaselt määratud liikmesriigi sadamas, kus saak kaalutakse vastavalt artiklitele 60 ja 61.

Artikkel 43

Kindlaksmääratud sadamad

1. Nõukogu võib mitmeaastase kava vastuvõtmisel otsustada mitmeaastase kavaga hõlmatud liikide eluskaalu suhtes kohaldatava lubatud piirkoguse üle, mille ületanud kalalaev on kohustatud lossima oma püügi määratud sadamas või rannikuäärses kohas.

2. Kui lossitakse lõikes 1 osutatud kala lubatud piirkogusest rohkem, tagab ühenduse kalalaeva kapten, et selline lossimine tehakse vaid ühenduses asuvas määratud sadamas või rannikuäärses kohas.

3. Kui mitmeaastast kava kohaldatakse piirkondliku kalandusorganisatsiooni raames, võib lossida või ümber laadida kõnealuse organisatsiooni lepinguosalise või koostööd tegeva mitteosalise sadamas vastavalt piirkondliku kalandusorganisatsiooni sätestatud eeskirjadele.

4. Iga liikmesriik määrab sadamad või rannikuäärsed kohad, kus toimub lõikes 2 osutatud lossimine.

5. Selleks et sadam või rannikuäärne koht oleks määratletud määratud sadamana, peavad olema täidetud järgmised tingimused:

- a) kehtestatud lossimis- või ümberlaadimisajad;
- b) kehtestatud lossimis- või ümberlaadimiskohad;
- c) kehtestatud inspekteerimis- ja järelevalvekorrad.

6. Kui sadam või rannikuäärne koht on nimetatud teatavate mitmeaastase kavaga hõlmatud liikide lossimise määratud sadamaks, võib seda kasutada mis tahes muude liikide lossimiseks.

7. Liikmesriigid vabastatakse lõike 5 punkti c täitmisest, kui vastavalt artiklile 46 vastu võetud riiklik kontrollimeetmete programm sisaldab kava, kuidas määratud sadamates viia läbi kontrolli, et tagada ametiasutuste kontrolliga samaväärset kontrolli. See kava tunnistatakse rahuldavaks, kui komisjon selle artiklis 119 osutatud korras heaks kiidab.

Artikkel 44

Mitmeaastase kavaga hõlmatud põhjalähedaste liikide saagi eraldi ladustamine

1. Ühenduse selliste kalalaevade pardal, mille kogupikkus on 12 meetrit või rohkem, hoitav mitmeaastase kavaga hõlmatud põhjalähedaste liikide kogu saak pannakse iga kalaliigi kaupa eraldi kastidesse, lahtritesse või konteineritesse, mis on eristatavad muudest kastidest, lahtritest või konteineritest.

2. Ühenduse kalalaevade kaptenid hoiavad mitmeaastase kavaga hõlmatud põhjalähedaste liikide saaki vastavalt lastiplaanile, milles on kirjeldatud eri liikide asukoht trümmides.

3. Ühenduse kalalaeva pardal ei tohi üheski kastis, lahtris või konteineris hoida mis tahes koguses mitmeaastase kavaga hõlmatud põhjalähedaste liikide saaki segamini mis tahes muude kalandustoodetega.

Artikkel 45

Kvootide reaajas kasutamine

1. Kui mitmeaastase kavaga hõlmatud kalaliikide kogusaak on jõudnud riikliku kvoodi teatava künniseni, tuleb kalaliikide andmeid komisjonile sagedamini saata.

2. Nõukogu otsustab kohaldatava künnise ja lõikes 1 osutatud andmete edastamise sageduse üle.

Artikkel 46

Riiklikud kontrollimeetmete programmid

1. Liikmesriigid määratlevad iga mitmeaastase kava suhtes kohaldatava riikliku kontrollimeetmete programmi. Kõikidest riiklikest kontrollimeetmete programmidest teavitatakse komisjoni või need tehakse kättesaadavaks liikmesriikide veebisaidi turvalises osas vastavalt artikli 115 punktile a.

2. Liikmesriigid sätestavad inspekteerimise erikriteeriumid vastavalt I lisale. Need kriteeriumid määratletakse riskijuhtimise põhjal ja vaadatakse korrapäraselt läbi pärast saadud tulemuste analüüsi. Inspekteerimiskriteeriumid kujunevad järk-järgult, kuni I lisas määratud kriteeriumid on saavutatud.

IV PEATÜKK

Tehniliste meetmete kontroll

1. jagu

Püügivahendite kasutamine

Artikkel 47

Püügivahendid

Kalapüügil, mille käigus on lubatud kasutada vaid ühte liiki püügivahendeid, peavad kõik muud püügivahendid olema soritud ja stooitud vastavalt järgmistele tingimustele selliselt, et neid ei saa hõlpsasti kasutada:

- võrgud, raskused ja muu sellelaadne varustus tuleb traallaudade, puksiir- ja haalamiskõite ning -trosside küljest lahti võtta;
- tekil või teki kohale paigutatud võrgud on kindlalt soritud ja stooitud;
- õngejadad on paigutatud madalamatele tekkidele.

Artikkel 48

Kaotatud püügivahendite tagasi toomine

1. Ühenduse kalalaeva pardal peab olema varustus kaotatud püügivahendite leidmiseks ja väljatoomiseks.

2. Püügivahendid või osa nendest kaotanud ühenduse kalalaeva kapten peab püüdma need võimalikult kiiresti tagasi tuua.

3. Kui kaotatud püügivahendit ei õnnestu tagasi tuua, teatab laeva kapten oma lipuliikmesriigi pädevale asutusele, kes seejärel teatab rannikuliikmesriigi pädevale asutusele 24 tunni jooksul järgmised andmed:

- kalalaeva pardatähis ja nimi;
- kaotatud püügivahendi liik;
- püügivahendi kaotamise aeg;
- püügivahendi kaotamise koht;
- püügivahendi tagasi toomiseks võetud meetmed.

4. Kui liikmesriigi asutuste leitud püügivahendi kaotamisest ei ole teatatud, võivad kõnealused asutused kulud sisse nõuda püügivahendi kaotanud kalalaeva kaptenilt.

5. Liikmesriik võib vabastada tema lipu all sõitvad alla 12meetrise kogupikkusega ühenduse kalalaevad lõikes 1 ette nähtud nõudest, kui nad

- a) tegutsevad üksnes lipuliikmesriigi territoriaalmeredel või
- b) ei viibi merel kunagi rohkem kui 24 tundi alates väljumisajast kuni sadamasse jõudmiseni.

Artikkel 49

Saagi koostis

1. Kui ühenduse kalalaeva pardal asuv saak on püütud ühe ja sama reisi ajal võrkudega, mis erinevad väikseima võrgusilma suuruse poolest, tuleb saagi liigiline koostis välja arvestada iga eri tingimustes püütud saagi osa kohta eraldi. Selleks tuleb kõik varem kasutatud võrgusilmasuuruse muutmised ning selliste muutmiste hetkel laeval asuva saagi liigiline koostis kanda püügipäevikusse.

2. Artikli 44 kohaldamist piiramata võetakse artiklis 119 osutatud korras vastu üksikasjalikud eeskirjad töödeldud kalandustoodete lastiplaani kohta, mis on koostatud vastavalt kalaliikidele ja näitab toodete hoidmise kohta lastiruumis.

2. jagu

Püügikeelualade kontroll

Artikkel 50

Püügikeelualade kontroll

1. Ühenduse kalalaevade ja kolmanda riigi kalalaevade püügi-tegevust nõukogu poolt püügikeelualaks kehtestatud kalastusvõõndites kontrollib rannikuliikmesriigi kalapüügi seire keskus, millel on laeva püügikeelualasse sisenemise, läbisõitmise ja väljumise tuvastamise ning registreerimise süsteem.

2. Lisaks lõikele 1 kehtestab nõukogu kuupäeva, millest alates peab kalalaevade pardal olema töötav süsteem, mis hoiatab kaptenit püügikeelualasse sisenemisest ja sealt väljumisest.

3. Andmete edastamise sageduseks on vähemalt kord iga 30 minuti järel, kui kalalaev siseneb püügikeelualasse.

4. Läbisõit püügikeelualalt on lubatud kõikidele kalalaevadele, millel ei ole lubatud sellistes alades kala püüda, järgmistel tingimustel:

a) kõik pardal hoitavad püügivahendid on läbisõidu ajal soritud ja stoovitud ning

b) kiirus läbisõidu ajal ei ole väiksem kui kuus sõlme, välja arvatud vääramatu jõuga seotud juhtudel või ebasoodsate tingimuste korral. Sellistel juhtudel teavitab kapten viivitamata lipuliikmesriigi kalapüügi seire keskust, kes seejärel teavitab rannikuliikmesriigi pädevat asutust.

5. Käesolevat artiklit kohaldatakse ühenduse ja kolmandate riikide kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on 12 meetrit või rohkem.

3. jagu

Püügipiirkondade reaajas sulgemine

Artikkel 51

Üldsätted

1. Kui on saavutatud artiklis 119 osutatud korras määratletud konkreetse liigi või liikide rühma püügi piirmäära tase, suletakse asjaomane piirkond ajutiselt vastavaks kalapüügiks vastavalt käesolevale jaotisele.

2. Püügi piirmäära tase arvutatakse komisjoni poolt artiklis 119 osutatud korras vastu võetud proovivõtumetoodika alusel konkreetsete liikide või liikide rühma protsendina või kaaluna võrreldes asjaomase kalaliigi kogusega loomuse kogupüügist.

3. Üksikasjalikud eeskirjad käesoleva jao kohaldamiseks võidakse vastu võtta artiklis 119 osutatud korras.

Artikkel 52

Püügi piirmäära tase kahes loomuses

1. Kui püütud kogused ületavad kahes järjestikuses loomuses püügi piirmäära taseme, muudab kalalaev enne kalapüügi jätkamist püügipiirkonda vähemalt viie meremiili võrra või alla 12meetrise kogupikkusega kalalaevade puhul vähemalt kahe meremiili võrra eelmise loomuse asukohast ning teavitab viivitamatult rannikuliikmesriigi pädevaid asutusi.

2. Komisjon võib artiklis 119 osutatud korras omal algatusel või asjaomase liikmesriigi taotlusel muuta lõikes 1 osutatud vahemaid.

Artikkel 53

Püügipiirkonna reaajas sulgemine liikmesriikide poolt

1. Kui ametnik, kontrolliülesandega vaatleja või teadusuuringute tegija tuvastab, et on saavutatud püügi piirmäära tase, teavitab rannikuliikmesriigi või ühiskasutuskava raames ühistegevuses osaleva liikmesriigi ametnik või kontrolliülesandega vaatleja viivitamata rannikuliikmesriigi pädevaid asutusi.

2. Vastavalt lõikele 1 saadud teabe põhjal teeb rannikuliikmesriik viivitamata otsuse asjaomase püügipiirkonna reaalajas sulgemise kohta. Samuti võib ta otsuse tegemisel kasutada vastavalt artiklile 52 saadud või mis tahes muud kättesaadavat teavet. Reaalajas sulgemise otsuses määratakse täpselt mõjualuse või mõjustatud püügipiirkonna geograafiline ala, sulgemise kestus ning antud piirkonnas püügikeelu ajal kalapüüki reguleerivad tingimused.

3. Kui lõikes 2 osutatud piirkond kuulub mitme jurisdiktsiooni alla, teavitavad asjaomased liikmesriigid viivitamata naabrist rannikuliikmesriiki tulemustest ja sulgemisotsusest. Naabrist rannikuliikmesriik sulgeb viivitamata oma osa kõnealusest piirkonnast.

4. Lõikes 2 osutatud reaalajas sulgemine ei tohi olla diskrimineeriv ja seda kohaldatakse üksnes nende kalalaevade suhtes, mis on varustatud asjaomase liigi püügiks vajalike seadmetega ja/või millel on püügiluba asjaomastes püügipiirkondades püügiks.

5. Rannikuliikmesriik teavitab reaalajas sulgemise kehtestamisest viivitamatult komisjoni, kõiki liikmesriike ning kolmandaid riike, kelle kalalaevadel on lubatud asjaomases piirkonnas tegutseda.

6. Komisjon võib nõuda liikmesriigilt igal ajal reaalajas sulgemise viivitamata tühistamist või muutmist, kui asjaomane liikmesriik ei ole esitanud piisavat teavet selle kohta, et püügi piirmäära tase on vastavalt artiklile 51 saavutatud.

7. Lõikes 2 osutatud püügitegevus keelustatakse reaalajas sulgemise otsuses määratud viisil.

Artikkel 54

Komisjonipoolne reaalajas sulgemine

1. Teabe põhjal, mis näitab püügi piirmäära tasemeni jõudmist, võib komisjon otsustada mõne piirkonna ajutiselt sulgeda, kui rannikuliikmesriik ei ole ise sellist sulgemist kehtestanud.

2. Komisjon teavitab viivitamatult kõiki liikmesriike ja kolmandaid riike, kelle kalalaevad suletud piirkonnas tegutsevad, ning teeb viivitamatult oma ametlikul veebisaidil kättesaadavaks kaardi ajutiselt suletud piirkonna koordinaatidega, täpsustades sulgemise kestuse ning kõnealuse konkreetse püügipiirkonna suhtes kehtestatud tingimused.

V PEATÜKK

Harrastuskalapüügi kontroll

Artikkel 55

Harrastuskalapüük

1. Liikmesriigid tagavad, et nende territooriumil ja ühenduse vetes teostatav harrastuskalapüük oleks kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkide ja eeskirjadega.

2. Harrastuskalapüügi käigus püütud saagi turustamine on keelatud.

3. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 199/2008 kohaldamist, teevad liikmesriigid proovivõtukava alusel taastamiskavadega hõlmatud selliste kalavarude püügi seiret, mis püütakse nende lipu all sõitvate ja kolmandate riikide laevade harrastuskalapüügi käigus kõnealuste liikmesriikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes. See ei hõlma püüki kaldalt.

4. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) hindab lõikes 3 osutatud harrastuskalapüügi bioloogilist mõju. Kui leitakse, et harrastuskalapüük avaldab märkimisväärset mõju, võib nõukogu teha asutamislepingu artiklis 37 osutatud korras otsuse kohaldada lõikes 3 osutatud harrastuskalapüügi suhtes majandamise erimeetmeid, näiteks kalapüügilubade ja püügiaruannete nõuet.

5. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 119 sätestatud korras.

V JAOTIS

TURUSTAMISE KONTROLL

I PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 56

Turustamise kontrolli põhimõtted

1. Iga liikmesriik vastutab oma territooriumil ühise kalanduspoliitika eeskirjade kohaldamise kontrolli eest kalandus- ja vesiviljelustoodete turustamise igal etapil esmamüügist jaemüügini, sealhulgas transport.

2. Kui ühenduse õigusaktides on konkreetsele liigile kinnitatud alammõõt, peavad ostmise, müümise, ladustamise või transportimise eest vastutavad käitajad suutma tõestada toodete asjakohase geograafilise piirkonna päritolu.

3. Liikmesriigid tagavad, et kõigist püügist või saagikogumist saadud kalandus- ja vesiviljelustoodetest koostatakse enne esmamüüki partiid.

4. Tootjaorganisatsioon, mille liige on kalalaeva käitaja, või registreeritud ostja võib enne esmamüüki koostada mitme kalalaeva poolt samast majandamispiirkonnast püütud ühe kalaliigi alla 30 kg kogustest partiid. Tootjaorganisatsioon ja registreeritud ostja säilitavad vähemalt kolm aastat arvestust selliste partiide päritolu kohta, mille koostamisel on kasutatud mitme kalalaeva saaki.

Artikkel 57

Ühised turustusnormid

1. Liikmesriigid tagavad, et tooteid, mille suhtes kehtivad ühised turustusnormid, pannakse esmamüügiks välja, pakutakse esmamüügiks, müüakse või turustatakse muul viisil vaid juhul, kui need vastavad kõnealustele normidele.
2. Vastavalt määrusele (EÜ) nr 104/2000 peavad turult kõrvaldatud tooted vastama ühistele turustusnormidele, eelkõige värs-kuse kategooriatele.
3. Kalandus- ja vesiviljelustoodete partiide ostmise, müümise, ladustamise või transportimise eest vastutavad käitajad peavad suutma tõendada, et need tooted vastavad igal etapil kõnealustele minimaalsetele turustusnormidele.

Artikkel 58

Jälgitavus

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 178/2002 kohaldamist, peavad kõik kalandus- ja vesiviljelustoodete partiid olema jälgitavad kõikidel tootmis-, töötlemis- ja levitamisetappidel alates püügist või saagikoristusest kuni jaemüügini.
2. Kalandus- ja vesiviljelustooted, mis viiakse või tõenäoliselt viiakse ühenduse turule, peavad olema nõuetekohaselt märgistatud iga partii jälgitavuse tagamiseks.
3. Kalandus- ja vesiviljelustoodete partiisid võib pärast esmamüüki ühendada või mitmeks jagada ainult juhul, kui neid on võimalik tagantjärele jälgida kuni püügi või saagikoristuseni.
4. Liikmesriigid tagavad, et käitajad kasutavad süsteeme ja menetlusi, mis võimaldavad kindlaks määrata kõik käitajad, kellelt nad on saanud kalandus- ja vesiviljelustoodete partiisid ja kellele nad on nimetatud tooteid tarninud. Kõnealune teave tuleb pädevatele asutustele taotluse korral kättesaadavaks teha.
5. Kõikide kalandus- ja vesiviljelustoodete partiide puhul tuleb esitada vähemalt järgmine märgistus ja teave:

- a) iga partii identifitseerimisnumber;
- b) kalalaeva pardatähis ja nimi või vesiviljelustootmisüksuse nimi;
- c) iga liigi FAO kindlaksmääratud kolmetäheline kood;
- d) saagi saamise või tootmise kuupäev;

- e) iga liigi kogus kilogrammides, väljendatuna netokaalus, või vajaduse korral isendite arv;
 - f) tarnijate nimi ja aadress;
 - g) määruse (EÜ) nr 2065/2001 artikliga 8 ette nähtud teave tarbijatele: tootenimetus, teaduslik nimi, asjakohane geograafiline piirkond ja tootmismeetod;
 - h) kas kalandustooted on eelnevalt külmutatud.
6. Liikmesriigid tagavad, et lõike 5 punktides g ja h nimetatud teave on tarbijatele kättesaadav jaemüügi etapil.

7. Lõike 5 punktides a–f esitatud teabenõue ei kehti kalandus- ja vesiviljelustoodete suhtes, mis on imporditud ühendusse koos vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1005/2008 esitatud püügisertifikaatidega.

8. Liikmesriik võib vabastada käesolevas artiklis sätestatud nõuetest vahetult kalalaevadelt tarbijatele müüdavad väikesed tootekogused, tingimusel et nende ostuväärtus ei ületa 50 eurot päevas. Selle künnise mis tahes muudatused võetakse vastu artiklis 119 sätestatud korras.

9. Üksikasjalikud eeskirjad käesoleva artikli kohaldamiseks võetakse vastu artiklis 119 osutatud korras.

II PEATÜKK

Lossimisjärgne tegevus

Artikkel 59

Kalandustoodete esmamüük

1. Liikmesriigid tagavad, et kõikide kalandustoodete esmatrustus toimub või need registreeritakse enampakkumiskeskuses registreeritud ostjatele või tootjaorganisatsioonidele.
2. Ostja, kes ostab kalandustooted kalalaeval toimuvalt esmamüügilt, peab olema registreeritud selle liikmesriigi ametiasutustes, kus esmamüük toimub. Registreerimiseks identifitseeritakse iga ostja riiklikes andmebaasides oleva käibemaksukohustuslasena registreerimise numbriga, maksuviitenumbri või muu kordumatu tunnuse järgi.
3. Kui kalatoodete kogus on kuni 30 kg ja neid ei viida pärast ostmist turule, vaid kasutatakse üksnes oma tarbeks, tehakse ostjale erand käesoleva artikli nõuetest. Selle künnise mis tahes muudatused võetakse vastu artiklis 119 sätestatud korras.

*Artikkel 60***Kalandustoodete kaalumine**

1. Liikmesriik tagab, et kõik kalandustooted kaalutakse pädevate asutuste poolt tunnustatud kaalumissüsteemidega, välja arvatud juhul, kui liikmesriik on võtnud vastu proovivõtukava, mille komisjon on heaks kiitnud ning mis põhineb komisjoni poolt artiklis 119 osutatud korras vastu võetud riskipõhisel meetodikal.
2. Ilma et see piiraks erisätete kohaldamist, kaalutakse kalandustooted lossimisel enne nende hoidlas hoidmist, transportimist või müüki.
3. Erandina lõikest 2 võib liikmesriik lubada kaaluda kalandustooted sellise kalalaeva pardal, mille suhtes kehtib lõikes 1 nimetatud proovivõtukava.
4. Registreeritud ostjad, registreeritud enampakkumiste korraldajad või muud liikmesriigis lossitud kalandustoodete esmaturustuse eest vastutavad asutused või isikud vastutavad kaalumise täpsuse eest, välja arvatud juhul, kui vastavalt lõikele 3 toimub kaalumine kalalaeva pardal, millisel juhul vastutab selle eest laeva kapten.
5. Kaalumisel saadud näit märgitakse lossimisdeklaratsiooni, veodokumenti, müügiteatisesse ja vastuvõtudeklaratsiooni.
6. Liikmesriigi pädevad asutused võivad nõuda, et kõik kalandustoodete kogused, mida esmakordselt lossitakse selles liikmesriigis, kaalutakse enne lossimiskohast edasi transportimist ametnike juuresolekul.
7. Kaalumise riskipõhise meetodi ja korra üksikasjalikud eeskirjad kehtestatakse artiklis 119 osutatud korras.

*Artikkel 61***Kalandustoodete kaalumine pärast lossimiskohast transportimist**

1. Erandina artikli 60 lõikest 2 võivad liikmesriigid lubada kalandustoodete kaalumist pärast lossimiskohast transportimist juhul, kui need transporditakse sihtkohta asjaomase liikmesriigi territooriumil ning kui kõnealune liikmesriik on komisjoni poolt artiklis 119 osutatud korras vastu võetud riskipõhise meetodika põhjal võtnud vastu kontrollikava, mille komisjon on heaks kiitnud.
2. Erandina lõikest 1 võivad selle liikmesriigi pädevad asutused, kus kalandustooted lossitakse, lubada enne kaalumist selliste toodete transportimist registreeritud ostjatele, registreeritud enampakkumiste korraldajatele või muudele kalandustoodete esmaturustuse eest vastutavatele asutustele või isikutele teises liikmesriigis. Sellise loa suhtes, kus kohaldatakse asjaomaste liikmesriikide vahelist artiklis 94 osutatud kontrolliprogrammi, mille komisjon on heaks kiitnud ning mis põhineb komisjoni

poolt artiklis 119 osutatud korras vastu võetud riskipõhisel meetodikal.

*Artikkel 62***Müügiteatiste täitmine ja esitamine**

1. Liikmesriikide volitatud registreeritud ostjad, registreeritud enampakkumiste korraldajad või muud liikmesriigis lossitud kalandustoodete esmaturustuse eest vastutavad asutused või isikud, kelle kalandustoodete esmamüügi aastakäive on alla 200 000 euro, esitavad võimalusel elektrooniliselt 48 tunni jooksul pärast esmamüüki müügiteatise pädevatele asutustele selles liikmesriigis, kelle territooriumil esmamüük toimub. Müügiteatise täpsuse eest vastutavad kõnealused ostjad, enampakkumiste korraldajad, asutused või isikud.
2. Liikmesriik võib kohustada või volitada registreeritud ostjaid, registreeritud enampakkumiste korraldajaid või teisi liikmesriigi volitatud asutusi või isikuid, kelle kalandustoodete esmamüügi aastakäive on alla 200 000 euro, elektrooniliselt registreerima ja edastama artikli 64 lõikes 1 osutatud teavet.
3. Kui liikmesriik, kelle territooriumil esmamüük toimub, ei ole kala lossinud kalalaeva lipuliikmesriik, peab ta tagama, et müügiteatise koopia edastatakse, võimaluse korral elektrooniliselt, asjaomase teabe saamisel lipuliikmesriigi pädevatele asutustele.
4. Kui kalandustoodete esmaturustus ei toimu selles liikmesriigis, kus tooted lossiti, peab esmaturustuse kontrolli eest vastutav liikmesriik tagama, et pärast müügiteatise saamist edastatakse selle koopia, võimaluse korral elektrooniliselt, asjaomaste toodete lossimise kontrolli eest vastutavatele pädevatele ametiasutustele ning kalalaeva lipuliikmesriigi pädevatele ametiasutustele.
5. Kui lossitakse väljaspool ühendust ja esmamüük toimub kolmandas riigis, peab kalalaeva kapten või tema esindaja edastama võimaluse korral elektrooniliselt müügiteatise koopia või samal tasemel teavet sisaldava mis tahes võrdväärse dokumendi lipuliikmesriigi pädevale asutusele 48 tunni jooksul pärast esmamüüki.
6. Kui müügiteatis ei vasta arvele või seda asendavale dokumendile, nagu osutatud nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) ⁽¹⁾ artiklites 218 ja 219, peavad asjaomased liikmesriigid võtma vastu vajalikud sätted tagamaks, et teave hinna kohta, millest on välja jäetud tasu kauba ostjale kättetoimetamise eest, on arvel näidatud hinnaga samane. Liikmesriigid võtavad vastu vajalikud sätted tagamaks, et teave hinna kohta, millest on välja jäetud tasu kauba ostjale kättetoimetamise eest, on arvel näidatud hinnaga samane.

⁽¹⁾ ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

Artikkel 63

Müügiteatiste elektrooniline täitmine ja edastamine

1. Liikmesriikide volitatud registreeritud ostjad, registreeritud enampakkumiste korraldajad või muud asutused või isikud, kelle kalandustoodete esmamüügi aastakäive on 200 000 eurot või rohkem, registreerivad elektrooniliselt artikli 64 lõikes 1 osutatud teabe ning saadavad selle elektrooniliselt 24 tunni jooksul pärast esmamüüki pädevatele asutustele selles liikmesriigis, kelle territooriumil esmamüük toimub.
2. Liikmesriigid esitavad samamoodi elektrooniliselt artikli 62 lõigetes 3 ja 4 osutatud müügiteatist käsitleva teabe.

Artikkel 64

Müügiteatise sisu

1. Artiklites 62 ja 63 osutatud müügiteatise peavad sisaldama järgmisi andmeid:
 - a) asjaomased tooted lossinud kalalaeva pardatähis ja nimi;
 - b) sadam ja lossimise kuupäev;
 - c) kalalaeva käitaja või kapteni nimi ning müüja nimi, kui see on erinev;
 - d) ostja nimi ja käibemaksukohustuslase number, maksuviitenumber või muu kordumatu tunnus;
 - e) iga liigi FAO kolmetäheline kood ning asjakohane geograafiline piirkond, kust saak saadi;
 - f) iga liigi kogus toote massina kilogrammides, toote esitamise viisi lõikes, või vajaduse korral isendite arv;
 - g) vajaduse korral kõigi selliste toodete individuaalne suurus või kaal, sort, esitamise viis ja värskusaste, mille suhtes kehtivad turustusnormid;
 - h) vajaduse korral turult kõrvaldatud toodete sihtkoht (ülekanne, kasutamine loomasöödaks, loomasööda tootmiseks, söödaks või toiduks mittekasutatavatel eesmärkidel);
 - i) müügikoht ja -kuupäev;
 - j) võimaluse korral arve ning vajaduse korral müügilepingu viitenumber ja kuupäev;
 - k) vajaduse korral viide artiklis 66 osutatud ülevõtmisdeklaratsioonile või artiklis 68 osutatud veodokumendile;
 - l) hind.
2. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 119 sätestatud korras.

Artikkel 65

Erandid müügiteatise nõuetest

1. Komisjon võib artiklis 119 osutatud korras teha erandi liikmesriigi pädevatele asutustele või muudele liikmesriigi volitatud asutustele müügiteatise esitamise kohustusest seoses kalandustoodetega, mis on lossitud ühenduse teatavat liiki kalalaevadelt kogupikkusega alla 10 meetri, või seoses lossitud kalandustoodete kogustega, mille eluskaal ei ületa kalaliikide lõikes 50 kg. Selliseid erandeid võib teha ainult juhtudel, kui kõnealuses liikmesriigis on sisse seatud nõuetekohane proovivõtustusüsteem vastavalt artiklitele 16 ja 25.
2. Kui ostetud toodete kogus on kuni 30 kg ja neid ei viida pärast ostmist turule, vaid kasutatakse üksnes oma tarbeks, tehakse ostjale erand artiklite 62, 63 ja 64 sätetest. Selle künnise mis tahes muudatused võetakse vastu artiklis 119 sätestatud korras.

Artikkel 66

Ülevõtmisdeklaratsioon

1. Ilma et see piiraks mitmeaastastes kavades sisalduvate erisätete kohaldamist, esitavad registreeritud ostjad, registreeritud enampakkumiste korraldajad või muud liikmesriigis lossitud kalandustoodete esmatrustuse eest vastutavad asutused või isikud, kelle kalandustoodete esmamüügi aastakäive on alla 200 000 euro, 48 tunni jooksul pärast lossimist ülevõtmisdeklaratsiooni pädevatele asutustele selles liikmesriigis, kus ülevõtmine toimub, kui tooted on ette nähtud müügiks hilisemas etapis. Sellised ostjad, enampakkumiste korraldajad või muud asutused või isikud vastutavad ülevõtmisdeklaratsiooni edastamise ja selle täpsuse eest.
2. Kui liikmesriik, kus ülevõtmine toimub, ei ole kala lossinud kalalaeva lipuliikmesriik, peab ta tagama, et ülevõtmisdeklaratsiooni koopia edastatakse asjaomase teabe saamisel lipuliikmesriigi pädevatele asutustele, võimaluse korral elektrooniliselt.
3. Lõikes 1 osutatud ülevõtmisdeklaratsioon peab sisaldama vähemalt järgmisi andmeid:
 - a) tooted lossinud kalalaeva pardatähis ja nimi;
 - b) sadam ja lossimise kuupäev;
 - c) laeva käitaja või kapteni nimi;
 - d) iga liigi FAO kolmetäheline kood ning asjakohane geograafiline piirkond, kust saak saadi;
 - e) iga ladustatud liigi kogus toote massina kilogrammides, toote esitamise viisi lõikes, või vajaduse korral isendite arv;

- f) nende rajatiste nimi ja aadress, kus tooted ladustatakse;
- g) vajaduse korral viide artiklis 68 täpsustatud veodokumendile.

Artikkel 67

Ülevõtmisdeklaratsiooni elektrooniline täitmine ja edastamine

1. Ilma et see piiraks mitmeaastastes kavades sisalduvate erisätete kohaldamist, registreerivad registreeritud ostjad, registreeritud enampakkumiste korraldajad või muud liikmesriigis lossitud kalandustoodete esmaturustuse eest vastutavad asutused või isikud, kelle kalandustoodete esmamüügi aastakäive on 200 000 eurot või rohkem, elektrooniliselt artiklis 66 osutatud teabe ning saadavad selle elektrooniliselt 24 tunni jooksul pädevatele asutustele selles liikmesriigis, kus ülevõtmine toimub, kui tooted on ette nähtud müügiks hilisemas etapis.

2. Liikmesriigid esitavad elektrooniliselt artikli 66 lõikes 2 osutatud ülevõtmisdeklaratsiooni käsitleva teabe.

Artikkel 68

Veodokumendi täitmine ja esitamine

1. Ühenduses lossitud kas töötlemata või laeva pardal töödeldud ning lossimis- või importimiskohast mujale veetavate kalandustoodetega, mille kohta ei ole esitatud artiklite 62, 63, 66 ja 67 kohast müügiteatist ega ülevõtmisdeklaratsiooni, peab kuni esmamüügini kaasas olema vedaja koostatud dokument. Vedaja edastab veodokumendi 48 tunni jooksul pärast pealelaadimist selle liikmesriigi pädevatele asutustele või selle liikmesriigi volitatud teistele asutustele, mille territooriumil lossimine toimus.

2. Vedaja vabastatakse kalandustoodetega kaasas oleva veodokumendi omamise kohustusest, kui veodokument on enne veo algust edastatud elektrooniliselt lipuliikmesriigi pädevatele asutustele, kes juhul, kui tooted transporditakse teise liikmesriiki kui lossimisliikmesriiki, edastab veodokumendi kohe pärast saamist selle liikmesriigi pädevatele asutustele, kelle territooriumil toimub deklaratsiooni kohaselt esmaturustamine.

3. Kui tooted transporditakse teise liikmesriiki kui lossimisliikmesriiki, edastab vedaja 48 tunni jooksul pärast kalandustoodete pealelaadimist veodokumendi koopia ka selle liikmesriigi pädevatele asutustele, kelle territooriumil toimub deklaratsiooni kohaselt esmaturustamine. Esmaturustuse liikmesriik võib sellega seoses nõuda lossimisliikmesriigilt lisateavet.

4. Kõnealuse veodokumendi täpsuse eest vastutab vedaja.
5. Veodokumendil märgitakse järgmised andmed:
- a) saadetise (saadetiste) sihtkoht ning veovahendi identifitseerimistunnused;
- b) tooted lossinud kalalaeva pardatähis ja nimi;
- c) iga liigi FAO kolmetäheline kood ning asjakohane geograafiline piirkond, kust saak saadi;
- d) iga transporditud liigi kogus toote massina kilogrammides, toote esitamise viisi lõikes, või vajaduse korral isendite arv;
- e) kaubasaaja(te) nimi/nimed ja aadress/aadressid;
- f) laadimise koht ja kuupäev.
6. Liikmesriikide pädevad asutused võivad teha erandeid lõikega 1 ette nähtud kohustusest, kui kalandustoodete transporditakse sadamaalal või kuni 20 km kaugusele lossimiskohast.
7. Kui müügiteatistes müüduna deklareeritud kalandustooted transporditakse mujale kui lossimiskohta, peab vedaja suutma müügitehingu toimumist dokumendiga tõendada.
8. Vedaja vabastatakse käesolevas artiklis sätestatud nõudest, kui veodokument asendatakse artikliga 23 ette nähtud lossimisdeklaratsiooni koopiaga, mis käsitleb transporditavaid koguseid või samal tasemel teavet sisaldava mis tahes võrdväärse dokumendiga.

III PEATÜKK

Tootjaorganisatsioonid ning hinnakorraldus ja sekkumiskord

Artikkel 69

Tootjaorganisatsioonide seire

1. Vastavalt määruse (EÜ) nr 104/2000 artikli 6 lõikele 1 kontrollivad liikmesriigid korrapäraselt, kas
- a) tootjaorganisatsioonid vastavad tunnustamise tingimustele;
- b) tootjaorganisatsiooni tunnustus tühistatakse, kui määruse (EÜ) nr 104/2000 artikliga 5 ette nähtud tingimusi enam ei täideta või kui tunnustus on saadud valeteabe põhjal;
- c) tunnustus tühistatakse viivitamata tagasiulatuvalt, kui organisatsioon on tunnustuse saanud või seda kasutanud pettuse teel.

2. Määruse (EÜ) nr 104/2000 artiklis 5 ning artikli 6 lõike 1 punktis b kehtestatud tootjaorganisatsioone käsitlevate eeskirjade järgimise tagamiseks komisjon kontrollib ja võib sellise kontrollimise tulemusena nõuda liikmesriikidelt vajaduse korral tunnustuse tühistamist.

3. Iga liikmesriik teeb asjakohase kontrolli tagamiseks, et iga tootjaorganisatsioon täidaks asjaomase kalandusaasta jaoks rakenduskavas sätestatud kohustusi, nagu on osutatud määruses (EÜ) nr 2508/2000, ja kohaldab nende kohustuste täitmatajätmise korral määruse (EÜ) nr 104/2000 artikli 9 lõikes 3 sätestatud karistusi.

Artikkel 70

Hinnakorralduse ja sekkumiskorra seire

Liikmesriigid teevad igasuguseid kontrole seoses hinnakorralduse ja sekkumiskorraga, eelkõige seoses

- a) muuks otstarbeks kui inimtoiduks ette nähtud toodete kõrvaldamisega turult;
- b) ülekandetoimingutega turult kõrvaldatud toodete stabiliseerimiseks, ladustamiseks ja/või töötlemiseks;
- c) merel külmutatud toodete eraladustusega;
- d) hüvitisega töötlemiseks ette nähtud tuunikala puhul.

VI JAOTIS

JÄRELEVALVE

Artikkel 71

Liikmesriikide poolt laevade märkamine merel ja tuvastamine

1. Liikmesriigid teevad järelevalvet nende jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates ühenduse vetes, tuginedes

- a) kalalaevade märkamisele inspeksioonilaevade või järelevalve õhusõidukite poolt;
- b) laevaseiresüsteemile, millele on osutatud artiklis 9, või
- c) mis tahes muudele avastamis- ja tuvastamismeetoditele.

2. Kui märkamine või tuvastus ei vasta liikmesriigile kättesaadavale muule teabele, teeb ta mis tahes uurimised, mis võivad olla vajalikud asjakohaste järelmeetmete kindlaksmääramiseks.

3. Kui märkamine või tuvastus viitab mõne teise liikmesriigi või kolmanda riigi kalalaevale ning teave ei vasta rannikuliikmesriigile kättesaadavale mis tahes muule teabele ning kui kõnealusel rannikuliikmesriigil ei ole õigust võtta täiendavaid meetmeid, registreerib ta oma uurimistulemused järelevalvearuandes ning edastab kõnealuse aruande võimaluse korral elektrooniliselt viivitamatult lipuliikmesriigile või asjaomastele kolmandatele riikidele. Kolmanda riigi laeva puhul saadetakse järelevalvearuanne ka komisjonile või selle määratud asutusele.

4. Kui liikmesriigi ametnik märkab või tuvastab kalalaeva, mis on seotud tegevusega, mida võib pidada ühise kalanduspoliitika eeskirjade eiramiseks, väljastab ta viivitamatult järelevalvearuande ning saadab selle oma pädevatele asutustele.

5. Järelevalvearuande sisu määratakse kindlaks artiklis 119 osutatud korras.

Artikkel 72

Märkamise ja tuvastamisega seotud teabe korral võetavad meetmed

1. Liikmesriigid võtavad teiselt liikmesriigilt järelevalvearuande kättesaamise järel viivitamatuid meetmeid ning teevad täiendava uurimise, mis võimaldab neil määrata kindlaks asjakohased järelmeetmed.

2. Teised liikmesriigid peale asjaomase lipuliikmesriigi kontrollivad, kas aruannetes käsitletavat märgatud laevad on tegutsenud nende jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes või kas nende territooriumile on lossitud või imporditud nimetatud laevadelt pärit kalandustooteid, ning uurivad, kas need laevad on senini järginud asjaomaseid kaitse- ja majandamismeetmeid.

3. Komisjon või selle määratud asutus või, kui see on asjakohane, lipuliikmesriik ja teised liikmesriigid, uurivad ka märgatud laevadega seonduvat nõuetekohaselt dokumenteeritud teavet, mida esitavad üksikisikud, kodanikuühiskonna organisatsioonid, sealhulgas keskkonnaorganisatsioonid, ning kalandusvaldkonna või kalakaubanduse sidusrühmade esindajad.

Artikkel 73

Kontrolliülesandega vaatlejad

1. Kui nõukogu kehtestab ühenduse kontrolli- ja vaatluskava, kontrollivad laevade pardal asuvad kontrolliülesandega vaatlejad kõnealuse kalalaeva poolt ühise kalanduspoliitika eeskirjade täitmist. Nad rakendavad kõiki vaatluskavaga ette nähtud tööülesandeid ning eelkõige kontrollivad laeva püügitegevust ja asjaomaseid dokumente ning registreerivad need.

2. Kontrolliülesandega vaatlejad on oma tööülesanneteks kvalifitseeritud. Nad on kalalaeva omanikust ja kaptenist ning igast laevapere liikmest sõltumatud. Neil ei ole käitajaga mingeid majanduslikke sidemeid.

3. Kontrolliülesandega vaatlejad tagavad nii palju kui võimalik, et nende kohalolek kalalaevade pardal ei takista laeva püügi-tegevust ja tavapäraseid toiminguid, ega sekku nendesse.

4. Kui kontrolliülesandega vaatleja märkab tõsist rikkumist, teatab ta sellest viivitamatult lipuliikmesriigi pädevatele asutustele.

5. Kontrolliülesandega vaatlejad koostavad vaatlusaruande, võimaluse korral elektrooniliselt, ning edastavad selle vajaduse korral pardal olevate elektrooniliste edastusvahendite abil oma pädevatele ametiasutustele ja lipuliikmesriigi pädevatele ametiasutustele. Liikmesriigid sisestavad aruande artiklis 78 osutatud andmebaasi.

6. Kui vaatlusaruandes on näidatud, et vaatlusalune laev on tegelenud kalapüügiga, mis on vastuolus ühenduse kalanduspoliitika eeskirjaga, võtavad lõikes 4 osutatud ametiasutused kõik asjakohased meetmed asja uurimiseks.

7. Ühenduse kalalaevade kaptenid tagavad määratud kontrolliülesandega vaatlejatele sobivad majutustingimused, hõlbustavad nende tööd ning väldivad nende tööülesannete täitmisse sekkumist. Ühenduse kalalaevade kaptenid tagavad kontrolliülesandega vaatlejatele ka juurdepääsu asjakohastele laeva osadele, sealhulgas püügile ning laeva dokumentidele, sealhulgas elektroonilistele failidele.

8. Kõik kontrolliülesandega vaatlejate käesolevas artiklis sätestatud tegevusest tulenevad kulud kannavad lipuliikmesriigid. Liikmesriigid võivad kõnealused kulud täielikult või osaliselt sisse nõuda nende lipu all sõitvate asjaomase kalapüügiga seotud kalalaevade käitajatelt.

9. Üksikasjalikud eeskirjad käesoleva artikli kohaldamiseks võib vastu võtta artiklis 119 osutatud korras.

VII JAOTIS

INSPEKTSIOON JA MENETLUSED

I PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 74

Inspeksioonide tegemine

1. Liikmesriigid koostavad ning hoiavad ajakohasena nimekirja ametnikest, kes vastutavad inspeksioonide tegemise eest.

2. Ametnikud täidavad oma tööülesandeid vastavuses ühenduse õigusega. Nad korraldavad inspeksioone mittediskrimineerival viisil merel, sadamates, transportimisel, töötlemisrajatistes ning kalandustoodete turustamise ajal.

3. Eelkõige kontrollivad ametnikud

a) pardal hoitava, ladustatava, transporditava, töödeldava või turustatava püügi õiguspärasust ning sellega seotud dokumentide või elektrooniliselt edastatud teabe täpsust;

b) sihtkalaliigi ning pardal hoitava püügi jaoks kasutatud püügivahendite õiguspärasust;

c) vajaduse korral lastiplaani ning kalaliikide eraldi hoidmist;

d) püüniste märgistamist ja

e) artiklis 40 osutatud teavet mootori kohta.

4. Ametnikud võivad kontrollida kõiki asjakohaseid alasid, tekke ja ruume. Samuti võivad nad kontrollida töödeldud või töötlemata saaki, võrke või muid püügivahendeid, varustust, kalu või kalandustoodete sisaldavaid konteinereid ja pakendeid ning kõiki asjaomaseid dokumente või elektrooniliselt edastatud teavet, mida nad peavad vajalikuks ühise kalanduspoliitika eeskirjadega vastavuses kontrollida. Nad võivad lisaks küsitleda isikuid, kellel arvatakse olevat teavet inspeksiooniga seotud küsimuste kohta.

5. Ametnikud teevad inspeksioonid selliselt, et laeva või transpordivahendi tegevust ning saagi ladustamist, töötlemist ja turustamist häiritakse või segatakse võimalikult vähe. Nad peavad nii palju kui võimalik vältima saagi mis tahes halvenemist inspeksiooni ajal.

6. Käesoleva artikli kohaldamise ning eriti inspeksiooni meetodika ja korraldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 119 osutatud korras.

Artikkel 75

Käitaja ülesanded

1. Käitaja hõlbustab turvalist juurdepääsu laevale, transpordivahendile või ruumile, kus kalandustoodeteid ladustatakse, töödeldakse või turustatakse. Ta tagab ametnike turvalisuse ning ei takista, hirmuta ega sega ametnikke nende tööülesannete täitmisel.

2. Üksikasjalikud eeskirjad käesoleva artikli kohaldamiseks võib vastu võtta artiklis 119 osutatud korras.

Artikkel 76

Inspekterimisaruanne

1. Ametnikud koostavad pärast igat inspeksiooni inspekterimisaruande ning edastavad selle oma pädevatele ametiasutustele. Võimaluse korral selline aruanne salvestatakse ja edastatakse elektrooniliselt. Kui inspekteritakse mõne muu liikmesriigi lipu all sõitvat kalalaeva ja kui inspekterimisel avastatakse rikkumine, saadetakse inspekterimisaruande koopia viivitamatult kõnealusele lipuliikmesriigile. Kui inspekteritakse kolmanda riigi lipu all sõitvat kalalaeva ja kui inspekterimisel avastatakse rikkumine, saadetakse inspekterimisaruande koopia viivitamatult kõnealuse kolmanda riigi pädevatele asutustele. Kui inspeksiooni tehakse mõne teise liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes, saadetakse inspekterimisaruande koopia viivitamatult kõnealusele liikmesriigile.

2. Ametnikud edastavad inspeksiooni tulemused käitajale, kellel on võimalik esitada oma märkused inspeksiooni ja selle tulemuste kohta. Käitaja märkused tuleb inspekterimisaruandes esitada. Ametnikud märgivad püügipäevikusse, et inspeksioon on tehtud.

3. Inspekterimisaruande koopia saadetakse käitajale võimalikult kiiresti ja igal juhul hiljemalt 15 tööpäeva jooksul pärast inspeksiooni lõpetamist.

4. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 119 sätestatud korras.

Artikkel 77

Inspekterimis- ja järelevalvearuannete kaalukus

Ühenduse inspektorite või teise liikmesriigi ametnike või komisjoni ametnike koostatud inspekterimis- ja järelevalvearuanded on kaalukaks tõendiks iga liikmesriigi haldus- ja kohtumenetlustes. Asjaolude tuvastamisel käsitatakse neid võrdsena liikmesriigi inspekterimis- ja järelevalvearuannetega.

Artikkel 78

Elektrooniline andmebaas

1. Liikmesriigid loovad ja hoiavad ajakohasena elektroonilise andmebaasi, kuhu nad laevad üles kõik oma ametnike koostatud inspekterimis- ja järelevalvearuanded.

2. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 119 sätestatud korras.

Artikkel 79

Ühenduse inspektorid

1. Komisjon kehtestab nimekirja ühenduse inspektoritest vastavalt artiklis 119 osutatud korrale.

2. Ilma et see piiraks rannikuliikmesriikide esmavastutust, võivad ühenduse inspektorid ühenduse vetes ning ühenduse vetest väljaspool asuvatel ühenduse kalalaevadel teha inspeksioone käesoleva määruse kohaselt.

3. Ühenduse inspektorid võivad olla määratud seoses

a) artikli 95 kohaselt vastu võetud kontrolli- ja inspeksioonialaste eriprogrammide rakendamiseks;

b) rahvusvaheliste kalanduskontrolli programmidega, kus ühendusel on kohustus tagada kontroll.

4. Oma ülesannete täitmiseks ja lõiget 5 kohaldades peab ühenduse inspektoritel olema viivitamatult juurdepääs

a) kõikidele aladele ühenduse kalalaevadel ja muudel püügitegevusega tegelevatel laevadel, avalikele ruumidele või kohtadele ning transpordivahenditele ning

b) kõikidele nende ülesannete täitmiseks vajalikele andmetele ja dokumentidele, eelkõige püügipäevikule, lossimisdeklaratsioonidele, püügisertifikaatidele, ümberlaadimisdeklaratsioonidele, müügiteatistele ja muudele asjakohastele dokumentidele

samas ulatuses ja samadel tingimustel nagu selle liikmesriikide ametnikel, kus inspeksioon toimub.

5. Ühenduse inspektoritel ei ole politsei- ega täidesaatvaid volitusi nende päritoluliikmesriigi suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvast territooriumist või kuuluvatest ühenduse vetest väljaspool.

6. Komisjoni või selle määratud asutuse ametnikel, kes on määratud ühenduse inspektoriks, ei ole politsei- ega täidesaatvaid volitusi.

7. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 119 sätestatud korras.

II PEATÜKK

Inspeksioon inspekteriva liikmesriigi vetest väljaspool

Artikkel 80

Inspekteriva liikmesriigi vetest väljaspool asuvate kalalaevade inspeksioon

1. Ilma et see piiraks rannikuliikmesriigi esmavastutust, võib liikmesriik inspekterida oma lipu all sõitvaid kalalaevu kõigis ühenduse vetes, mis jäävad mõne teise liikmesriigi suveräänsete õiguste alla kuuluvatest vetest väljapoole.

2. Liikmesriik võib teha inspeksiooni mõne teise liikmesriigi kalalaevadel vastavalt käesolevale määrusele seoses püügitegevusega kõigis ühenduse vetes, mis on tema jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvatest vetest väljaspool,

- a) kui asjaomane rannikuäärne liikmesriik on andnud selleks loa või
- b) vastavalt artiklile 95 on vastu võetud kontrolli- ja inspekteerimisalased eriprogrammid.

3. Liikmesriigil on lubatud inspekteerida teise liikmesriigi lipu all sõitvaid ühenduse kalalaevu rahvusvahelistes vetes.

4. Liikmesriik võib inspekteerida enda või mõne teise liikmesriigi lipu all sõitvaid ühenduse kalalaevu kolmandate riikide vetes vastavalt rahvusvahelistele kokkulepetele.

5. Liikmesriigid määravad pädeva asutuse, kes tegutseb käesoleva artikli rakendamisel kontaktasutusena. Liikmesriikide kontaktasutus on kättesaadav 24 tundi ööpäevas.

Artikkel 81

Loataotlused

1. Liikmesriigi loataotlused inspeksioonide tegemiseks kalalaevadel ühenduse vetes, mis on tema jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvatest vetest väljaspool, nagu on osutatud artikli 80 lõike 2 punktis a, otsustab asjaomane rannikuliikmesriik 12 tunni jooksul alates taotluse esitamise ajast või asjakohase ajavahemiku jooksul, kui taotluse põhjus on inspekteeriva liikmesriigi vetes alustatud jälitustegevus.

2. Taotlevat liikmesriiki teavitatakse otsusest viivitamatult. Otsused edastatakse ka komisjonile või selle määratud asutusele.

3. Loataotlustest keeldutakse täielikult või osaliselt vaid sel määral, mis on vajalik kaalukatel põhjustel. Keeldumised ning nende aluseks olevad põhjused saadetakse viivitamatult taotlevale liikmesriigile ja komisjonile või selle määratud asutusele.

III PEATÜKK

Inspeksioonide käigus tuvastatud rikkumised

Artikkel 82

Menetlus rikkumise korral

Kui inspeksiooni käigus kogutud teave või mis tahes muu asjakohane teave viib ametniku veendumuseni, et on rikutud ühise kalanduspoliitika eeskirju, peab ametnik

- a) märkima kahtlustatud rikkumise inspekteerimisaruandesse;

- b) võtma kõik vajalikud meetmed, et tagada sellise kahtlustatud rikkumise tõendite säilitamine;

- c) edastama viivitamatult inspekteerimisaruande oma pädevale asutusele;

- d) teatama rikkumise toimepanemises kahtlustatavale või rikkumise toimepanemiselt tabatud füüsilisele või juriidilisele isikule, et rikkumisega võib kaasneda asjakohase arvu punktide määramine vastavalt artiklile 92. See teave märgitakse inspekteerimisaruandesse.

Artikkel 83

Inspekteeriva liikmesriigi vetest väljaspool tuvastatud rikkumised

1. Kui artikli 80 kohaselt tehtud inspeksiooni tulemusena tuvastatakse rikkumine, edastab inspekteeriv liikmesriik kokkuvõtliku inspekteerimisaruande viivitamatult rannikuliikmesriigile või ühenduse vetest väljaspool toimunud inspekteerimise korral, asjaomase kalalaeva lipuliikmesriigile. Täielik inspekteerimisaruanne edastatakse ranniku- ja lipuliikmesriigile 15 päeva jooksul pärast inspeksiooni.

2. Rannikuliikmesriik või ühenduse vetest väljaspool toimunud inspekteerimise korral, asjaomase kalalaeva lipuliikmesriik võtab kõik asjakohased meetmed seoses lõikes 1 nimetatud rikkumisega.

Artikkel 84

Tõhustatud järelmeetmed teatavate tõsiste rikkumiste puhul

1. Lipuliikmesriik või rannikuäärne liikmesriik, kelle vetes asuvat laeva kahtlustatakse selles, et ta on

- a) valesti registreerinud mitmeaastase kavaga hõlmatud liikide püüki rohkem kui 500 kg võrra või 10 % võrra arvestatud protsendina püügipäeviku numbristest, kumb iganes on suurem, või

- b) toime pannud määruse (EÜ) nr 1005/2008 artiklis 42 või käesoleva määruse artikli 90 lõikes 1 osutatud mis tahes tõsise rikkumise ühe aasta jooksul esimese sellise tõsise rikkumise toimepanemisest,

võib nõuda, et kalalaev siirduks viivitamatult sadamasse põhjalikuks uurimiseks lisaks määruse (EÜ) nr 1005/2008 IX peatükis osutatud meetmetele.

2. Rannikuliikmesriik teavitab viivitamatult ja kooskõlas riikliku õiguse menetlusega lipuliikmesriiki lõikes 1 osutatud uurimisest.

3. Ametnikud võivad jääda kalalaeva pardale lõikes 1 osutatud põhjaliku uurimise tegemiseni.

4. Lõikes 1 osutatud kalalaeva kapten lõpetab igasuguse püügitegevuse ning suundub sadamasse, kui talt on seda nõutud.

IV PEATÜKK

Inspeksioonide käigus tuvastatud rikkumiste menetlemine

Artikkel 85

Menetlemine

Ilma et see piiraks artikli 83 lõike 2 ja artikli 86 kohaldamist, võtavad inspekteeriva liikmesriigi pädevad asutused vastavalt VIII jaole asjakohased meetmed kõnealuse laeva kapteni või teiste rikkumise eest vastutavate juriidiliste või füüsiliste isikute suhtes, kui pädevad asutused avastavad inspeksiooni käigus või pärast inspeksiooni ühise kalanduspoliitika eeskirjade rikkumise.

Artikkel 86

Menetlemise üleandmine

1. Liikmesriik, kelle territooriumil või vetes rikkumine avastati, võib selle rikkumise menetlemise lipuliikmesriigi või selle liikmesriigi, kelle kodanik rikkuja on, pädevatele asutustele üle anda asjaomase liikmesriigi nõusolekul ning tingimusel, et üleandmine saavutab tõenäolisemalt artikli 89 lõikes 2 osutatud tulemuse.

2. Lipuliikmesriik võib rikkumise menetlemise inspekteeriva liikmesriigi pädevatele asutustele üle anda asjaomase liikmesriigi nõusolekul ning tingimusel, et üleandmine saavutab tõenäolisemalt artikli 89 lõikes 2 osutatud tulemuse.

Artikkel 87

Ühenduse inspektorite tuvastatud rikkumine

Liikmesriigid võtavad kõik asjakohased meetmed seoses iga rikkumisega, mille ühenduse inspektor on avastanud nende jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes või nende lipu all sõitval kalalaeval.

Artikkel 88

Parandusmeetmed menetlemise puudumisel liikmesriigis, kus lossimine või ümberlaadimine toimub

1. Kui liikmesriik, kus lossimine või ümberlaadimine toimub, ei ole lipuliikmesriik ning selle riigi pädevad asutused ei võta vastutavate füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes asjakohaseid meetmeid või ei anna menetlemist üle vastavalt artiklile 86, võib ebaseaduslikult lossitud või ümber laaditud kogused maha arvata kvoodist, mis on eraldatud liikmesriigile, kus lossimine või ümberlaadimine toimub.

2. Selle liikmesriigi kvoodist, kus lossimine või ümberlaadimine toimub, maha arvatakse kalakogused määratakse kindlaks artiklis 119 osutatud korras pärast seda, kui komisjon on mõlemad asjaomased liikmesriigid ära kuulanud.

3. Kui liikmesriigil, kus lossimine või ümberlaadimine toimub, ei ole enam oma käsutuses vastavat kvooti, kohaldatakse artiklit 37. Sel eesmärgil loetakse ebaseaduslikult lossitud või ümber laaditud kalakogused võrdseks selle kahju suurusega, mida lipuliikmesriik kandis, nagu on osutatud kõnealuses artiklis.

VIII JAOTIS

JÕUSTAMINE

Artikkel 89

Meetmed eeskirjade täitmise tagamiseks

1. Liikmesriigid tagavad, et süstemaatiliselt võetakse asjakohaseid meetmeid, sealhulgas riiklike õigusaktidega ette nähtud haldus- ja kriminaalmenetluste algatamine, nende füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes, keda kahtlustatakse ühise kalanduspoliitika mis tahes eeskirja rikkumises.

2. Karistuste ja lisakaristuste üldise taseme arvutamisel vastavalt siseriikliku õiguse vastavatele sätetele veendutakse, et nende abil on võimalik vastutavatel isikutel nende rikkumisest tulenevat kasum tühiselt ära võtta, ilma et see piiraks nende seaduslikku õigust kutsealal töötada. Sellised karistused peavad kaasa tooma tagajärjed, mis on proportsionaalsed rikkumise raskusastmega ning mis aitavad seeläbi edaspidi tühiselt ära hoida samalaadseid rikkumisi.

3. Liikmesriigid võivad kohaldada süsteemi, mille järgi on trahv proportsionaalne juriidilise isiku käibega või rikkumise toimepanemisel saadud või eeldatud majandusliku kasuga.

4. Selle liikmesriigi pädevad asutused, kellel on rikkumise korral jurisdiktsioon, teavitavad viivitamata ja kooskõlas oma riiklike õigusaktidega lipuliikmesriiki, liikmesriiki, kelle kodanik rikkuja on, või mõnd muud liikmesriiki, kes on rikkumise järelmeetmete tulemustest huvitatud, haldus- või kriminaalmenetlustest või muudest võetud meetmetest ning kõigist sellise rikkumisega seotud lõplikest otsustest, sealhulgas vastavalt artiklile 92 määratud punktide arvust.

Artikkel 90

Tõsiste rikkumistega kaasnevad karistused

1. Lisaks määruse (EÜ) nr 1005/2008 artiklile 42 loetakse tõsisteks rikkumisteks käesoleva määruse tähenduses ka alljärgnevaid rikkumisi, olenevalt vastava rikkumise raskusastmest, mille peab kindlaks määrama liikmesriigi pädev asutus, võttes arvesse selliseid kriteeriume nagu kahju iseloom, maksumus, rikkuja majanduslik olukord ning rikkumise ulatus või selle kordumine:

- a) lossimisdeklaratsiooni või müügiteatise edastamata jätmine, kui saak lossiti kolmanda riigi sadamas;
- b) mootoriga manipuleerimine eesmärgiga suurendada selle võimsust üle mootoritunnistusel määratud mootori maksimumvõimsuse töörežiimil;
- c) püügitoimingu käigus mis tahes püütud liigi, mis on kvoodiga hõlmatud, lossimata jätmine, välja arvatud juhul, kui see oleks vastuolus ühise kalanduspoliitika eeskirjadega, püügi või püügipiirkondade puhul, mille suhtes nimetatud eeskirju kohaldatakse.

2. Liikmesriigid tagavad, et tõsise rikkumise sooritanud füüsilist isikut või tõsise rikkumise eest vastutavaks peetavat juriidilist isikut karistatakse tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate halduskaristustega vastavalt määruse (EÜ) nr 1005/2008 IX peatükis sätestatud karistuste ja meetmete ulatusele.

3. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1005/2008 artikli 44 lõike 2 kohaldamist, määravad liikmesriigid karistuse, mis on hoiatava mõjuga ja mille suuruse arvutamisel on vastavalt asjaoludele lähtutud tõsise rikkumise toimepanemisel saadud kalandustoodete väärtusest.

4. Karistuse kogusumma kindlaksmääramisel peab liikmesriik arvesse võtma ka kahju suurus asjaomastele kalavarudele ning asjaomasele merekeskkonnale.

5. Liikmesriigid võivad ka lisaks või alternatiivselt kasutada tõhusaid, proportsionaalseid ja hoiatavaid kriminaalkaristusi.

6. Käesolevas peatükis sätestatud karistustega võivad kaasneda ka muud karistused või meetmed, eelkõige need, mida on kirjeldatud määruse (EÜ) nr 1005/2008 artiklis 45.

Artikkel 91

Viivitamatud täitemeetmed

Liikmesriigid võtavad kohe meetmed, et takistada määruse (EÜ) nr 1005/2008 artiklis 42 määratletud tõsiselt rikkumiselt tabatud kalalaevade kaptenitel või teistel füüsilistel ja juriidilistel isikutel oma tegevust jätkata.

Artikkel 92

Tõsiste rikkumiste punktisüsteem

1. Liikmesriigid kohaldavad määruse (EÜ) nr 1005/2008 artikli 42 lõike 1 punktis a osutatud tõsiste rikkumiste korral punktisüsteemi, mille alusel saab kalalaevatunnistuse omanik ühise kalanduspoliitika eeskirjade rikkumise tulemusena asjakohaseid punkte.

2. Kui füüsiline isik on sooritanud ühise kalanduspoliitika eeskirjade tõsise rikkumise või juriidilist isikut peetakse vastutavaks selle eest, määratakse kalalaevatunnistuse omanikule rikkumise tulemusel vastav arv punkte. Juhul kui kõnealune laev pärast rikkumise kuupäeva müüakse, üle antakse või muul moel omanikku vahetab, kantakse määratud punktid üle mis tahes tulevasele antud kalalaeva kalalaevatunnistuse omanikule. Kalalaevatunnistuse omanikul on edasikaebamise õigus vastavalt asjaomase riigi õigusele.

3. Kui punktide koguarv on võrdne teatava punktide arvuga või ületab selle, peatatakse kalalaevatunnistus automaatselt vähemalt kaheks kuuks. Kõnealune periood on neli kuud, kui kalalaevatunnistus peatatakse teist korda, kaheksa kuud, kui kalalaevatunnistus peatatakse kolmandat korda, ning üks aasta, kui kalalaevatunnistus peatatakse neljandat korda seetõttu, et tunnistuse omanikule on määratud teatav arv punkte. Kui omanikule määratakse teatav arv punkte viiendat korda, võetakse kalalaevatunnistus jäädavalt ära.

4. Kui kalalaevatunnistuse omanik ei soorita kolme aasta jooksul eelmise tõsise rikkumise kuupäevast veel ühte tõsist rikkumist, kustutatakse kalalaevatunnistusel kõik punktid.

5. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 119 sätestatud korras.

6. Liikmesriigid kehtestavad ka punktisüsteemi, mille kohaselt määratakse laeva kaptenile ühise kalanduspoliitika eeskirjade tõsise rikkumise korral asjakohane arv punkte.

Artikkel 93

Riiklik rikkumiste register

1. Liikmesriigid kannavad riiklikku registrisse kõik ühise kalanduspoliitika eeskirjade rikkumised, mille sooritavad nende lipu all sõitvad laevad või nende kodanikud, sealhulgas kantud karistused ning määratud punktiarv. Samuti sisestavad liikmesriigid oma rikkumiste riiklikku registrisse nende lipu all sõitvate kalalaevade ning nende kodanike rikkumised, mida menetletakse mõnes muus liikmesriigis, pärast seda, kui jurisdiktsiooni omava liikmesriigi lõplik otsus on vastavalt artiklile 90 teatavaks tehtud.

2. Ühise kalanduspoliitika eeskirjade rikkumise suhtes meetmete võtmisel võib liikmesriik taotleda teistelt liikmesriikidelt nende riiklikes registrites sisalduva teabe edastamist kalalaevade ja isikute kohta, keda kahtlustatakse kõnealuse rikkumise sooritamises või kes tabati kõnealuse rikkumise sooritamisel.

3. Kui liikmesriik taotleb mõnelt teiselt liikmesriigilt teavet seoses mõne rikkumise suhtes võetud meetmega, võib kõnealune teine liikmesriik esitada asjaomase teabe kõnealuste kalalaevade ja isikute kohta.

4. Riiklikus rikkumiste registris sisalduvaid andmeid säilitatakse vaid seni, kuni see on vajalik käesolevas määruses sätestatud eesmärkidel, kuid alati vähemalt kolm kalendriaastat alates teabe registreerimise aastale järgnevast aastast.

IX JAOTIS

KONTROLLIPROGRAMMID

Artikkel 94

Ühised kontrolliprogrammid

Liikmesriigid võivad omal algatusel omavahel ellu viia kontrolli-, inspekteerimis- ja järelevalveprogramme seoses püüгитеgevusega.

Artikkel 95

Kontrolli- ja inspekteerimisalased eriprogrammid

1. Komisjon võib vastavalt artiklis 119 osutatud korrale ning kooskõlastatult asjaomase liikmesriigiga määrata kindlaks, milliste püügiipiirkondade suhtes kohaldatakse kontrolli- ja inspekteerimisalaseid eriprogramme.

2. Lõikes 1 osutatud kontrolli- ja inspekteerimisalastes eriprogrammides sätestatakse inspeksioonitegevuse eesmärgid, prioriteedid ja kord ning kriteeriumid. Sellised kriteeriumid kehtestatakse riskijuhtimise põhjal ja need vaadatakse perioodiliselt läbi pärast saavutatud tulemuste analüüsi.

3. Pärast mitmeaastase kava jõustumist ning enne kontrolli- ja inspeksioonialaste eriprogrammide kohaldamist kehtestab iga liikmesriik inspeksioonitegevuse jaoks riskijuhtimisel põhinevad sihtkriteeriumid.

4. Asjaomased liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada kontrolli- ja inspeksioonialaste eriprogrammide rakendamine, eelkõige seoses nõutavate inimressursside ja materiaalse vahenditega ning perioodide ja vöönditega, kus need kasutusele võetakse.

X JAOTIS

KOMISJONIPPOOLNE HINDAMINE JA KONTROLL

Artikkel 96

Üldpõhimõtted

1. Komisjon kontrollib ja hindab seda, kuidas liikmesriigid kohaldavad ühise kalanduspoliitika eeskirju, uurides teavet ja dokumente ning tehes kontrollid, sõltumatuid inspeksioone ja auditeerimisi, ning hõlbustab kooskõlastamist ja koostööd liikmesriikide vahel. Sel eesmärgil võib komisjon omal algatusel ja oma vahenditega korraldada küsitlusi, kontrollid, inspeksioone ja auditeerimisi. Komisjon võib eelkõige kontrollida järgmist:

- a) ühise kalanduspoliitika eeskirjade rakendamist ja kohaldamist liikmesriikide ja nende pädevate asutuste poolt;
- b) ühise kalanduspoliitika eeskirjade rakendamist ja kohaldamist kolmanda riigi vetes vastavalt selle riigiga sõlmitud rahvusvahelisele kokkuleppele;
- c) riigi haldustavade ning inspekteerimis- ja järelevalvetegevuse vastavust ühise kalanduspoliitika eeskirjadele;
- d) nõutavate dokumentide olemasolu ja nende vastavust kohaldatavatele eeskirjadele;
- e) asjaolusid, milles liikmesriigid kontrollitegevust teostavad;
- f) rikkumiste tuvastamist ja menetlemist;
- g) koostööd liikmesriikide vahel.

2. Liikmesriigid teevad komisjoniga koostööd, et hõlbustada komisjonile pandud ülesannete täitmist. Liikmesriigid tagavad, et käesolevas jaotise kohaselt tehtavaid kontrollid, sõltumatuid inspeksioone ja auditeid ei avalikustataks nii, et see kahjustab kohepealset kontrolli. Kui komisjoni ametnikel on oma ametikohustuste täitmisel raskusi, annavad asjaomased liikmesriigid komisjoni käsutusse vahendid, mis võimaldavad viimasel oma ülesande täita ning komisjoni ametnikel kõnealuseid kontrolli- ja inspeksioonitoiminguid hinnata.

Liikmesriigid osutavad komisjonile kõnealuste selle täitmiseks vajalikku abi.

Artikkel 97

Komisjoni ametnike pädevus

1. Komisjoni ametnikud võivad teha kontrolli ja inspeksioone kalalaevadel, samuti selliste ettevõtete ja muude asutuste tööruumides, kelle tegevus on seotud ühise kalanduspoliitikaga, ning neil on juurdepääs kogu teabele ja kõigile dokumentidele, mida neil on vaja oma kohustuste täitmiseks, samas ulatuses ja samadel tingimustel kui selle liikmesriigi ametnikel, kus kontrolli ja inspeksioone tehakse.

2. Komisjoni ametnikel on õigus teha asjaomastest dokumentidest koopiaid ja võtta vajaduse korral proove, kui neil on põhjust uskuda, et ühise kalanduspoliitika eeskirju ei järgita. Nad võivad taotleda kõigi kontrollitavates ruumides viibijate isiku kindlakstegemist.

3. Komisjoni ametnike volitused ei ületa riiklike inspektorite volitusi ning neile ei ole politsei- ega karistuste kohaldamise volitusi.

4. Komisjoni ametnikud esitavad kirjaliku volituse, mis kinnitab nende isikut ja ametikohta.

5. Komisjon annab oma ametnikele kirjalikud juhendid, kus on märgitud nende volitused ning ülesanded.

Artikkel 98

Kontroll

1. Komisjoni ametnikud võivad viibida riiklike kontrolliasutuste korraldatavate kontrollitegevuste juures kõikjal, kus komisjon seda vajalikuks peab. Kõnealuste kontrolliülesannete raames seab komisjon liikmesriikidega sisse asjakohased kontaktid, et luua võimaluse korral mõlemale poolele vastuvõetav kontrolliprogramm.

2. Asjaomane liikmesriik tagab, et asjaomased asutused või isikud nõustuvad lõikes 1 osutatud kontrolliga.

3. Kui esialgse kontrolliprogrammi raames ette nähtud kontrolli- ja inspeksioonitoiminguid ei ole võimalik faktilistel põhjustel teha, muudavad komisjoni ametnikud koostöös ja kokkuleppel asjaomase liikmesriigi pädevate asutustega esialgset kontrolliprogrammi.

4. Mere või õhuruumi kontrolli ja inspeksiooni korral vastutab laeva või õhusõiduki kapten ainuisikuliselt kontrolli- ja inspeksioonitoimingute eest. Oma ülesandeid täites peab ta nõuetekohaselt arvesse võtma lõikes 1 osutatud kontrolliprogrammi.

5. Komisjon võib ette näha, et liikmesriiki külastavaid ametnikke saadavad vaatlejatena üks või mitu ametnikku mõnest teisest liikmesriigist. Komisjoni taotlusel nimetab saatev liikmesriik, kuigi lühikese etteteatamisega, vaatlejateks valitud riiklikud ametnikud. Liikmesriigid võivad koostada ka nimekirja riiklikest ametnikest, kelle komisjon võib sellistele kontrollidele ja inspeksioonidele kohale kutsuda. Komisjon võib kõnealusesse nimekirja kaasatud või talle nimetatud riiklike ametnikke kutsuda omal valikul. Komisjon annab vajaduse korral kõnealuse nimekirja kõigi liikmesriikide käsutusse.

6. Komisjoni ametnikud võivad otsustada, kas nad peavad vajalikuks teha käesolevas artiklis osutatud kontrollimist ette teatamata.

Artikkel 99

Sõltumatu inspeksioon

1. Kui on põhjust arvata, et ühise kalanduspoliitika eeskirjade kohaldamisel esineb ebakorrapärasusi, võib komisjon teha sõltumatu inspeksioone. Selliseid inspeksioone teeb ta omal algatusel ja asjaomase liikmesriigi ametnike juuresolekuta.

2. Kõigi ettevõtjate suhtes võib teha sõltumatu inspeksioone, kui neid peetakse vajalikuks.

3. Sõltumatute inspeksioonide raames mõne liikmesriigi jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluval territooriumil või vetes kohaldatakse kõnealuse liikmesriigi menetlusnorme.

4. Kui komisjoni ametnikud avastavad liikmesriigi jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluval territooriumil või vetes käesoleva määruse tõsise rikkumise, teavitab komisjoni ametnik viivitamata asjaomase liikmesriigi pädevaid asutusi, kes võtavad kõik asjakohased meetmed seoses sellise rikkumisega.

Artikkel 100

Auditid

Komisjon võib teha liikmesriikide kontrollisüsteemide auditid. Auditid võivad sisaldada eelkõige järgmise hindamist:

- a) kvoodi ja püügikoormuse arvestuse süsteem;
- b) andmete kontrolli süsteemid, sealhulgas laevaseiresüsteemide, püügi, püügikoormuse ja turustamise andmete ning ühenduse kalalaevastiku registriga seotud andmete ristkontroll, samuti kalalaevatunnistuste kontrollimine ning kalapüügiload;
- c) halduskorraldus, sealhulgas olemasolevate töötajate ja vahendite piisavus, töötajate koolitus, kõigi kontrolliga seotud ametiasutuste funktsioonide ning kõnealuste ametiasutuste töö koordineerimiseks ning nende tulemuste ühishindamiseks kehtivate mehhanismide piiritlemine;
- d) operatiivsüsteemid, sealhulgas määratud sadamate kontrollimise kord;
- e) riiklikud kontrollimeetmete programmid, sealhulgas inspeksioonitasemetes kehtestamine ja nende rakendamine;
- f) riiklik karistuste süsteem, sealhulgas rakendatavate karistuste piisavus, menetluste kestus, majanduslikud kasud, millest rikkujad ilma jäävad, ja sellise karistuste süsteemi hoiatav olemus.

Artikkel 101

Kontrolli-, sõltumatu inspeksiooni ja auditeerimisaruanded

1. Komisjon teavitab asjaomaseid liikmesriike kontrolli ja sõltumatu inspeksiooni esialgsetest tulemustest ühe päeva jooksul pärast nende toimumist.

2. Komisjoni ametnikud koostavad pärast igat kontrolli, sõltumatut inspeksiooni või auditit kontrolli-, sõltumatu inspeksiooni või auditeerimisaruande. Aruanne tehakse asjaomasele liikmesriigile kättesaadavaks ühe kuu jooksul pärast kontrolli, sõltumatu inspeksiooni või auditit lõpetamist. Liikmesriigid võivad ühe kuu jooksul aruande tulemuste kohta märkusi esitada.

3. Liikmesriigid peavad lõikes 2 osutatud aruande põhjal vastavalt tegutsema.

4. Komisjon avaldab lõplikud kontrolli-, sõltumatu inspeksiooni ja auditeerimisaruanded koos asjaomaste liikmesriikide märkustega oma ametliku veebisaidi turvalises osas.

Artikkel 102

Kontrolli-, sõltumatu inspeksiooni ja auditeerimisaruannete järelmeetmed

1. Komisjoni taotluse korral edastavad liikmesriigid komisjonile igasuguse käesoleva määruse rakendamisega seotud asjakohase teabe. Teabenõuet esitades määrab komisjon kindlaks teabe esitamise põhjendatud tähtaja.

2. Kui komisjoni arvates on ühise kalanduspoliitika eeskirjade rakendamisel ette tulnud ebakorrapärasusi või ei ole konkreetsetes liikmesriigis olemas kontrollisätted ja -meetodid tõhusad, teavitab ta asjaomaseid liikmesriike, kes korraldavad seejärel haldusjuurd-luse, milles võivad osaleda komisjoni ametnikud.

3. Asjaomased liikmesriigid teavitavad komisjoni kõnealuse juurd-luse tulemustest ning edastavad komisjonile aruande, mis on koostatud mitte rohkem kui kolm kuud pärast komisjoni taotlust. Komisjon võib ajavahemikku liikmesriigi nõuetekohaselt põhjendatud palve korral pikendada mõistliku aja võrra.

4. Kui lõikes 2 osutatud haldusjuurd-lus ei vii ebakorrapärasuste kõrvaldamiseni või kui komisjon tuvastab artiklites 98 ja 99 osutatud kontrolli või sõltumatute inspeksioonide käigus liikmesriigi kontrollisüsteemis või artiklis 100 osutatud auditeerimisel puudusi, koostab komisjon kõnealuse liikmesriigiga tegevuskava. Liikmesriik peab võtma kõik vajalikud meetmed kõnealuse tegevuskava rakendamiseks.

XI JAOTIS

MEETMED, MILLEGA TAGATAKSE, ET LIIKMESRIIGID TÄIDAVAD ÜHISE KALANDUSPOLIITIKA EESMÄRKE

I PEATÜKK

Finantsmeetmed

Artikkel 103

Ühenduse finantsabi peatamine ja tühistamine

1. Komisjon võib võtta vastu otsuse peatada määruse (EÜ) nr 1198/2006 ning määruse (EÜ) nr 861/2006 artikli 8 punkti a kohase ühenduse finantsabi kõik maksed või osa maksetest kuni 18 kuuks, kui on tõendeid, et

a) ühise kalanduspoliitika sätete rikkumine mõjutab või tõenäoliselt hakkab mõjutama finantseeritavate meetmete tulemuslikkust, eelkõige kalavarude kaitsmise ja majandamise, laevastiku kohandamise ja kalanduskontrolli valdkonnas;

b) selline rikkumine on otseselt seotud asjaomase liikmesriigiga ning

c) rikkumine võib tõsiselt ohustada vee-elusressursside kaitsmist või ühenduse kontrolli- ja rakendussüsteemi tõhusat toimimist,

ning kui komisjon järel-dab olemasoleva teabe põhjal ning vajaduse korral pärast asjaomase liikmesriigi selgituste uurimist, et asjaomane liikmesriik ei ole võtnud piisavaid meetmeid olukorra parandamiseks ning tal ei ole võimalik seda lähitulevikus teha.

2. Kui peatamise aja jooksul ei ole asjaomasel liikmesriigil õnnestunud tõendada, et ta on võtnud parandusmeetmeid kohaldatavate eeskirjade täitmiseks ja tulevikus rakendamiseks või ühenduse kontrolli- ja rakendussüsteemi tõhus toimimine edaspidi ei ole ohustatud, võib komisjon tühistada ühenduse finantsabi kõik maksed või osa maksetest, mis peatati lõike 1 kohaselt. Selline tühistamine tehakse üksnes siis, kui vastav makse on peatatud 12 kuuks.

3. Enne lõigetes 1 ja 2 osutatud meetmete võtmist teavitab komisjon asjaomast liikmesriiki kirjalikult oma järel-dustest seoses puudustega liikmesriigi kontrollisüsteemis ja oma kavatsusest võtta vastu lõigetes 1 või 2 osutatud otsused ning nõuab, et liikmesriik võtaks parandusmeetmed teatava perioodi jooksul, mille komisjon määrab kindlaks sõltuvalt rikkumise raskusastmest ja mis ei ole lühem kui üks kuu.

4. Kui liikmesriik ei vasta lõikes 3 osutatud kirjale vastavalt kõnealuse lõikega kindlaks määratud aja jooksul, võib komisjon teha lõigetes 1 või 2 osutatud otsuse sel ajal kättesaadava teabe alusel.

5. Protsendimäär, mille võrra igakuiseid väljamakseid võib peatada või tühistada, on proportsionaalne liikmesriigi rikkumise laadi või olemusega kohaldatavate kaitse-, kontrolli-, inspekteerimis- või rakenduseeskirjade vastu ning vee-elusressursside kaitsmise ohu tõsidusega või ühenduse kontrolli- ja rakendussüsteemi tõhusa toimimisega ning selles võetakse arvesse, mil määral finantseeritavate meetmete tulemuslikkust on mõjutatud või tõenäoliselt hakatakse mõjutama. Seejuures võetakse arvesse rikkumisega seotud püügi-tegevuse ja sellega seotud tegevuste suhtelist osa lõikes 1 osutatud finantsabiga rahastatud meetmete raames, ja see on piiratud kõnealuse suhtelise osaga.

6. Käesoleva artikli kohased otsused tehakse asjakohaseid asjaolusid arvesse võttes nii, et oleks tegelik majanduslik seos rikkumise olemuse ja meetme vahel, millega peatatud või tühistatud ühenduse finantsabi on seotud.

7. Peatamine lõpetatakse, kui see ei vasta enam lõikes 1 sätestatud tingimustele.

8. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 119 sätestatud korras.

II PEATÜKK

Püügikeeld

Artikkel 104

Püügikeeld ühise kalanduspoliitika eesmärkide täitmata jätmise tõttu

1. Kui liikmesriik ei täida oma kohustusi mitmeaastase kava rakendamiseks ning kui komisjonil on tõendid, et kõnealuste kohustuste täitmata jätmine on tõsine oht asjaomase kalavaru kaitsele, võib komisjon asjaomase liikmesriigi jaoks ajutiselt sulgeda kõnealustest puudustest mõjutatud kalapüügi.

2. Komisjon teavitab kirjalikult asjaomast liikmesriiki oma järeldustest ja asjakohastest dokumentidest ning määrab liikmesriigile kuni kümne tööpäeva pikkuse tähtaja tõendamaks, et kõnealuseid kalavarusid saab säästvalt kasutada.

3. Lõikes 1 osutatud meetmeid kohaldatakse vaid juhul, kui liikmesriik ei vasta kõnealusele komisjoni nõudele lõikes 2 esitatud tähtaja jooksul või kui vastust peetakse mitterahuldavaks või see osutab selgelt asjaolule, et vajalikke meetmeid ei ole rakendatud.

4. Komisjon tühistab püügikeelu pärast seda, kui liikmesriik on näidanud kirjalikult komisjoni rahuldaval viisil, et kõnealuseid kalavarusid saab säästvalt kasutada.

III PEATÜKK

Kvootide ja püügikoormuse vähendamine ja ülekandmine

Artikkel 105

Kvootide vähendamine

1. Kui komisjon teeb kindlaks, et liikmesriik on ületanud temale eraldatud kvote, teeb komisjon mahaarvamised kõnealuse liikmesriigi tulevastest kvootidest.

2. Liikmesriigi antud aasta kalavaru või varude rühmaga seotud kvoodi või selle määratud osa või püügiosa ületamise korral teeb komisjon järgmisel aastal või järgnevatel aastatel mahaarvamised rohkem püüdnud liikmesriigi aastastest kvoodist, püüginormist või püügiosast, kohaldades korrutustegurit vastavalt järgmisele tabelile.

Ülepüügi ulatus võrreldes lubatud lossimistega	Korrutustegur
Kuni 5 %	Ülepüük * 1,0
Üle 5 % kuni 10 %	Ülepüük * 1,1
Üle 10 % kuni 20 %	Ülepüük * 1,2
Üle 20 % kuni 40 %	Ülepüük * 1,4
Üle 40 % kuni 50 %	Ülepüük * 1,8
Igasugune edasine ülepüük, mis on suurem kui 50 %	Ülepüük * 2,0

Kvoodi ületamise * 1,00-suurust vähendamist kohaldatakse kõikidel kvoodi ületamiste juhtudel, kus lubatud lossitav kogus on 100 tonni või alla selle.

3. Lisaks lõikes 2 osutatud korrutustegurile kohaldatakse korrutustegurit 1,5 järgmistel juhtudel:

- kui liikmesriik on eelneva kahe aasta jooksul korduvalt ületanud temale määratud kalavaru või varude rühmaga seotud kvoodi või selle määratud osa või püügiosa, kui kõnealuse ülepüügi suhtes kohaldatakse lõikes 2 osutatud vähendamist;
- kui kasutada olevate teadus-, tehnika- ja majandusnõuannete ning eelkõige STECF koostatud kontrollaktide põhjal on kindlaks tehtud, et ülepüük on tõsine oht asjaomase kalavaru kaitsele, või
- kui kalavaru on hõlmatud mitmeaastase kavaga.

4. Liikmesriigile varasematel aastatel eraldatud kalavaru või varude rühmaga seotud kvoodi või selle määratud osa või püügiosa ülepüüdmise korral võib komisjon pärast asjaomase liikmesriigi konsulteerimist artiklis 119 osutatud korras teha ülepüüdmise taset arvesse võttes mahaarvamisi liikmesriigi tulevastest kvootidest.

5. Kui lõigete 1 ja 2 kohast mahaarvamist ei saa ülepüütud kalavaru või varude rühmaga seotud kvoodi või selle määratud osa või püügiosa suhtes kohaldada, sest kalavaru või varude rühmaga seotud kvooti, püüginormi või püügiosa ei ole asjaomase liikmesriigi puhul piisavalt, võib komisjon pärast asjaomase liikmesriigi konsulteerimist teha järgmisel aastal või järgnevatel aastatel mahaarvamised muudest kõnealuse liikmesriigi kasutatavatest samas geograafilises piirkonnas või sama kaubandusliku väärtusega kalavarude või varude rühmaga seotud kvootidest vastavalt lõikele 1.

6. Käesoleva artikli kohaldamise ning eriti asjakohaste koguste määramise üksikasjalikud eeskirjad võib vastu võtta artiklis 119 osutatud korras.

Artikkel 106

Püügikoormuse vähendamine

1. Kui komisjon teeb kindlaks, et liikmesriik on ületanud temale eraldatud püügikoormust, teeb komisjon mahaarvamised kõnealuse liikmesriigi tulevases püügikoormusest.

2. Kui ületatakse liikmesriigile geograafilise piirkonnaga seotud või kalapüügiks eraldatud püügikoormust, teeb komisjon järgmisel aastal või järgmistel aastatel mahaarvamised kõnealusele liikmesriigile asjaomaseks kalapüügiks eraldatud geograafilisest piirkonnast või püügikoormusest, kohaldades korrutustegurit vastavalt järgmisele tabelile.

Eraldatud püügikoormuse ületamise ulatus	Korrutustegur
Kuni 5 %	Ületamine * 1,0
Üle 5 % kuni 10 %	Ületamine * 1,1
Üle 10 % kuni 20 %	Ületamine * 1,2
Üle 20 % kuni 40 %	Ületamine * 1,4
Üle 40 % kuni 50 %	Ületamine * 1,8
Igasugune edasine ületamine, mis on suurem kui 50 %	Ületamine * 2,0

3. Kui lõike 2 kohast mahaarvamist ei saa ületatud maksimaalse lubatud püügikoormuse suhtes kohaldada, sest maksimaalset lubatud püügikoormust ei ole asjaomase liikmesriigi puhul piisavalt, võib komisjon teha järgmisel aastal või järgmistel aastatel mahaarvamised kõnealuse liikmesriigi kasutatavast püügikoormusest samas geograafilises piirkonnas vastavalt lõikele 2.

4. Käesoleva artikli kohaldamise ning eriti asjaomase püügikoormuse määramise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 119 osutatud korras.

Artikkel 107

Kvootidest mahaarvamine ühise kalanduspoliitika eeskirjade täitmata jätmise tõttu

1. Kui on tõendeid, et liikmesriik ei täida mitmeaastaste kavadega hõlmatud kalavarudega seotud eeskirju ning et see võib olla tõsine oht selliste kalavarude kaitse jaoks, võib komisjon teha mahaarvamisi liikmesriigile järgmisel aastal või järgmistel aastatel määratud kalavaru või varude rühmaga seotud aastases kvoodist, püüginormist või püügiosast, kohaldades proportsionaalsuse põhimõtet ja võttes arvesse kalavarudele põhjustatud kahju.

2. Komisjon teavitab kirjalikult asjaomast liikmesriiki oma järeldustest ning määrab liikmesriigile mitte pikema kui 15 tööpäevase tähtaja tõendamaks, et kõnealuseid kalavarusid saab säästvalt kasutada.

3. Lõikes 1 osutatud meetmeid kohaldatakse vaid juhul, kui liikmesriik ei vasta kõnealusele komisjoni nõudele lõikes 2 esitatud tähtaja jooksul või kui vastust peetakse mitterahuldavaks või see osutab selgelt asjaolule, et vajalikke meetmeid ei ole rakendatud.

4. Käesoleva artikli kohaldamise ning eelkõige asjakohaste koguste määramise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 119 osutatud korras.

IV PEATÜKK

Erakorralised meetmed

Artikkel 108

Erakorralised meetmed

1. Kui on tõendeid, sealhulgas komisjoni tehtud proovivõtmise tulemustel põhinevaid tõendeid, et liikmesriigi või liikmesriikide püügitegevus ja/või võetud meetmed kahjustavad mitmeaastaste kavade raames vastu võetud kaitse- ja majandamis-meetmeid või ohustavad mere ökosüsteemi ning see nõuab koheseid samme, võib komisjon mõne liikmesriigi põhjendatud taotlusel või omal algatusel teha otsuse erakorraliste meetmete suhtes, mis ei tohi kesta kauem kui kuus kuud. Komisjon võib uue otsusega erakorralisi meetmeid pikendada kuni kuue kuu võrra.

2. Lõikes 1 sätestatud erakorralised meetmed on proportsionaalsed ohuga ning võivad muu hulgas sisaldada järgmist:

- asjaomaste liikmesriikide lipu all sõitvate laevade püügitegevuse peatamist;
- püügipiirkonna sulgemist;

- c) ühenduse käitajate jaoks asjaomase liikmesriigi lipu all sõitvate laevade püütud kalade või kalandustoodete lossimise, nuumamiseks või farmis kasvatamiseks sumpadesse panemise või ümberlaadimiste keelamist;
- d) asjaomase liikmesriigi lipu all sõitvate laevade püütud kalade või kalandustoodete turule viimise või muul töenduslikul eesmärgil kasutamise keelamist;
- e) asjaomaste liikmesriikide jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes kalade kasvatamiseks eluskalade varumise keelamist;
- f) asjaomase liikmesriigi lipu all sõitvate laevadega teiste liikmesriikide jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes kalade kasvatamiseks püütud eluskalade vastuvõtmise keelamist;
- g) asjaomase liikmesriigi lipu all sõitvate kalalaevade jaoks teiste liikmesriikide jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes kalastamise keelamist;
- h) liikmesriikide esitatud kalapüügiandmete asjakohasel viisil muutmist.
3. Liikmesriik edastab lõikes 1 osutatud taotluse samal ajal komisjonile ja asjaomastele liikmesriikidele. Teised liikmesriigid võivad esitada oma kirjalikud märkused komisjonile viie tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest. Komisjon teeb otsuse 15 tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.
4. Erakorralised meetmed jõustuvad kohe. Nendest teatatakse asjaomastele liikmesriikidele ning need avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.
5. Asjaomased liikmesriigid võivad suunata komisjoni otsuse nõukogule läbivaatamiseks 15 tööpäeva jooksul alates kõnealuse teate kättesaamisest.
6. Nõukogu võib ühe kuu jooksul alates küsimuse talle suunamise kuupäevast teha kvalifitseeritud häälteenamusega teistsuguse otsuse.
2. Liikmesriigid tagavad, et kõik käesolevale määrusele vastavalt registreeritud andmed on täpsed ja täielikud ning esitatud ühises kalanduspoliitikas sätestatud tähtaegade jooksul. Täpsemalt:
- a) liikmesriigid teevad automaatsete arvutipõhiste algoritmide ja mehhanismide abil alljärgnevate andmete riskikontrolli, analüüsi ja vastavustõendamist:
- laevaseiresüsteemi andmed;
 - püügitegevust puudutavad andmed, eelkõige püügipäevik, lossimisdeklaratsioon, ümberlaadimisdeklaratsioon ja eelteatis;
 - ülevõtmisdeklaratsioonide, veodokumentide ja müügi-teatiste andmed;
 - kalalaevatunnistuste ja kalapüügilubade andmed;
 - inspekterimisaruannete andmed;
 - mootorivõimsuse andmed;
- b) vajaduse korral tuleb teha järgmiste andmete riskikontroll, analüüs ja vastavustõendamine:
- laevade tuvastamise süsteemi andmed;
 - märkamise andmed;
 - rahvusvaheliste kalanduslepingutega seotud andmed;
 - andmed sisenemise kohta kalapüügipiirkonda, merepiirkonda, kus kohaldatakse vetele ja kalavarudele juurdepääsu käsitlevaid erieeskirju, piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide ja samalaadsete organisatsioonide poolt reguleeritavasse piirkonda ning kolmandate riikide vetesse ning lahkumise kohta sellisest piirkondadest;
 - automaatse identifitseerimissüsteemi andmed.

XII JAOTIS

ANDMED JA TEAVE

I PEATÜKK

Andmete analüüs ja audit

Artikkel 109

Andmete analüüsi üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid loovad hiljemalt 31. detsembriks 2013 käesoleva määruse kohaselt registreeritud andmete kontrollimiseks arvutipõhise andmebaasi ning kontrollisüsteemi.

6. Liikmesriigid tagavad, et andmete kättesaamise, andmete sisetamise ja andmete kontrollimise ning tuvastatud vasturääkivuste korral võetud järelemeetmete kuupäevad on andmebaasis selgesti nähtavad.

7. Kui lõikes 2 osutatud andmeid ei edastata elektrooniliselt, tagavad liikmesriigid, et need sisestatakse viivitamatult käsitsi kõnealusse andmebaasi.

8. Liikmesriigid kehtestavad riikliku kava lõike 2 punktides a ja b nimetatud andmete kontrolli süsteemi rakendamiseks ning vasturääkivuste korral võetavad järelemeetmed. Kavaga võimaldatakse liikmesriikidel seada kontrolli ja ristkontrolli prioriteete ning võtta seejärel vasturääkivuste korral riskijuhtimisel põhinevaid järelemeetmeid. Kava esitatakse komisjonile heakskiitmiseks 31. detsembriks 2011. Komisjon kiidab kava heaks enne 1. juulit 2012, võimaldades eelnevalt liikmesriikidel teha vajalikud parandused. Kava muudatused esitatakse igal aastal komisjonile heakskiitmiseks.

9. Kui komisjon on oma uurimise tulemusena tuvastanud vasturääkivusi liikmesriigi andmebaasi sisestatud andmetes, võib ta pärast dokumentide esitamist ja liikmesriigiga konsulteerimist liikmesriigilt nõuda vasturääkivuste põhjuste uurimist ning vajaduse korral andmete parandamist.

10. Käesolevas määruses osutatud liikmesriikide loodud andmebaasid ja kogutud andmed loetakse autentseteks riigi õigusaktides ette nähtud tingimustel.

Artikkel 110

Juurdepääs andmetele

1. Liikmesriigid tagavad komisjonile või tema määratud asutusele igal ajal ette teatamata kaugjuurdepääsu kõigile artiklis 115 osutatud andmetele. Komisjonile antakse lisaks võimalus kõnealuseid andmeid käsitsi või automaatselt alla laadida mis tahes ajavahemiku kohta ning mis tahes arvu kalalaevade kohta.

2. Liikmesriigid võimaldavad komisjoni ametnikele juurdepääsu elektrooniliste sertifikaatide põhjal, mille komisjon või tema määratud asutus koostab.

Nimetatud juurdepääs tehakse kättesaadavaks artiklis 115 osutatud liikmesriikide veebisaidi turvalises osas.

3. Ilma et see piiraks lõigete 1 ja 2 kohaldamist, võivad liikmesriigid koos komisjoni ja selle määratud asutusega viia kuni 30. juunini 2012 ellu katseprojekte, et võimaldada reaajas kaugjuurdepääsu vastavalt käesolevale määrusele registreeritud ja kontrollitud liikmesriikide andmetele kalapüügi võimaluste kohta. Kui komisjon ja asjaomane liikmesriik on katseprojekti tulemustega rahul ja kuni kaugjuurdepääs toimib vastavalt kokkulepitule, ei ole asjaomane liikmesriik enam kohustatud andma aru kalapüügi võimaluste kohta vastavalt artikli 33 lõigetele 2 ja 8. Andmetele juurdepääsu vormi ja menetlust tuleb käsitleda ja testida. Liikmesriigid teatavad komisjonile kavatsusest viia ellu katseprojekte enne 1. jaanuari 2012. Pärast 1. jaanuari 2013 võib nõukogu teha otsuse liikmesriikidelt komisjonile andmete edastamise erinevate võimaluste ja erineva sageduse kohta.

Artikkel 111

Andmete vahetamine

1. Iga lipuliikmesriik tagab asjakohase teabe vahetu ja elektroonilise vahetuse teiste liikmesriikide ja vajaduse korral komisjoni või tema määratud asutusega, eelkõige järgmise teabe:

- laevaseiresüsteemi andmed, kui tema laevad asuvad teise liikmesriigi vetes;
- püügipäeviku andmed, kui tema laevad püüavad kala teise liikmesriigi vetes;
- lossimisdeklaratsioonid ja ümberlaadimisdeklaratsioonid, kui neid toiminguid tehakse teise liikmesriigi sadamates;
- eelteatised, kui kavandatav sadam asub teises liikmesriigis.

2. Iga rannikuliikmesriik tagab asjakohase teabe vahetu ja elektroonilise vahetuse teiste liikmesriikide ja vajaduse korral komisjoni või tema määratud asutusega, eelkõige saates

- müügiteatise teabe lipuliikmesriigile, kui esmamüük pärineb teise liikmesriigi kalalaevalt;
- ülevõtmisdeklaratsiooni teabe, kui kala on ladustatud teises liikmesriigis kui lipuliikmesriik või lossimisliikmesriik;
- müügiteatise ja ülevõtmisdeklaratsiooni teabe liikmesriigile, kus toimus lossimine.

3. Käesoleva peatüki kohaldamise ning eriti andmete kvaliteedi kontrollimise, andmete esitamise tähtaegadest kinnipidamise, andmete ristkontrolli, analüüsi ja vastavustõendamise ning andmete allalaadimise standardvormi kehtestamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 119 osutatud korras.

II PEATÜKK

Andmete konfidentsiaalsus

Artikkel 112

Isikuandmete kaitse

1. Käesolev määrus jätab puutumata ega mõjuta kuidagi üksikisikute kaitset isikuandmete töötlemisel, mis on tagatud ühenduse ja siseriikliku õiguse sätetega, ning eelkõige ei muuda see liikmesriikide kohustusi seoses isikuandmete töötlemisega, mis on sätestatud direktiivis 95/46/EÜ, ega ühenduse institutsioonidele ja asutustele määrusega (EÜ) nr 45/2001 pandud kohustusi seoses isikuandmete nendepoolse töötlemisega oma ülesannete täitmisel.

2. Isikute õigusi seoses siseriiklikes süsteemides töödeldavate registriandmetega kasutatakse kooskõlas selle liikmesriigi õigusega, kus nende isikuandmeid säilitatakse, eelkõige kooskõlas direktiivi 95/46/EÜ rakendamise sätetega ning ühenduse süsteemides töödeldavate registriandmete suhtes kooskõlas määrusega (EÜ) nr 45/2001.

Artikkel 113

Ameti- ja ärisaladuse konfidentsiaalsus

1. Liikmesriigid ja komisjon võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada käesoleva määruse raames kogutud ja saadud andmete käsitlemine vastavalt kohaldatavatele ameti- ja ärisaladuste eeskirjadele.

2. Andmeid edastava liikmesriigi otsese nõusolekuta ei tohi liikmesriikide ja komisjoni vahel vahetatavaid andmeid edasi anda isikutele, kelle tegevus liikmesriikide või ühenduse asutustes sellist juurdepääsu ei nõua.

3. Lõikes 1 märgitud andmeid tohib kasutada muul kui käesolevas määruses ette nähtud eesmärgil juhul, kui kõnealuseid andmeid edastavad ametiasutused annavad oma otsese nõusoleku kõnealuste andmete kasutamiseks muul eesmärgil, ning tingimusel, et andmeid vastu võtva ametiasutuse liikmesriigis kehtivad sätted ei keela sellist andmete kasutamist.

4. Pädevate asutuste heaks töötavatele isikutele, kohtutele, muudele ametiasutustele ja komisjonile või selle määratud asutusele käesoleva määruse raames edastatud andmete suhtes, mille avaldamine kahjustaks:

- a) üksikisiku eraelu puutumatus ja isikupuutumatus kaitset vastavalt isikuandmete kaitset käsitlevatele ühenduse õigusaktidele;
- b) füüsilise või juriidilise isiku ärihuve, sealhulgas intellektuaalomandit;
- c) kohtumenetlusi ja juriidilist nõu või
- d) inspeksioonide või uurimise ulatust,

kohaldatakse konfidentsiaalsuse eeskirju. Teavet võib alati edastada, kui see on vajalik, et lõpetada või keelata ühise kalanduspoliitika eeskirjade eiramine.

5. Lõikes 1 osutatud andmeid peab kaitsma samamoodi nagu vastuvõtva liikmesriigi riiklikud õigusaktid ning ühenduse institutsioonide suhtes kohaldatavad vastavad sätted võimaldavad samalaadsete andmete korral.

6. Käesolevat artiklit ei tule tõlgendada käesoleva määruse raames saadud andmete kasutamist takistavatena hilisemates kohtumenetlustes, mis on algatatud ühise kalanduspoliitika eeskirjade eiramise

pärast. Andmeid edastanud liikmesriigi pädevatele asutustele teatatakse kõikidest juhtudest, kui kõnealuseid andmeid kasutatakse sellisel eesmärgil.

7. Käesolev artikkel ei piira kriminaalasjades vastastikuse abi osutamise rahvusvahelistest kokkulepetest tulenevaid kohustusi.

III PEATÜKK

Ametlikud veebisaidid

Artikkel 114

Ametlikud veebisaidid

1. Käesoleva määruse rakendamiseks koostab iga liikmesriik hiljemalt 1. jaanuariks 2012 interneti kaudu ligipääsetava ametliku veebisaidi, mis sisaldab artiklites 115 ja 116 esitatud teavet. Liikmesriigid edastavad komisjonile oma ametliku veebisaidi internetiaadressi. Komisjon võib otsustada arendada ühiseid standardeid ja protseduure, et tagada läbipaistev suhtlemine liikmesriikide vahel ning samuti liikmesriikide, Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuuri ja komisjoni vahel, sealhulgas korrapärase ülevaadete edastamine püügitegevuse protokollidest seoses kalapüügivõimalustega.

2. Iga liikmesriigi ametlik veebisait koosneb avalikult kättesaadavast osast ning turvalisest osast. Kõnealusel veebisaidil seab iga liikmesriik sisse käesoleva määruse kohastel kontrollieesmärkidel vajalikud andmed ning haldab ja hoiab neid ajakohasena.

Artikkel 115

Veebisaidi avalikkusele kättesaadav osa

1. Oma veebisaidi avalikkusele kättesaadaval osal avaldavad liikmesriigid viivitamatult järgmised andmed või esitavad neile otselingi:

- a) nende pädevate asutuste nimed ja aadressid, kes vastutavad kalalaevatunnistuste ning kalapüügilubade väljastamise eest vastavalt artiklile 7;
- b) ümberlaadimiseks määratud sadamate nimekiri, milles on täpsustatud nende tööajad, nagu on osutatud artiklis 20;
- c) üks kuu pärast mitmeaastase kava jõustumist ning pärast komisjonipoolset heakskiitmist määratud sadamate nimekiri, milles on täpsustatud nende tööajad, nagu on osutatud artiklis 43, ning sellest 30 päeva möödumisel mitmeaastase kavaga hõlmatud kalaliikide koguste registreerimise ja aruandlusega seotud tingimused igaks lossimiseks;
- d) reaajas sulgemise otsus, milles määratakse täpselt mõjualuse või mõjustatud püügipiirkonna geograafiline ala, sulgemise kestus ning antud piirkonnas püügikeelu ajal kalapüüki reguleerivad tingimused, nagu on osutatud artikli 53 lõikes 2;

- e) kontaktasutuse andmed püügipäevikute, eelteatiste, ümberlaadimisdeklaratsioonide, lossimisdeklaratsioonide, müügitteatiste, ülevõtmisdeklaratsioonide ja veodokumentide edastamiseks ja esitamiseks, nagu on osutatud artiklites 14, 17, 20, 23, 62, 66 ja 68;
- f) kaardi ajutiselt reaajas suletud piirkondade koordinaatidega, nagu on osutatud artiklis 54, täpsustades sulgemise kestuse ning kalamajandust sellel alal sulgemise ajal reguleerivad tingimused;
- g) otsus püügipiirkonna sulgemise kohta vastavalt artiklile 35 ning kõik vajalikud üksikasjad.

Artikkel 116

Veebisaidi turvaline osa

1. Veebisaidi turvalisse ossa seab iga liikmesriik sisse juurdepääsu järgmistele nimekirjadele ja andmebaasidele ning haldab ja hoiab neid ajakohasena:

- a) inspeksioonide eest vastutavate ametnike nimekiri, nagu on osutatud artiklis 74;
- b) ametnike loodud elektrooniline andmebaas inspekteerimis- ja järelevalvearuannete käsitlemiseks, nagu on osutatud artiklis 78;
- c) laevaseiresüsteemi arvutifailid, mille on registreerinud tema kalapüügi seire keskus, nagu on osutatud artiklis 9;
- d) elektrooniline andmebaas, mis sisaldab nimekirja kõigist kalalaevatunnistustest ja kalapüügilubadest, mida väljastatakse ja hallatakse vastavalt käesolevale määrusele, märkides selgelt kehtestatud tingimused ja teabe kõikide peatamise ja äravõtmiste kohta;
- e) artikli 26 lõikes 6 osutatud katkematu 24tunnise ajavahemiku mõõtmise viis;
- f) elektrooniline andmebaas, mis sisaldab kõiki asjakohaseid andmeid kalapüügivõimaluste kohta, nagu on osutatud artiklis 33;
- g) riiklikud kontrollimeetmete programmid, nagu on osutatud artiklis 46;
- h) elektrooniline andmebaas kogutud andmete täielikkuse ja kvaliteedi kontrollimiseks, nagu on osutatud artiklis 109.

2. Iga liikmesriik tagab

- a) komisjonile või tema määratud asutusele kaugjuurdepääsu kõikidele käesolevas artiklis osutatud andmetele turvalise internetiühenduse kaudu 24 tundi ööpäevas ja seitse päeva nädalas;
- b) asjakohase teabe vahetu ja elektroonilise vahetuse teiste liikmesriikide ja komisjoni või tema määratud asutusega.

3. Liikmesriik võimaldab komisjoni ametnikele juurdepääsu elektrooniliste sertifikaatide põhjal, mille komisjon või tema määratud asutus koostab.

4. Veebisaidi turvalistes osades sisalduvad andmed tehakse kättesaadavaks vaid teatavatele kasutajatele, kelle on selleks volitanud asjaomane liikmesriik, komisjon või selle määratud asutus. Kõnealustele isikutele kättesaadavad andmed on piiratud neile vajalike andmetega, et täita oma tööülesandeid ja tegutseda seoses ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamisega, ning see-ega kehtivad nende suhtes selliste andmete kasutamise konfidentsiaalsusnõuded.

5. Veebisaidi turvalistes osades sisalduvaid andmeid säilitatakse vaid seni, kuni see on vajalik käesolevas määruses sätestatud eesmärkidel, kuid alati vähemalt kolm kalendriaastat alates teabe registreerimise aastale järgnevast aastast. Isikuandmeid, mida käesoleva määruse kohaselt vahetatakse ajaloo-, statistika- või teadusuuringutes kasutamiseks, tuleb vahetada kas anonüümses vormis või, kui see ei ole võimalik, selliselt, et andmesubjektide identiteet oleks krüpteeritud.

6. Käesoleva peatüki üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 119 sätestatud korras.

XIII JAOTIS

RAKENDAMINE

Artikkel 117

Halduskoostöö

1. Käesoleva määruse rakendamise eest vastutavad asutused liikmesriikides teevad omavahel, kolmandate riikide pädevate ametiasutustega, komisjoniga ja viimase määratud asutusega koostööd, et tagada käesoleva määruse täitmine.

2. Lõikes 1 osutatud eesmärgil luuakse vastastikuse abi süsteem, mis sisaldab eeskirju teabevahetuse kohta eelneva taotluse korral või omal algatusel.

3. Liikmesriik, kus toimus püügitegevus, edastab komisjonile viimase nõudmisel elektrooniliselt kogu asjakohase teabe samal ajal, kui ta teatab sellest kalalaeva lipuliikmesriigile.

4. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 119 sätestatud korras.

Artikkel 118

Aruandluskohustus

1. Liikmesriigid edastavad komisjonile iga viie aasta järel aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta.

2. Liikmesriikide aruannete ning oma vaatluste põhjal koostab komisjon iga viie aasta järel aruande, mis edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

3. Komisjon hindab käesoleva määruse mõju ühisele kalanduspoliitikale viis aastat pärast käesoleva määruse jõustumist.

4. Liikmesriigid edastavad komisjonile aruande, milles loetletakse eeskirjad, mida on põhilandmetest aruannete koostamiseks kasutatud.

5. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse üksikasjalikud eeskirjad liikmesriikide aruannete sisu ja vormi kohta vastu artiklis 119 osutatud korras.

Artikkel 119

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 30 alusel loodud komitee.

2. Käesolevale artiklile viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

Tähtjaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõike 3 tähenduses kehtestatakse üks kuu.

XIV JAOTIS

MUUTMINE JA KEHTETUKS TUNNISTAMINE

Artikkel 120

Määruse (EÜ) nr 768/2005 muutmise

Määrust (EÜ) nr 768/2005 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklile 3 lisatakse järgmine punkt:

„i) aidata kaasa ühise kalanduspoliitika kontrollisüsteemi ühtsele rakendamisele, sealhulgas eelkõige järgmisele:

— liikmesriikide kontrollitegevuste operatiivkoostöö korraldamine konkreetsete inspekteerimis- ja kontrolliprogrammide, ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi inspekteerimise ja kontrolli programmide ning rahvusvaheliste kontrolliprogrammide rakendamiseks;

— vajalik kontroll ülesannete täitmiseks kooskõlas artikliga 17a.”.

2) Artiklis 5

a) asendatakse lõige 1 järgmisega:

„1. Agentuuri operatiivkoostöö hõlmab kõikide tegevuste kontrolli, mida hõlmab ühine kalanduspoliitika”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3. Liikmesriikidevahelise tõhusama operatiivkoostöö eesmärgil võib agentuur kehtestada asjaomaste liikmesriikidega tegevuskavasid ja koordineerida nende rakendamist.”

3) Artikkel 7 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 7

Abi komisjonile ja liikmesriikidele

Agentuur abistab komisjoni ja liikmesriike eesmärgiga tagada ühise kalanduspoliitika eeskirjadest tulenevate kohustuste kõrgetasemeline, ühtne ja tõhus täitmine, sealhulgas võitlus ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu ja nende suhted kolmandate riikidega. Agentuur eelkõige

a) kehtestab ja töötab välja põhiõppekava liikmesriikide kalandusinspeksioonide instruktorite koolitamiseks ning pakub täiendavaid koolituskursusi ja -seminare kõnealustele ametnikele ning muule kontrolli- ja inspekteerimistevastustega seotud personalile;

b) kehtestab ja töötab välja põhiõppekava ühenduse inspektorite koolitamiseks enne viimaste esimest töölerakendamist ja pakub kõnealustele ametnikele regulaarselt täiendavaid koolituskursusi ja -seminare;

c) liikmesriikide taotlusel korraldab liikmesriikide kontrollitegevustega seotud ühiseid toodete ja teenuste hankeid ning ühiste katseprojektide liikmesriikidepoolse rakendamise ettevalmistamist ja koordineerimist;

d) koostab ühised tegevusmenetlused seoses ühise kontrollitegevusega, millega tegeleb kaks või enam liikmesriiki;

e) töötab välja kriteeriumid kontrolli- ja inspeksioonivahendite vahetuseks liikmesriikide vahel ning liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel ning kõnealuste vahendite tagamiseks liikmesriikide poolt;

f) teeb riskianalüüsi püüki, lossimist ja püügikoormust käsitlevate kalandusandmete põhjal ning samuti teatamata jäetud lossimiste riskianalüüsi, sealhulgas ka püügi ja impordi andmete võrdlemine ekspordi ja riikliku tarbimise andmetega;

g) komisjoni või liikmesriikide taotluse korral töötab välja ühised inspeksioonimeetodid ja -menetlused;

h) aitab liikmesriikidel nende taotlusel täita oma ja ühenduse ning muid rahvusvahelisi kohustusi, sealhulgas võitlus ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu ning piirkondlike kalandusorganisatsioonide raames tekkivaid kohustused;

- i) edendab ja koordineerib ühtsete riskijuhtimismeetodite väljatöötamist oma pädevusalal;
- j) koordineerib ja edendab koostööd liikmesriikide vahel ning ühtseid standardeid nõukogu 20. novembri 2009. aasta määruses (EÜ) nr 1224/2009 (millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks) määratud proovivõtukavade väljatöötamiseks (*).

(* ELT L 343, 22.12.2009, lk 1.”

- 4) Artikkel 8 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 8

Ühenduse kontrolli- ja inspekteerimiskohustuste rakendamine

1. Komisjoni palvel koordineerib agentuur ühiskasutusavasid koostades liikmesriikide kontrolli- ja inspekteerimistgevust vastavalt rahvusvahelistele kontrolli- ja inspekteerimisprogrammidele.

2. Agentuur võib omandada, rentida või laenutada varustuse, mis on vajalik lõikes 1 osutatud ühiskasutuskavade rakendamiseks.”

- 5) Artikkel 9 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 9

Kontrolli- ja inspekteerimisalaste eriprogrammide rakendamine

1. Agentuur koordineerib ühiskasutuskavade kaudu määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 95 kohaselt välja töötatud kontrolli- ja inspekteerimisalaste eriprogrammide rakendamist.

2. Agentuur võib omandada, rentida või laenutada varustuse, mis on vajalik lõikes 1 osutatud ühiskasutuskavade rakendamiseks.”

- 6) Pärast III peatükki lisatakse järgmine peatükk:

„IIIA PEATÜKK

AGENTUURI PÄDEVUS

Artikkel 17a

Agentuuri ametnike määramine ühenduse inspektoriteks

Agentuuri ametnikud võib määrata rahvusvahelistes vetes ühenduse inspektoriks vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklile 79.

Artikkel 17b

Agentuuri meetmed

Vajaduse korral teeb agentuur järgmist:

- a) annab välja kasutusjuhendeid inspekteerimise ühtlustatud standardite kohta;
- b) töötab välja abimaterjale, milles kajastuvad parimad tavad ühise kalanduspoliitika kontrollimise valdkonnas, sealhulgas kontrolliametnike koolitamise kohta, ning ajakohastab neid regulaarselt;
- c) annab komisjonile vajalikku tehnilist ja haldusalast tuge viimase ülesannete täitmiseks.

Artikkel 17c

Koostöö

1. Liikmesriigid ja komisjon teevad agentuuriga koostööd ning annavad agentuurile ülesannete täitmiseks vajalikku abi.

2. Pidades nõuetekohaselt silmas erinevaid õigussüsteeme üksikutes liikmesriikides, aitab agentuur kaasa koostööle liikmesriikide vahel ning nende ja komisjoni vahel ühtlustatud kontrollistandardite väljatöötamisel vastavalt ühenduse õigusaktidele ning võttes arvesse parimaid tavasid liikmesriikides ja kokkulepitud rahvusvahelisi standardeid.

Artikkel 17d

Erakorraline üksus

1. Kui komisjon omal algatusel või vähemalt kahe liikmesriigi taotlusel tuvastab olukorra, mis hõlmab otsesest, kaudset või potentsiaalset tõsist ohtu ühisele kalanduspoliitikale, ning ohtu ei ole võimalik olemasolevate vahenditega ära hoida, kõrvaldada ega vähendada ega asjakohaselt juhtida, teavitatakse viivitamatult agentuuri.

2. Komisjonilt sellise teate saamise korral või omal algatusel tegutsedes loob agentuur viivitamatult erakorralise üksuse ja teavitab sellest komisjoni.

Artikkel 17e

Erakorralise üksuse ülesanded

1. Agentuuri loodud erakorraline üksus vastutab kogu asjaomase teabe kogumise ja hindamise eest ning ühist kalanduspoliitikat ähvardava ohu ärahoidmise, kõrvaldamise või vähendamise võimaluste kindlaksmääramise eest nii tõhusalt ja kiirelt kui võimalik.

2. Erakorraline üksus võib paluda abi mis tahes ametiasutuselt või eraisikult, kelle erialaseid teadmisi ta peab vajalikuks, et hädaolukorrale tõhusalt reageerida.

3. Agentyur korraldab vajalikku koordineerimist, et hädaolukorrale asjakohaselt ja õigel ajal reageerida.

4. Erakorraline üksus teavitab vajaduse korral avalikkust riskidest ja võetud meetmetest.

Artikkel 17f

Mitmeaastane tööprogramm

1. Agentyuri mitmeaastasest tööprogrammist kehtestatakse üldised eesmärgid, volitused, ülesanded, tulemusnäitajad ja agentyuri iga tegevuse prioriteedid viie aasta jooksul. See hõlmab personalipoliitika kava esitamist ja kättesaadavaks tehtavate eelarveassigneeringute prognoosi kõnealuse viieaastase perioodi eesmärkide saavutamiseks.

2. Mitmeaastane tööprogramm esitatakse vastavalt komisjoni välja töötatud tegevuspõhisele juhtimissüsteemile ja -meetodile. Viimase võtab vastu haldusnõukogu.

3. Artikli 23 lõike 2 punktis c osutatud tööprogramm viitab mitmeaastasele tööprogrammile. Selles märgitakse selgelt lisad, muudatused või väljajätmised võrreldes eelmise aasta tööprogrammiga ning tehtud edusammud mitmeaastase tööprogrammi üldiste eesmärkide ja prioriteetide saavutamisel.

Artikkel 17g

Koostöö merenduse valdkonnas

Agentyur aitab kaasa ELi integreeritud merenduspoliitika rakendamisele ja eelkõige sõlmib pärast haldusnõukogult heakskiidu saamist teiste asutustega halduslepingud käesoleva määrusega hõlmatud valdkondades. Tegevdirektor teavitab komisjoni ja liikmesriike sellistest läbirääkimistest varajases etapis.

Artikkel 17h

Üksikasjalikud eeskirjad

Käesoleva peatüki üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 30 lõikes 2 osutatud korras.

Kõnealused eeskirjad võivad eelkõige hõlmata kavade koostamist hädaolukorrale reageerimiseks, erakorralise üksuse loomist ning kohaldatavaid praktilisi menetlusi."

Artikkel 121

Muude määruste muutmise

1. Määruse (EÜ) nr 847/96 artikkel 5 jäetakse välja.

2. Määrust (EÜ) nr 2371/2002 muudetakse järgmiselt.

a) Artikkel 21 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 21

Ühenduse kontrolli- ja rakendussüsteem

Kontrollitakse juurdepääsu vetele ja kalavarudele ning artikliga 1 sätestatud tegevust ning kindlustatakse kehtiva ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimine. Sel eesmärgil luuakse ühenduse süsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade kontrolliks ja inspeksiooniks ning rakendamiseks."

b) Artiklid 22–28 jäetakse välja.

3. Nõukogu 21. aprilli 2004. aasta määrusest (EÜ) nr 811/2004 (millega kehtestatakse meetmed põhjapoolse merluusi varude taastamiseks) ⁽¹⁾ jäetakse välja artiklid 7, 8, 10, 11, 12 ja 13.

4. Nõukogu 20. detsembri 2005. aasta määrusest (EÜ) nr 2115/2005 (millega kehtestatakse süvalesta varude taastamise kava Loode-Atlandi Kalastusorganisatsiooni raames) ⁽²⁾ jäetakse välja artikkel 7.

5. Nõukogu 20. detsembri 2005. aasta määrusest (EÜ) nr 2166/2005 (millega kehtestatakse meetmed Kantaabria mere ja Pürenee poolsaare läänerrannikuvete uusmeremaa merluusi ja norra salehomaari varude taastamiseks) ⁽³⁾ jäetakse välja IV peatükk.

6. Nõukogu 23. veebruari 2006. aasta määrusest (EÜ) nr 388/2006 (millega kehtestatakse Biskaia lahe merikeelevaru säästva kasutamise mitmeaastane kava) ⁽⁴⁾ jäetakse välja IV peatükk.

7. Nõukogu 7. mai 2007. aasta määrusest (EÜ) nr 509/2007 (millega kehtestatakse La Manche'i lääneosa merikeelevarude säästva kasutamise mitmeaastane kava) ⁽⁵⁾ jäetakse välja IV peatükk.

8. Nõukogu 11. juuni 2007. aasta määrusest (EÜ) nr 676/2007 (millega kehtestatakse Põhjamere lesta- ja merikeelevarude püügi mitmeaastane majandamiskava) ⁽⁶⁾ jäetakse välja IV peatükk.

⁽¹⁾ ELT L 150, 30.4.2004, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 340, 23.12.2005, lk 3.

⁽³⁾ ELT L 345, 28.12.2005, lk 5.

⁽⁴⁾ ELT L 65, 7.3.2006, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 122, 11.5.2007, lk 7.

⁽⁶⁾ ELT L 157, 19.6.2007, lk 1.

9. Nõukogu 18. septembri 2007. aasta määrusest (EÜ) nr 1098/2007 (millega kehtestatakse Läänemere tursavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava) ⁽¹⁾ jäetakse välja artikli 10 lõiked 3 ja 4, artikli 11 lõiked 2 ja 3, artiklid 12, 13 ja 15, artikli 18 lõiked 2 ja 3, artiklid 19 ja 20, artikli 22 teine lõik ning artiklid 23, 24 ja 25.

10. Nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määrusest (EÜ) nr 1300/2008 (millega kehtestatakse Šotimaa läänerranniku vete heeringavarude ja nende püügi mitmeaastane kava) ⁽²⁾ jäetakse välja artiklid 5 ja 6.

11. Nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määrusest (EÜ) nr 1342/2008 (millega kehtestatakse tursavarude ja nende varude püügi pikaajaline kava) ⁽³⁾ jäetakse välja artiklid 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28 ja 29.

Artikkel 122

Kehtetuks tunnistamine

1. Määrus (EMÜ) nr 2847/93 tunnistatakse kehtetuks, välja arvatud artiklid 6, 8 ja 11, mis tunnistatakse kehtetuks käesoleva määruse artiklite 14, 21 ja 23 rakenduseeskirjade jõustumise kuupäeval, ning artikkel 5, artikli 9 lõige 5 ning artiklid 13, 21 ja 34, mis tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2011.

2. Määrus (EÜ) nr 1627/94 tunnistatakse kehtetuks käesoleva määruse artikli 7 rakenduseeskirjade jõustumise kuupäeval.

3. Määrus (EÜ) nr 1966/2006 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2011.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. november 2009

Artikkel 123

Viited

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele ja artikli 121 kohaselt välja jäetud sätetele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid tuleb lugeda II lisas esitatud vastavustabeli kohaselt.

XIV JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 124

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2010.

Eelnevast olenemata kohaldatakse

- a) artikli 33 lõikeid 6 ja 9, artikleid 37, 43, 58, 60, 61, 63, 67, 68, 73, 78 ja 84, artikli 90 lõikeid 2, 3 ja 4, artikleid 93 ja 117 ning artikli 121 lõikeid 3–11 alates 1. jaanuarist 2011;
- b) artikleid 6, 7, 14, 21 ja 23 alates rakenduseeskirjade jõustumise kuupäevast;
- c) artiklit 92 alates kuue kuu möödumisest rakenduseeskirjade jõustumise kuupäevast.

Nõukogu nimel

eesistuja

E.ERLANDSSON

⁽¹⁾ ELT L 248, 22.9.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 344, 20.12.2008, lk 6.

⁽³⁾ ELT L 348, 24.12.2008, lk 20.

I LISA

INSPEKTEERIMISE ERIKRITERIUMID MITMEAASTASTES KAVADES

Eesmärk

1. Iga liikmesriik sätestab inspekteerimise erikriteeriumid vastavalt käesolevale lisale.

Strateegia

2. Kalapüügi inspekteerimise ja järelevalve tegevus keskendub kalalaevadele, mis tõenäoliselt püüavad kalaliike, mille suhtes kohaldatakse mitmeaastast kava. Selliste kalaliikide transpordi ja turustamise pistelist kontrolli, mille suhtes kohaldatakse mitmeaastast kava, kasutatakse ristkontrolli lisamehhanismina, et kontrollida inspekteerimis- ja järelevalvetegevuse tõhusust.

Prioriteetid

3. Erinevate püügivahendite suhtes kohaldatakse erinevaid prioriteetsustasemeid sõltuvalt sellest, mis ulatuses kalapüügi-võimaluste piirangud laevastikke mõjutavad. Sellest tulenevalt sätestab iga liikmesriik konkreetsed prioriteetid.

Sihtkriteeriumid

4. Hiljemalt kuu jooksul pärast mitmeaastase kava kehtestamist käsitleva määruse jõustumist, peavad liikmesriigid rakedama oma kontrollikavad, võttes arvesse allpool sätestatud eesmärke.

Liikmesriigid määravad ja kirjeldavad, millist proovivõtustrateegiat kohaldatakse.

Komisjon võib taotluse korral saada juurdepääsu liikmesriigi kasutatavale proovivõtukavale.

- a) Inspekteerimise tase sadamates

Üldjuhul on eesmärk saavutada täpsus, mis on vähemalt võrdne täpsusega, mis saavutatakse tavalise pistelise proovivõtu meetodiga, mille puhul kontrollitakse kaalu alusel 20 % kõigist liikmesriigis lossitud liikidest, mille suhtes kohaldatakse mitmeaastast kava.

- b) Turustamise inspekteerimise tase

Oksjonil müügiks pakutavate selliste kalaliikide 5 % koguse inspekteerimine, mille suhtes kohaldatakse mitmeaastast kava.

- c) Inspekteerimise tase merel

Paindlik kriteerium: sätestatakse pärast iga piirkonna püügitegevuse üksikasjalikku analüüsi. Merel kontrollimise kriteeriumid on seotud varude majandamise piirkonnas merel viibitud patrullipäevade arvuga, kusjuures eripiirkondade patrullipäevade jaoks võib kasutada eraldi kriteeriumi.

- d) Õhuseire tase

Paindlik kriteerium: sätestatakse pärast igas piirkonnas tehtud kalapüügi üksikasjalikku analüüsi, võttes arvesse liikmesriikide käsutuses olevaid ressursse.

II LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EMÜ) nr 2847/93	Käesolev määrus
Artikli 1 lõige 1	Artiklid 1 ja 2
Artikli 1 lõige 2	Artikli 5 lõige 3
Artikli 1 lõige 3	Artikkel 2
Artikkel 2	Artikkel 5
Artikkel 3	Artikkel 9
Artikli 4 lõige 1	Artikkel 5
Artikli 4 lõige 2	Artikkel 75
Artikli 5 punktid a ja b	Artikkel 74
Artikli 5 punkt c	Artikkel 8
Artikkel 6	Artiklid 14, 15 ja 16
Artikkel 7	Artiklid 17 ja 18
Artikkel 8	Artiklid 23, 24 ja 25
Artikli 9 lõiked 1, 2, 3, 4, 4a, 5, 6, 7, 8 ja 9	Artiklid 62, 63, 64, 65 ja 68
Artikli 9 lõiked 4b ja 5	Artiklid 66 ja 67
Artikkel 11	Artiklid 20, 21 ja 22
Artikkel 13	Artikkel 68
Artikkel 14	Artikkel 59
Artikli 15 lõiked 1, 2 ja 4	Artiklid 33 ja 34
Artikli 15 lõige 3	Artikkel 36
Artikkel 16	Artikkel 117
Artikkel 17	Artikkel 5
Artikkel 19	Artiklid 112 ja 113
Jaotis IIA	IV jaotis, I peatükk, 2. jagu
Artikli 20 lõige 1	Artikkel 47
Artikli 20 lõige 2	Artikkel 49
Artikli 21 lõige 1	Artikkel 33
Artikli 21 lõige 2	Artikkel 35
Artikli 21 lõige 3	Artikkel 36
Artikli 21 lõige 4	Artikkel 37
Artikkel 21a	Artikkel 35
Artikkel 21b	Artikkel 34
Artikkel 21c	Artikkel 36
Artikkel 23	Artikkel 105
V jagu	IV jaotis, II peatükk, artikkel 109
Artikli 28 lõige 1	Artikkel 56
Artikli 28 lõige 2	Artiklid 57 ja 70
Artikli 28 lõige 2a	Artikkel 56
Artikkel 29	Artiklid 96, 97, 98 ja 99
Artikkel 30	Artikkel 102
Artikli 31 lõiked 1 ja 2	Artiklid 89 ja 90
Artikli 31 lõige 4	Artikkel 86

Artikli 32 lõige 1	Artikkel 85
Artikkel 32 lõige 2	Artikkel 88
Artikkel 33	Artikkel 86
Artikkel 34	Artikkel 117
Artikkel 34a	Artikkel 117
Artikkel 34b	Artikkel 98
Artikkel 34c	Artikkel 95
Artikkel 35	Artikkel 118
Artikkel 36	Artikkel 119
Artikkel 37	Artiklid 112 ja 113
Artikkel 38	Artikkel 3
Artikkel 39	Artikkel 122
Artikkel 40	Artikkel 124
Määrus (EÜ) nr 1627/94	Käesolev määrus
Kogu määrus	Artikkel 7
Määrus (EÜ) nr 847/96	Käesolev määrus
Artikkel 5	Artikkel 106
Määrus (EÜ) nr 2371/2002	Käesolev määrus
Artikkel 21	Artiklid 1 ja 2
Artikli 22 lõige 1	Artiklid 6, 7, 8, 9, 14 ja 75
Artikli 22 lõige 2	Artiklid 58, 59, 62, 68 ja 75
Artikli 23 lõige 3	Artikli 5 lõiked 3 ja 5, artikkel 11
Artikli 23 lõige 4	Artiklid 105 ja 106
Artikkel 24	Artikkel 5, VII jaotis ning artiklid 71 ja 91
Artikkel 25	VII jaotise III ja IV peatükk ning artikkel 89
Artikli 26 lõige 1	Artikkel 96
Artikli 26 lõige 2	Artikkel 108
Artikli 26 lõige 4	Artikkel 36
Artikli 27 lõige 1	Artiklid 96–99
Artikli 27 lõige 2	Artiklid 101 ja 102
Artikli 28 lõige 1	Artikkel 117
Artikli 28 lõige 3	Artiklid 80, 81 ja 83
Artikli 28 lõige 4	Artikkel 79
Artikli 28 lõige 5	Artikkel 74
Määrus (EÜ) nr 811/2004	Käesolev määrus
Artikkel 7	Artikli 14 lõige 2
Artikkel 8	Artikkel 17
Artikkel 10	Artikli 14 lõige 3
Artikkel 11	Artikkel 44
Artikkel 12	Artikli 60 lõige 6
Määrus (EÜ) nr 2166/2005	Käesolev määrus
Artikkel 9	Artikli 14 lõige 3
Artikkel 10	Artikli 60 lõige 1
Artikkel 12	Artikkel 44
Artikkel 13	Artikli 60 lõige 6

Määrus (EÜ) nr 2115/2005	Käesolev määrus
Artikkel 7	Artikli 14 lõige 3
Määrus (EÜ) nr 388/2006	Käesolev määrus
Artikkel 7	Artikli 14 lõige 3
Artikkel 8	Artikli 60 lõige 1
Artikkel 10	Artikkel 44
Artikkel 11	Artikli 60 lõige 6
Määrus (EÜ) nr 509/2007	Käesolev määrus
Artikkel 6	Artikli 14 lõige 3
Artikkel 8	Artikkel 44
Artikkel 9	Artikli 60 lõige 6
Määrus (EÜ) nr 676/2007	Käesolev määrus
Artikkel 10	Artikli 14 lõige 2
Artikkel 11	Artikli 14 lõige 3
Artikkel 12	Artikli 60 lõige 1
Artikkel 14	Artikkel 44
Artikkel 15	Artikli 60 lõige 6
Määrus (EÜ) nr 1098/2007	Käesolev määrus
Artikkel 15	Artikli 14 lõige 3
Artikkel 19	Artikli 60 lõige 1
Artikkel 24	Artikkel 46
Määrus (EÜ) nr 1342/2008	Käesolev määrus
Artikli 19 lõige 1	Artikli 109 lõige 2
Artikli 19 lõige 2	Artikkel 115
Artikkel 20	Artikkel 60
Artikkel 22	Artikkel 42
Artikkel 23	Artikkel 46
Artikkel 24	Artikkel 17
Artikkel 25	Artikkel 43
Artikkel 26	Artikli 14 lõige 2
Artikkel 27	Artikkel 44
Artikkel 28	Artikli 60 lõige 6